СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

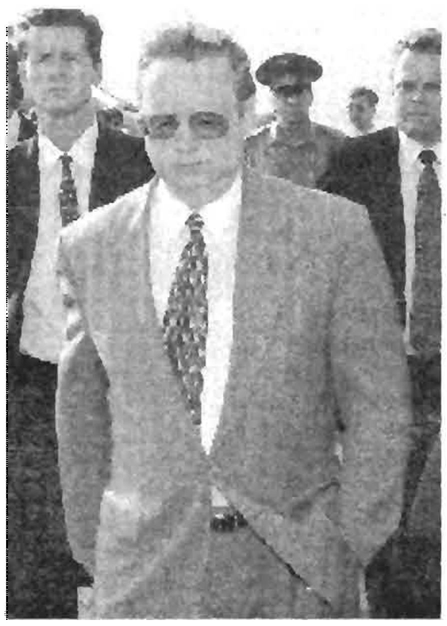
РІК CVI П'ЯТНИЦЯ, 13 СЕРПНЯ 1999 ЧИСЛО 33 VOL. CVI FRIDAY, AUGUST 13, 1999 No. 33

Знову відставка уряду Росії
– четверта за півтора року

Рішення російського президента Бориса Єльцина відправити у відставку кабінет Сергія Степашина виглядає нелогічним лише з точки зору формальної політичної логіки, але цілком зрозумілим з точки зору логіки сімейної. Звичайно, великий політик, який пікується про спадкоємність, не повинен позбуватися глави уряду, котрий набуває популярности й цілком лояльно ставиться до Кремля. Тим паче в момент, коли катастрофічно ускладнилася обстановка на Північному Кавказі, — на останньому для себе засіданні уряду Степашин, який щойно повернувся з Махачкали, був змушений визнати, що Росія може втратити Дагестан.

Підготовку до усунення Степашина було розпочато майже першого дня після його призначення главою уряду.

Однак спостерігач, який уважно стежить за кремлівськими настроями, може легко згадати, що підготовку до усунення Степашина було розпочато майже першого дня після його призначення главою уряду. Як відомо, спочатку Єльцин повідомив голові Державної Думи Геннадію Селезньову,

Сергій Степашин: звільнений!

що має намір внести на розгляд депутатів кандидатуру першого віцепрем'єра Миколи Аксьоненка. Саме Аксьоненко, колишній головний залізничник Росії, був зручною для сімей і двох провідних білякремлівських олігархів — Бориса Березовського та Романа Абрамовича — постаттю. Однак Кремль просто не насмілився запропонувати цю кандидатуру — й че-

(Закінчення на стор. 2)

У Дагестані проголошено незалежність і... війну

Минулого вівторка самоутворена Верховна Рада Дагестану – однієї з північнокавказьких республік Росії – проголосила незалежність і впровадила надзвичайний стан в країні, утворила незалежні ісламські суди, закликала ісламські організації Чечні підтримати рух за визволення Дагестану „з-під окупації Росії". Декларацію про незалежність оприлюднено з Грозного – столиці сусідньої Чечні. Новий прем'єр Росії Володимир Путін сказав, що для придушення цього повстання „Росії вистачить двох тижнів". Проти повстанців скеровано моторизовану бригаду піхоти, батальйон внутрішніх військ, одну тисячу міліціонерів. Повстанці захопили кілька сіл, два з яких уже відбили урядові війська Росії, які застосували проти повстанців бойові гелікоптери і далекобійні гармати. Близько 40 дагестанських бойовиків загинули минулого понеділка. Бої тривають.

(Ройтерс)

Результати виборів Київського міського голови – законні

Результати виборів Київського міського голови законні - це випливає з рішення Верховного суду України, який скасував рішення Вишгородського районного суду Київської області щодо визнання незаконним і скасування рішення Київської міської виборчої комісії про результати виборів київського міського голови. Вердикт було винесено судовою колегією в цивільних справах Верховного суду України. Судова колегія прийняла нове рішення, яким не задовольнила скарги Григорія Суркіса та Миколи Грабара, які балотувалися на посаду голови і звер-

(Закінчення на стор. 4)

ЗА МАТЕРІЯЛАМИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРЕСИ

Фінансова боротьба між Конгресом і Білим Домом триває

На сторінках американської щоденної преси, крім цікавих і тривожних вісток про події в усьому світі та у країні, в останніх кількох місяцях заважується прихована фінансова боротьба між Конгресом і Білим Домом. Коли ж до неї приглянутися, то це в основному боротьба за партійно-політичну перевагу, котра в демократичній Америці триває від самого початку її існування. Все ж таки, цим разом борня полягає у вмінні вибрати ефективні засоби щоб переконати і схилити на свій бік громадськість , бо йдеться про більйони долярів бюджетної надвижки, котру обидві партії хочуть спрямувати в спонзоровані ними програми.

Перед своєю літньою відпусткою, що почалася в п'ятницю, 6 серпня, республіканська більшість Конгресу схвалила законопроєкт про зменшення податків на суму 792 блн. дол. з передбаченої надвижки бюджету впродовж наступного десятиліття. Проти законопроєкту, гостро виступили демократи. Президент Билл Клінтон відразу заявив, що накладе вето на цей законопроєкт, якщо він у такій формі ляже на його стіл. Республіканці свій крок виправдовують тим, що американці від Другої світової війни платять надто відсотково високі податки до державної економіки, тому, на їхню думку, зайві гроші треба віддати платникам податків, поки бюрократи вспіють їх витратити. Демократи пропагують, що надвижкою треба зміцнити програму Соціяльного забезпечення та Медікер (медичного забезпечення для літніх осіб). Обидві сторони у своїх проєктах пропонують частинну сплату державних боргів, але про це в їхніх міжпартійних дебатуваннях чітко не говориться. Натомість обидві сторони своїми супереч-

(Закінчення на стор. 3)

Кандидат на Президента України Юрій Костенко відвідав США

Минулого тижня голова Фракції Народного Руху України у Верховній Раді Юрій Костенко – один з кандидатів у Президенти України – відвідав США і зустрівся з українцями Вашінгтону, Нью-Йорку, Філядельфії і Нюарку. На двох з них побували кореспонденти „Свободи".

НЮАРК. – Зустріч відкрив голова Відділу УАКРади в Нюарку Осип Труш, який представив присутнім гостя з України. Юрій Костенко виклав точку зору Народного Руху на причини соціяльно-економічної кризи в країні і програму змін, які мають забезпечити розвиток її економіки та підвищення рівня життя населення.

Однією з основних причин нинішньої кризи стало те, що при владі залишились усі вчорашні провідники, які до проголошення незалежности буду-

(Закінчення на стор. 6)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

У Москві відкрито виставку до свята України

Книжкова виставка, присвячена 8-ій річниці незалежности України і новим надходженням у бібліотеку української літератури, відкрилася в Культурному центрі України в Москві. Організатори експозиції - Культурний центр України, Бібліотека української літератури, при сприянні Державного комітету інформаційної політики України. В експозиції представлено більш як 250 книг, що вийшли у видавництвах "Мистецтво", "Либідь", "Знамя", "Вища школа". Серед експонатів виставки - Акт про проголошення незалежности України, Конституція України.

Міжнародні навчання біля Львова

На Львівському полігоні відбулась офіційна церемонія відкриття комплексних багатонаціональних командно-штабних комп'ютерних навчань "Щит миру-99". Сюди прибули міністри оборони України, Грузії, Азербайджану, Молдови, представники військових відомств Болгарії, Польщі, Румунії, США, Туреччини, Італії, Франції, а також - військові аташе Білорусі, В'єтнаму, Греції, Індії, Китаю, Польщі, Румунії, Словаччини, США, Фінляндії, Швайцарії, Японії, Великої Британії та Бельгії.

Україна в 2000 році буде з хлібом

На сьогодні в Україні зібрано 19 млн. тонн зерна, а прогнози щодо цьогорічних 27 млн. тонн усіх зернових культур будуть виправдані. Про це повідомив віце-прем'єр-міністер, міністер агропромислового комплексу України Михайло Гладій. "У нас є можливість створити достатні запаси хліба на зиму", - сказав Михайло Гладій. Цього року плянується зібрати 12 мільйонів тонн пшениці при потребі 7 мільйонів.

Міжнародний хресний хід прибув до Севастополя

Міжнародний хресний хід, що проходить територією Росії, України і Білорусі, прибув до Севастополя. Учасників місії доставив з Новоросійська великий десантний корабель Чорноморської фльоти Росії "Цезарь Куников". У програмі імпрези – Божественна Літургія в Уваровській базиліці та водосвятний Молебень біля купелі Святого Рівноапостольного князя Володимира, у Будинку офіцерів Чорноморської фльоти відбудеться конференція на тему "Православ'я на порозі третього тисячоліття від Різдва Христового". Учасники Хресного ходу відвідають Свято-Нікольський храм, Інкерманський Свято-Климентівський чоловічий монастир, панораму на Сапун-горі. Хресний хід, присвячений 2000-літтю Різдва Христового, організовано Фондом єдности православних народів. Він проводиться з надією на зміцнення духовної єдности народів Росії, України та Білорусі.

Пільги – це дармівщина

У житомирському громадському електротранспорті, після введення на лініях кондукторів, "зайців" поменшало вшестеро, а тих, що все ж трапляються, лише у першому півріччі поточного року було оштрафовано загалом майже на 15 тисяч гривень. Та власне, зовсім не "зайці" найвідчутніше б'ють по кишені трамвайно-тролейбусного управління. Найтяжчим баластом, справжнім фінансовим бичем стала ціла армія пільговиків, котра лише протягом двох попередніх років зросла на 10 тисяч осіб і нині законні "безбілетники" становлять понад 40 відсотків із тих близько 205 тисяч пасажирів, що їх у середньому щодоби перевозять житомирські трамваї і тролейбуси.

Обіди для дітей–жебраків

Безкоштовні обіди для маленьких жебраків організувала в Миколаєві громадська жіноча організація "Дана". За день до їдальні приходять пообідати до 35 знедолених дітей. Щоб ця добра справа не згасла, лідер "Дани" Олена Кабашна та її однодумці ведуть пошук спонзорів для розпочатої благодійної програми. Вони ставлять за мету забезпечувати маленьких жебраків також сніданками та вечерями в усіх чотирьох районах обласного центру.

У Тернополі затримано професійного вбивцю

Блискучу операцію щодо затримання професійного вбивці провели тернопільські міліціонери. Генеральна прокуратура України розшукувала за підозрою у скоєнні понад двадцяти замовних убивств та понад тридцяти розбійних нападів на території нашої країни та в зарубіжжі. Йому - 33 роки, родом з Полтавщини. У нього виявлено два автомати Калашникова, рушницю з оптичним прицілом "Вінчестер", пістолети-кулемети Судаєва, чеський "Скорпіон", самозарядний пістолет, бельгійський "Браунінг-хайпауер", понад кілограм вибухівки, радіокерований пристрій для підривів на відстані, 12 бойових ножів, кілька сотень набоїв.

За інформаціями УНІАН і ДІНАУ

Відставка уряду...

(Закінчення зі стор. 1)

рез її очевидну непрохідність у Думі, й через не менш очевидне загострення відносин у партії влади.

Степашин мав би стати ширмою для успішної діяльности Аксьоненка на благо сім'ї — але, підбадьорений підтримкою Думи та політичної еліти, яка поставилася до нього без роздратування, спробував стати дієздатним прем'єром. І саме в цьому, ймовірно, була його головна провина перед Кремлем. Не випадково в перші дні після зформування уряду Степашина, Борис Березовський заявив, що новий прем'єр — не його вибір. Не випадково на зустрічі зі Степашиним Єльцин ніяк не пояснив причини відставки глави уряду й лише через декілька годин заявив, що річ зовсім не в самому Степашині, а у виборі ним, Єльциним особисто, наступника — Володимира Путіна, колишнього секретаря Ради безпеки та директора Федеральної Служби Безпеки, поспіхом призначеного першим віце- прем'єром і відразу ж виконуючим обов'язки прем'єр-міністра. (Коротка довідка: В середині 1990 року група депутатів на чолі з Мариною Сальє та Юрієм Гладковим провела спеціяльне розслідування, пов'язане з діяльністю В.Путіна щодо видання ліцензій на вивезення за кордон сировини та кольорових металів. Законодавці звинуватили В.Путіна у виданні ліцензії на вивезення сировини продуктів харчування за кордон під постачання, які в місто так і не надійшли) і рекомендували звільнити його з посади (газета "Московские новости", 8 жовтня 1996 р.) Ця заява Єльцина й має, вочевидь, надати тому, що відбувається, зв'язок з політичною логікою. Якщо відставку Черномирдіна ще можна було пов'язати з погіршенням ситуації в економіці, якщо відставка Кирієнка пояснювалася наслідками кризи 17 серпня, якщо відхід Примакова можна було пов'язати з ретроградними поглядами глави уряду та його симпатіями до комуністів, то відставку Степашина дійсно пояснити нічим, окрім того, що Єльцин вирішив обрати наступником когось іншого — а «наступник» у Росії і означає «прем'єр-міністер». Виникає, однак, запитання, чому це раптом суспільство, як до того закликає Єльцин, має консолідуватися навколо маловідомого Путіна? Чи ця кандидатура запропонована ним тільки для того, щоб вони її відкинули і позбавилися передвиборних штабів у кабінетах Держдуми напередодні призначених на 19 грудня виборів? І чи дійсно Єльцин всерйоз налаштований на проведення виборів президента Росії вчасно? Відставка Степашина може означати лише те, що політичний рубікон пройдено. Сім'я всерйоз стурбована збереженням єльцинського режиму — з Борисом Миколайовичем чи без нього. Усунення з політичної арени опонентів — причому не тільки із середовища комуністів, але насамперед незадоволених із самої партії влади (таких, як Юрій Лужков). Довчасна відставка Єльцина з переданням президентських повноважень… Путіну? Чи все ж таки не Путіну? Елементи надзвичайного стану — все це може цілком входити в наміри сім'ї. Після оголошення Володимира Путіна наступником Єльцина ймовірні два сценарії подальшої „сімейної" інтриги. Якщо Путіна раптом затвердить Державна Дума, то Росія отримає ще одного „підвішеного" прем'єра. Тим більше, що російська практика останніх років показує: тільки-но глава уряду ставав схожим на спадкоємця, на його владній кар'єрі за Єльцина можна було ставити хрест. Якщо ж багато в чому „непрохідного" Путіна Дума відкине, то тоді може сплисти інша фігура. Спостерігачі вважають, що такою фігурою є останній „сімейний" фаворит Микола Аксьоненко. Звісно, розкрутити можна й Аксьоненка.За оцінками аналітиків газети „Коммерсанть-власть", проект „Аксьоненко – наступний" може коштувати 6,9–8,2 млн. дол. (створення леобразу, прямий і непрямий – зарплати, пенсії, інші борги – підкуп виборців тощо). При цьому багато хто сумнівається, що в Росії є такі гроші.

Президент Росії Б. Єльцин і новий прем'єр Володимир Путін

Розлючена невизначеністю свого становища еліта, яка відчула до того ж у повну силу слабкість і залежність Єльцина, розпочне тим часом щосили тягнути ковдру влади на себе. Нам іще належить зрозуміти, з чим ми зіткнулися — з кризою знесиленого режиму Єльцина, що чіпляється за владу, чи із загниванням самої російської державности...

Віталій Портников
«День»
Фото АП

ТІЛЬКИ ФАКТ

Зустріч міністрів оборони Грузії, України, Узбекистану, Азербайджану, Молдови відбулася в Києві. Провідники військових відомств розглянули питання зміцнення військової співпраці, координації зусиль у міжнародних організаціях.

◆

Рада НАТО призначила міністра оборони Великої Британії Джорджа Робертсона Генеральним секретарем НАТО і головою Північноатлантичної Ради замість доктора Хав'єра Солани.

◆

Звання лицаря Ордена мистецтв, літератури і гуманітарних наук Французької Республіки присвоєно відомому історику та досліднику українських проблем Володимирові Косику. Такої високої честі колишній львів'янин, а нині професор Сорбоннського університету удостоївся за багаторічну творчу діяльність і внесок у збагачення французької культури.

◆

Олександер Лукашенко має намір повторно кандидатувати на пост президента Білорусі в 2001 році.

◆

Уряд України доручив Антимонопольному комітету та Державній податковій адміністрації жорстко перевіряти структури, які займаються продажем та завезенням нафтопродуктів в Україну, оскільки у кризі, що виникла на ринку нафтопродуктів, досить високою є спекулятивна складова: деяким комерційним структурам в умовах кризи вдається продавати нафтопродукти з рентабельністю 150-200 відсотків.

◆

Основну небезпеку на кордоні України становить діяльність міжнародних кримінальних структур, які займаються переправкою нелегальних мігрантів, накопиченням і переправкою наркотиків та зброї. В цьому році кількість осіб, які нелегально потрапили в Україну, збільшилася на 12-14 відс. За період 1992-1999 рр. затримано близько 100 тис. нелегальних мігрантів. В поточному році українські прикордонники вилучили кілька десятків одиниць вогнепальної зброї.

◆

55-річний інвалід Леонід Оксіюк з м. Ковеля вирішив пішки подолати 2 тис. км на стадіонах і бігових доріжках України, завершивши дистанцію у Києві. Л. Оксіюк, у якого паралізовані ліві рука і нога, присвячує свій супермаратон 800-річчю Галицько-Волинського князівства.

◆

З 1 серпня 1999 року в Україні введена нова, п'ятизначна поштова індексація, що замінить діючу шестизначну.

◆

З 2 серпня тарифи на проїзд пасажирів і перевезення багажу в автобусах міжміського сполучення України підвищено на 50 відсотків.

◆

Літературне свято на честь 100-річчя від дня народження видатного українського письменника Бориса Антоненка-Давидовича відбулося у Ромнах Сумської области.

◆

В Україні діє 85 дитячих будинків сімейного типу, в яких виховується 900 дітей. Споруджено й придбано у поточному році 6 і реконструюється 15 житлових будинків для сімей, що взяли на виховання дітей-сиріт.

ТЕМА ТИЖНЯ

Буковинські полонянки

ЧЕРНІВЦІ, (Володимир Пелех – ДІНАУ). Кажуть, що у селі Довжок Новоселицького району зараз нікому голосити за покійниками, а коли трапляється весілля, то чоловіки чоловіків запрошують до танцю. Власне тут і дивуватися нічого. Адже жіноцтво у Довжку зараз представляють в основному древні пенсіонерки та дівчатка раннього підліткового віку, котрі у згаданих оказіях, як правило, участі не беруть. Створюється враження, що селом пронеслася орда, заарканила його прекрасну половину населення й погнала на невільницькі ринки Кафи, Стамбулу чи Багдаду. Таке припущення недалеке від істини. Адже понад двісті жінок і дівчат згаданого чудового села подалися в далекі чужі краї. Правда, пригнали їх туди не яничарські канчуки чи криві турецькі ятагани, а злидні, в яких вони опинилися. Однак така, з дозволу сказати, добровільна неволя не є солодшою від примусової. Сучасні Роксоляни, як і їхні далекі попередниці, фактично є полонянками. На такий крок їх штовхнула надія хоч трохи розжитися грошима. Заробітчанки запряжені до найбільш важкої та непрестижної роботи: прибирають чужі котеджі, миють вікна, двері та тротуари, начищають лімузини та взуття, вигулюють собак. А ті, хто гожі лицем і тілом нерідко змушені виконувати різні огидні забаганки хазяїнів, за що в кращому випадку отримують якісь гроші, а в гіршому – образливі лайки та штурхани в спину. Документи заробітчан забрали посередники і жінки стали нелегалами, позбавленими будь-якого соціяльного захисту.

У такому становищі в так званому цивілізованому світі перебуває більшість заробітчанок з інших населених пунктів области.

– Вербувальники обіцяли роботу у престижному турецькому барі на березі моря, а запроторили мене у задрипаний бордель на поталу циганам та матросні, – згадує 22-річна дівчина з Хотинського району. – І коли дивом я вирвалася з цього смердючого притону й повернулася додому, то привезла з собою аж тридцять баксів. Тому настійно раджу своїм землячкам не піддаватися на обіцянки, рішуче відмовлятися від них.

Такі застереження часто звучать зі сторінок обласних газет, в передачах по радіо і телебаченню, але належного ефекту вони не мають. Тут даються взнаки і прикордонне розташування Буковини, і густота населення, і велика кількість офіційних безробітних, зареєстрованих на біржах праці та інші фактори. До еміграційного потоку потрапляють переважно представники прекрасної статі, бо на чорну, виснажливу й низькооплачувану хатню роботу ще зберігається попит за рубежем.

Фінансова боротьба...

(Закінчення зі стор. 1)

ливими цифрами, кличами і програмами, досить успішно впроваджують громадськість у незрозумілу фінансову плутанину. Одні одних звинувачують без будь-яких підстав у заподіянні такої чи іншої шкоди державі та американській громадськості в майбутньому.

Аналітики слушно підкреслюють, що американська громадскість без всякої плутанини та політично-партійної пропаганди має право знати про бюджетову надвижку і спосіб її розподілу. Однак, поки дійти до цього, треба з'ясувати деякі важливі факти, а передусім те, що ніхто не знає, чи згадані надвижки стануть дійсністю. Конгресове бюро бюджету пропонує цифру 2.9 трильйони дол. впродовж наступних 10 років. Білий Дім передбачує 5.9 трильйони дол. впродовж 15 років. Обидві цифри можуть стати неактуальними, якщо зайдуть будь-які непередбачені зміни в економіці чи інших ділянках державних приходів, як оплачення податків і ін. Все ж таки, якщо бюджетні надвижки стануть дійсністю та будуть зростати, то чи не найкраще було б зужити їх в першу чергу на сплату існуючого державного боргу, котрий тепер становить 3.7 трильйони дол? У 1998 році тільки за самі відсотки згаданого боргу треба було заплатити 243 блн. дол. Зменшення цих двох сум, без сумніву, було б корисним для держави та її громадськості. Тим часом виглядає, що ані Білий Дім, ані республіканський Конґрес не має в пляні рахуватися з думкою чи справжніми конкретними потребами громадськости, а радше наполегливо працюють заради того, щоб здобути якнайбільше популярности для своєї партії і тим самим завдати удару противникові. Республіканці, розраховуючи на всезагальну підтримку їхньої пропозиції – зменшення податку, не сумніваються у своїй перемозі, а коли навіть й буде невдача, то тут явним ворогом громадськости стануть демократи і Президент Билл Клінтон. Демократи в свою чергу підкреслюють, що пропозиція республіканців значно скоротить такі популярні серед народу програми як Медікер, пільги для ветеранів, допомогу фармерам і може стати загрозою програмі Соціяльного забезпечення. Щоб цьому надати ще більшого значення, Президент Клінтон минулої неділі, 8 серпня, без великого розголосу прибув на конвенцію Краєвої спілки губернаторів у Ст. Луїс, Мо., і намагався переконати губернаторів стейтів, що республіканська пропозиція може також погано відбитися на бюджетах окремих стейтів. Будучи вправним промовцем, Президент вміло представив свою сторону, але, судячи за відгуками присутніх губернаторів, його аргументи не були переконливими, тому не здобули бажаних успіхів.

Беручи до уваги всі за і проти, можна тільки ствердити, що, повернувшись з відпустки, Конґрес ще не так швидко дійде до будь-якого компромісу в справі цих двох протилежних пропозицій.

Аналітик Роберт Самюелсон, мабуть найкраще підсумував цю фінансову боротьбу обидвох партій: „ Ці демократи і республіканці є представниками ґенерації надто чутливих політиків, не вишколених у самодисципліні. Вони є наркоманами засобів масової інформації, і живуть тільки для того, щоб здобути зарубки проти їх супротивників. Їхні фінансові пропозиції поведуть країну в протилежні, але однаково небажані напрямки. Хоча бюджет передбачає надвижку, та дефіцит державного керівництва значно зріс".

Х.В.– Ференцевич

АМЕРИКА І СВІТ

Схвалено кандидатуру Р. Голбрука

ВАШІНҐТОН. – Минулого тижня Сенат після 14-місячних політичних маневрувань схвалив кандидатуру Ричарда Голбрука на пост представника США до Організації Об'єднаних Націй. Впродовж згаданого часу уряд Президента Билла Клінтона не мав в ООН високостажевого представника, що було відчутним під час військових дій на Балканах. Голосами 81 за, та 16 проти Сенат затвердив Р. Голбрука, колишнього американського амбасадора до Німеччини та головного архітекта мирних переговорів в 1995 році у Боснії. Ніхто з демократів не голосував проти його кандидатури, а серед 15 республіканців і одного незалежного був керівник сенатської більшости Трент Лотт з Міссіссіппі. США сподіваються, що Р. Голбрук зможе відновити американський провідницький престиж в ООН і хоча б частинно невтралізувати шкоду завдану недавно взаєминам США та цієї організації світової спільноти.

Залізнична катастрофа в Індії

НЬЮ-ДЕЛІ, Індія. – Згідно з даними залізничного управління, понад 210 осіб загинуло в результаті залізничної катастрофи на станції Ґайсал неподалік кордону Західного Бенґалю та Асаму, 250 миль на північ від Калькутти. На думку представників уряду, кількість загиблих може зрости до 500 осіб. Близько1000 пасажирів дістали поранення. Трагедія сталась минулого тижня, у понеділок ранком, в результаті лобового зіткнення поїздів. Це один з найбільших залізничних випадків в історії залізничної мережі Індії.

Деякі штати визнано околицями стихійного лиха

ВАШІНҐТОН. – Реагуючи на найновіший вибрик природи – посуху та пов'язані з нею клопоти для американських фармерів, Дан Ґлікман, секретар Департаменту сільського господарства, вже визнав деякі штати країни територією стихійного лиха. Таке визнання дасть можливість фармерам Вест Вірджінії, та деяким повітам Кентакі, Огайо, Мериленду, Пенсильванії та Вірджінії скористати з низьковідсоткових державних позичок. Тим часом, ще й інші стейти північного сходу країни звернулися до державного уряду з проханням визнати їх околицями стихійного лиха, серед них Крістін Тодд-Вітман, губернатор стейту Нью-Джерзі. Крім того, зазнають неспокою також фірми виробництва електроенергії та постачання питної води. Через брак електрики, спричиненої її надужиттям під час небувалої горячі, багато крамниць і ресторанів зазнали великих втрат харчових продуктів і також потребують державної допомоги. Посуха також загрожує браком питної води в недалекому майбутньому.

Новий генеральний секретар НАТО

МОНС, Бельгія. – Минулого тижня британський міністер оборони Джордж Робертсон був призначений на пост наступного Генерального секретаря Організації Північно-Атлантійського Договору (НАТО). Згідно з офіційним речником НАТО в Брюсселі, свої нові обов'язки 53-річний Дж. Робертсон почне виконувати, правдоподібно, в жовтні. Теперішній генеральний секретар еспанець Хавіє Солана в той час перейме свій новий пост Координатора оборони і безпеки Европейського союзу. Постійні представники 19 країн-членів НАТО погодились на його кандидатуру, запропоновану англійським прем'єр-міністром Тоні Блейром.

Президент Б. Клінтон особисто вручив нагороди

АТЛАНТА. – Тут у понеділок, 9 серпня, Президент Билл Клінтон вручив колишньому президентові Джіммі Картерові та його дружині Розалин медалі „Волі" з окремим підкресленням, що „ вони зробили більше добра багатьом людям, як будь-яка пара в усьому світі". Вручаючи особисто цю найвищу нагороду країни для цивільних осіб, в окремій вечірній церемонії у Центрі ім. Картера, Президент порівняв Дж. Картера до проповідника Мартіна Лютера Кінґа, а Розалин – до Елеонори Рузвельт. Зворушений Дж. Картер заявив, що „ це є одна з найкращих хвилин у моєму житті".

Знову стріляють по дітях

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – Тут у вівторок, 10 серпня, невдовзі після 10 год. ранку, невідомий, лисуватий білий чоловік середнього віку, увійшов до будинку Жидівського громадського центру в околиці Ґранада Гіллс і почав стріляти. Вислідом цього нового незбагненного дикого вчинку є п'ять поранених осіб, в тому числі три малолітніх хлопчики.

Прибувши на місце злочину, поліція негайно почала розшуки злочинця, перевіряючи мешканеві будинки та інші забудови в сусідстві і околиці. Злочинця покищо не знайдено, але поліція все ж таки натрапила на його слід. Після полудня Давид Каліш, командир Департаменту лосанджелеської поліції, підтвердив, що неподалік знайдено покинутий невеликий червоний фургон з реєстраційними плитами вашінґтонського стейту та „великою кількістю амуніції" і „іншими доказами", що міг належати злочинцеві. Крім того, в полудень невідомий чоловік, який відповідав описові злочинця, під загрозою вогнепальної зброї вкрав темнозелений автомобіль марки Тойота- Королла з 1999 року. Автомобіль опісля знайдено на відстані кількох миль біля готелю, але слід злочинця пропав. Розшуки продовжуються.

Капітан Стів Руда з лосанджелеського Департаменту пожежників повідомив, що поранені 68-річна жінка, 16-річна юначка, двоє шестирічних хлопчиків і п'ятирічний малюк, якого поранено в живіт і він знаходиться в стабільному, але небезпечному стані.

Ця наступна незбагненна злочинна подія знову потрясла всю країну, а до її слідства приглядаються державні чинники. Президент Билл Клінтон назвав цей новий злочин „ще одним безглуздим вчинком жорстокости вогнепальної зброї". А Ґрей Дейвіс, губернатор Каліфорнії, тільки додав, що „жертвами цього вчинку стали безборонні діти і невинні особи", та запропонував 50,000 нагороди за відомості, котрі допровадять до ув'язнення злочинця.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054
and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу
$40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати
поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі
виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор — Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка — Павло Стокотельний;
Реклама — Марія Осціславська, Марія Шепарович;
Адміністратор — Володимир Гончарик.

Двигунам потрібна бензина, а не полеміка

Минулий липень позначився в Україні „бензиновою кризою", коли пальне для авт спершу зникло, а потім з'явилося за неприступно високими цінами. Відголос на це явище був передовсім політичним. Претенденти на президентське крісло (в липні вони ще не мали статусу кандидатів) дружно почали шукати винних у нині правлячій команді, а Народний Рух України вивів на площі пікетувальників. Посилились голоси про діяльність „мафіозних структур". Так Олександер Мороз розповів пресі про продаж Югославії великої партії нафтопродуктів з Кременчуцького нафтопереробного заводу, де головою наглядової комісії є нинішній прем'єр, а керівником фірми, яка здійснила продаж, є син прем'єра. Наталія Вітренко теж зробила заяву про „мафіозні структури". Олександер Ткаченко назвав кризу „колапсом тих, хто взявся керувати економікою держави". Полемічні пристрасті дещо приглушили голоси тих, хто мав би тверезо проаналізувати причини сумного явища. А така аналіза показує, що кризу породили, крім причин, досить справедливо зазначених політичними діячами, також об'єктивні фактори, а передовсім у конкретній діяльності уряду позначилася й неузгодженість дій Президента, уряду і парляменту.

Україна дуже залежить від нафтового ринку світу. Не важко було передбачити, що війна в Югославії, бльокування транспортних артерій Середземного моря і Дунаю, нагода для Росії вигідніше продавати свою нафту Европі, ніж Україні, – все це неминуче викличе зміни в постачанні пального. Світові ціни на нафту за півроку зросли у 2.5 раза. Аналітики заздалегідь провіщали очікуване ускладнення. Проте офіційний Київ замість стратегічних заходів щодо „нафтової безпеки" держави вдався до „врегулювання" внутрішнього нафтового ринку. Президент ще минулого року пообіцяв підвищити ціни на пальне. Великі монополісти нафтопродуктів, які від такого підвищення не збанкрутують, почали готувати витіснення з ринку численних спільних підприємств меншого калібру. Постачальники нафти поспішили скористатися нагодою, щоб вирівняти українські ціни на бензину з европейськими, незважаючи на те, що заробітки українців дуже різняться від прибутків австрійців чи бельгійців.

Внутрішній ринок пильно прислухається до думок і чуток, що надходять з вищих верств влади, бо боїться прогавити важливі для себе зміни. Ледве почалося протистояння Президента і Верховної Ради в питанні податків і митних оплат за нафту, як ринок припинив продаж бензини, затаївся. Бо постачальникам пального було не байдуже, скільки платити за тонну ввезеного пального – 100 долярів за вказівкою уряду чи 40 долярів за пропозицією парляменту. Бензини не стало, і навіть станції швидкої медичної допомоги почали рятувати важко хворих ... телефонними порадами, бо не мали бензини для своїх амбулянсів. Тимчасом липень – це й жнива, тому певна кількість пального була вилучена ще й на забезпечення цієї кампанії. У нелегкому становищі опинилися численні власники приватних авт.

Автомобільні шляхи значною мірою спорожніли. Преса забила на сполох. Президент і уряд заходились рятувати становище. Леонід Кучма терміново пригадав телефон старого товариша по партії, провідника Азербайджану Гейдара Алієва і випросив у нього пального. Трохи бензини дали грецький підприємець і російська компанія „Сиданко". Не варто сподіватися, що вони зробили це з великої любові до українського народу: урядові кола негайно скасували податкові та митні обмеження на імпорт нафти, впровадили пільги на її переробку. Становище починає вирівнюватись. Але пережиті тижні липневої скрути не принесли споживачам бензини відповіді на істотні запитання: коли уряд навчиться бачити бодай найближчу перспективу, прогнозувати розвиток ситуацій на стратегічних напрямах економіки? Коли припиниться безперервна „гра на нервах" простих людей, котрі, лягаючи спати у помешканнях без води і електрики (бо ж криза!), не знають, яка ще напасть чекатиме на них наступного ранку?

Провокація

Вияснення з приводу музики до вірша "Черенки", надрукованого у "Свободі" 30 липня 1999 р.

Коли "Свободі"-тижневику сповнився рік, а це було 1 липня, наш редактор Левко Хмельковський присв'ятив улюбленій газеті вірш "Черенки". В ньому він віддав шану тим, хто стояв біля колиски 106-літньої української газети: отцеві Грушці і перш за все священикові Волянському, який привіз до Америки друкарські черенки, щоб творити з них у Новому світі друковане українське слово. Вірш "Черенки" був надрукований 2 липня.

Незабаром до редакції прийшов лист, підписаний "Мирослав Закаренко", разом з нотами, які автор нібито написав до вірша. На наших щотижневих редакційних робочих зібраннях ми усім гуртом вирішили, що варто надрукувати ноти, бо про "Свободу", здається, досі ще ніхто не написав пісні. Л. Хмельковський все-таки вирішив перевірити мотив із знайомим піяністом (у нас в редакції піяно нема). Піяніст у повільній ґаммі зіграв кілька акордів, а тому що ніхто не сподівався ніякого підступництва, то й не зауважили, що ноти були написані на мотив гимну Совєтського Союзу.

Так, це була провокація – сьогодні це вже можна ствердити. Той, хто підписався чужим прізвищем Myroslav Zakarenko, не живе за адресою 428 North Wood Ave., Linden, NJ 07036. Такої адреси просто не існує. Можна задаватись питаннями: хто, чому, за що? Та відповідь одна: це зробила людина без чести і совісти, бо ж вона осквернила газету. Газету, яка боролась за незалежність українського народу від самих початків свого існування та висвітлювала на своїх сторінках всі кривди, які зазнав наш народ від комуністичного режиму, газету, яка несе в собі цілу історію й традиції українців у світі, яка для стількох поколінь була символом нашої єдности на чужині. Якими б темними мотивами не керувався той, хто це вчинив, він наніс кривди перш за все тисячам читачів. Він замахнувся на честь "Свободи", усвідомлюючи, що значить ця газета для українців світу. Це могла зробити людина, яку мучить зневага до всієї нашої спільноти.

Провокатор тепер може зловтішно потирати руки. Але ця його витівка не похитне авторитет газети. Читачі дзвонять і пишуть, обурюються вчинком "Закаренка", адже це зробив хтось із своїх, українців, в нашій отарі завелася ця погана вівця.

Хочеться тут пригадати одне напуття, яке звучить приблизно так: берися за нову справу сміливо, з оптимізмом, з добрим наставленням до людей і вірою в те, що робиш. Однак пам'ятай, що завжди знайдеться якийсь зловмисник на твоєму шляху. Нізащо не дозволяй собі відповідати ненавистю, бо ненависть все зруйнує.

Редакція і я особисто хочемо висловити велике признання усім, хто відреагував на цей газетний недогляд, в якій би формі це не було, але з уболіванням за газету і з доброзичливістю до її працівників. Не знімаючи з себе відповідальности, все ж зазначу, що подібний випадок – явище вкрай рідкісне і попередити його було б важко. Бо ця провокація була підступно спланована і розрахована на довір'я редакції до своїх дописувачів. Адже громадська преса в принципі своєму будується на довір'ї. Наша редакція хоч і старається перевіряти факти й інформацію, які щоденно приходять до нас з поштою, однак можемо щось переочити. А що стосується провокаторів, то до них треба ставитись так, як вони того заслуговують.

Раїса Галешко,
головний редактор

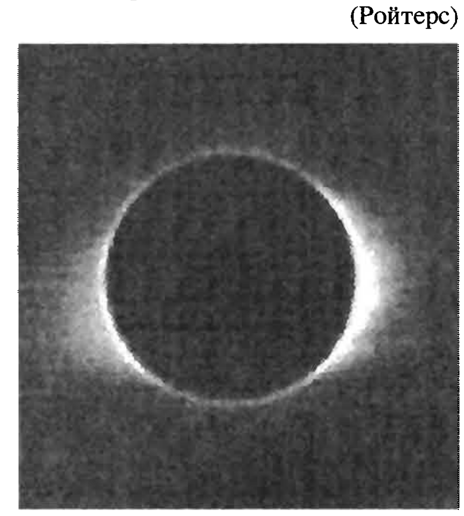
Затемнення Сонця над Европою і Азією

10 серпня, в середу, в п'ятнадцяти країнах Европи і Азії спостерігалося затемнення Сонця. Воно почалося на заході Атлантику і зникло на сході Індії. Затемнення тривало трохи більше двох хвилин. Його спостерігали понад 350 млн. осіб. Попереднє затемнення Сонця в цій зоні було в 1742 році, наступне буде у 2082-му.

На півночі Франції, де затемнення було повним, прибуло багато астрономів з усієї плянети. В країні на три години було заборонено рух авт. В Болгарії перенесено на дві години пізніше обідню перерву. Московське об'єднання відьм і чарівників просило посадника столиці Юрія Лужкова в день затемнення розігнати хмари над містом.

До Румунії, де затемнення тривало найдовше, приїхали вчені з США, Великої Британії та Японії.

(Ройтерс)

Результати виборів...

(Закінчення зі стор. 1)

нулися до суду зі скаргами. Верховний суд не встановив порушень виборчого законодавства при підрахунку результатів голосування. Фінансування засобів масової інформації, засновником або співзасновником яких є Київська міська рада і Київська міська державна адміністрація, проводилося у відповідності з кошторисами і не пов'язувалося з проведенням виборів київського міського голови та підтримкою кандидатури Олександра Омельченка. Зазначені в рішенні Вишгородського районного суду періодичні видання, які публікували агітаційні матеріяли на підтримку О.Омельченка, іншим кандидатам у розміщенні таких матеріялів не відмовляли, а вказані у рішенні факти відмови суттєво не вплинули на результати виборів.

(УНІАН).

Нові імена претендентів

Василь Онопенко

На виконання рішення Верховного суду України Центральна виборча комісія (ЦВК) ухвалила рішення зареєструвати претендента у кандидати на посаду Президента Василя Онопенка кандидатом на посаду Президента України і видати йому відповідне посвідчення.

Верховний суд України 6 серпня визнав незаконною і скасував постанову ЦВК від 1 серпня ц. р. про відмову у реєстрації В.Онопенкові і зобов'язав ЦВК зареєструвати його кандидатом на посаду Президента України. У скарзі до суду В.Онопенко звернув увагу на те, що у постанові ЦВК про відмову у реєстрації не зазначається, з яких саме причин визнано недійсними і не враховано підписні листи та підписи виборців на його підтримку.

ЦВК внесла протест на рішення Верховного суду до пленуму Верховного суду з тим, щоб привернути увагу суду і громадськости до "правової колізії". ЦВК вважає, що пропонована до прийняття ухвала про реєстрацію В.Онопенка кандидатом суперечить чинному законодавству, оскільки "претендент має бути зареєстрований як кандидат у Президенти України, якщо його кандидатуру підтримують своїми підписами не менш як 1 млн. громадян України, які мають право голосу". На підтримку В.Онопенка зібрано 845264 підписи громадян України, в тому числі у 20 регіонах - менш ніж 30 тис. підписів.

Василь Онопенко народився в с.Великі Крушлинці, Вінницької области, одружений, має дві доньки , юрист, голова СДПУ(О) з 1995 року. У 1985-91 роках - член Верховного Суду України, з 1991 - заступник міністра і міністер юстиції України з питань законодавства. 11.1991- 08.95 - Міністер юстиції України. Член Координаційної комісії боротьби з корупцією і організованою злочинністю, голова Комісії з розробки концепції судово-правової реформи, член Ради роботи з кадрами. Автор понад 30 наукових праць.

Микола Габер

На виконання рішення Верховного суду УкраїниЦентральна виборча комісія зареєструвала кандидатами на посаду Президента України народного депутата Миколу Габера і Олександра Ржавського. На сьогодні ЦВК зареєструвала 12 кандидатів, зокрема, Л. Кучму, П. Симоненка, Є. Марчука, О. Ткаченка, О. Мороза, Г. Удовенка, Ю. Костенка, Н. Вітренко, В. Олійника, В. Онопенка, М.Габера та О.Ржавського.

Микола Габер, 1960 р.н., народний депутат, лідер Патріотичної партії України, народився в с.Великозименове на Одещині в сім'ї агрономів. Дружина Ірина - орнітолог, троє дітей. Закінчив Одеський університет, біолог. Був членом Політичної ради, співкерівником секретаріяту КДП. Автор 60 наукових праць.

Олександер Ржавський

Народився в 1959 році у місті Краматорську Донецької области, в родині учителя й інженера. Одержав вищу економічну освіту. Створив і очолив одне з перших приватних підприємств в колишньому СРСР – виробничий кооператив „Корал", який почав свою діяльність з виготовлення обладнання для цеголень. У 1991 році перейшов вишкіл в Міжнародних бізнесових центрах в Італії та Еспанії, після чого розбудував кооператив „Корал" до маштабу розгалуженої системи підприємств машинобудування, металюргійної і шляхобудівної індустрії. Входить у групу аналітиків Інституту економіки і фінансів України, яка вивчає оптимальні схеми господарювання. Бере активну участь у громадському житті і благодійництві, зокрема спонзорує програму „Нові імена України", спрямовану на розвиток юних талантів в українській державі. Батько чотирьох дітей.

Фото **Михайла Маркова** (УНІАН)

Невміння вести політику?

Невмінням бути "публічними політиками" вважає небажання деяких кандидатів на Президента України підписувати Угоду про чесні вибори голова Соціял-демократичної партії, народний депутат Юрій Буздуган. Він сказав, що кандидати, які відмовилися підписувати угоду, побоюються проведення теле- і радіодебатів у прямому ефірі. На думку Ю. Буздугана, зокрема, прямого ефіру уникає нинішній Президент Леонід Кучма. Водночас голова СДПУ схвально сприйняв пропозицію кандидата в Президенти Юрія Костенка про спільне замовлення опитувань громадської думки щодо передвиборчої ситуації.

(УНІАН)

МІЖНАРОДНИЙ ОГЛЯД

Косовський вузол

Судячи з усього, український миротворчий контингент, врешті-решт, потрапить до Косова. Можливо, знайдуться спонзори, які спочатку візьмуть на себе частину витрат на його утримання. Але не виключено, що основний фінансовий тягар із забезпечення участи українських посланців у миротворчій місії в Косові доведеться нести нашій державі. Взяти участь у врегулюванні косовської проблеми – дуже престижно. Як вважають наші політики, Україні у такий спосіб є нагода ще раз нагадати світовій спільноті про себе й про те, що вона хоче відігравати відповідну її геостратегічному положенню ролю на европейській арені.

Взявши участь у миротворчій акції, Україна теоретично може претендувати й на своєрідну економічну компенсацію з боку світової спільноти. Мається на увазі залучення нашої країни до відбудови економіки та інфраструктури Косово, яку пообіцяли профінансувати країни Европейського союзу та США. Але великі гроші ще не прийшли на Балкани. Евросоюз лише оголосив, що може виділити на відбудову провінції півмільярда долярів. Внесок же Світового банку має скласти 60 мільйонів долярів. Але невідомо, коли це станеться. До того ж, експерти західніх країн починають обгрунтовувати абсолютно несподівану тезу, за якою провінції завдано взаємними діями не такої значної шкоди, як вважалося раніше.

Щодо прогнозів розвитку ситуації в Косові, то їх, звичайно, не бракує. За тими, які готують для світової громадськости в штаб-квартирі НАТО, ситуація, як і раніше, начебто оптимістична. У прогнозах же незалежних експертів оптимізм поступається місцем песимізму.

Незалежні експерти, попри впевнені заяви натовського командування, скептично ставляться до обіцянок лідерів Армії визволення Косова здати важку та стрілецьку зброю. Хоч по основних телевізійних каналах світу уже промайнули кадри такого роззброєння: на землю лягали "калашникови" китайського зразка, які ще років із тридцять тому маоїсти поставляли в союзну їм Албанію. Військові оглядачі у цьому знаходять навіть аналогію з недавніми подіями у Чечні, де федеральні російські війська, погрожуючи "зачисткою", вимагали від місцевого населення здати зброю й у відповідь отримували старі мисливські рушниці та зіпсовані автомати й пістолети.

Справді, важко уявити, що Армія визволення Косова, яка вважає себе переможницею, відмовиться від планів створення незалежної країни. Незважаючи на рішення ООН щодо збереження територіяльної цілісности Югославії, у Косові під захистом НАТО створюється фактично незалежна від Бєлграда "держава тільки для албанців", писав кореспондент японської "Асахі" у репортажі з Пріштини. Така несанкціонована світовим співтовариством "державотворчість" супроводжується вигнанням решток сербського населення й захопленням їхнього майна.

Побоюючись збройних випадів, миротворці із країн НАТО не особливо й прагнуть зупинити хвилю повторних "етнічних чисток" у Косові. І мабуть, не надто вже були згущені фарби у заяві колишнього прем'єр-міністра Югославії Вука Драшковича, до речі, давнього недруга президента Слободана Мілошевича, про те, що перебування миротворців на території Косово перетворилось на пряму чи опосередковану підтримку албанського сепаратизму.

У подіях, які відбуваються на Балканах, бере участь ще один дуже впливовий гравець – наркомафія. Кілька місяців тому, даючи інтерв'ю швейцарській газеті "Матен", керівник програми досліджень організації "Геополітичний спостережний пункт із наркотиків" Мішель Кутузі відзначив, що косовські албанці контролюють приблизно 15 відсотків ринку наркотиків у Европі, поступаючись лише туркам. На його думку, за гроші, отримані внаслідок незаконної торгівлі наркотиками, частково була озброєна й Армія визволення Косова.

Нині ж наркоділки отримали змогу створити в Косово базу для контрабанди свого товару у країни Европи та за океан. За даними світової преси, звідси героїн, гашиш та марівана поставляються через сербське місто Ніш до Димитровограда та Софії /Болгарія/, ще одним маршрутом героїн та інші важкі наркотики надходять до Угорщини та Польщі. Звичайно ж, наркоділки не зацікавлені у врегулюванні ситуації та поверненні провінції із статусом навіть якнайширшої автономії під юрисдикцію Югославії, як це обіцяють ООН та НАТО.

Безперечно, режим президента Югославії Слободана Мілошевича несе безпосередню відповідальність за той "гримучий коктейль", що створився у Косові. Від міжнаціональної ворожнечі, що дійшла до "етнічних чисток", може залишитись тільки зло, подолати яке буде надзвичайно важко.

Петро Коломієць, /ДІНАУ/.

Війна на Балканах – вічна?

Недавні події в Косові змушують глибше замислитися над цілями окремих етнічних груп, включно з терором, у південній частині Балканів.

Ще у 1878 році албанська національна група Прізрен закликала до об'єднання албанців Албанії, Греції, Македонії і Югославії. Відразу після Першої світової війни албанці створили „Косовський комітет", закликаючи до об'єднання албанців у всіх балканських країнах. У Другій світовій війні албанці Косова створили німецьку дивізію, щоб поборювати сербів.

У 1968 році албанці Косова почали терор у цій частині Югославії. Від 1968 до 1988 року 220,000 сербів були змушені залишити Косово. Косовський Національний Визвольний Фронт постав, коли у 1974 році змінено конституцію Югославії, котра дала автономію жителям Косова. Головна ціль албанських організацій у Косові – відірвати цю територію від Югославії. Провідник албанського руху Ібрагім Ругова зі своєю Косовською Визвольною Армією поставив ціль відокремити Косово від Югославії.Ібрагім Ругова і його організація здобули міжнародну прихильність, коли вони кинули виклик югославській комуніс-

(Закінчення на стор. 20)

„Молодому пластунові мандрівонька пахне"

Учасники мандрівного табору „Стежки культури" перед від'їздом в Україну.

В добу повної рівноправности ці слова стосуються не тільки „молодого пластуна", а також і пластунки – і саме з одних та других складалася група із 67 молодих осіб, що в п'ятницю, 30 липня, вирушила у мандрівку по Україні. Це вже четверта з черги така мандрівка, що її організували члени пластового куреня „Перші стежі".

Назва „Табір" – умовна, бо постійно подорожуючи, він не має справжнього характеру пластового табору, і побив, здається, усі рекорди, коли йдеться про кількість учасників в таких мандрівках.

67 пластунів і пластунок з рядів старшого юнацтва і старшого пластунства під проводом відомого провідника туристичних прогулянок, що їх влаштовує туристичне агенство „Скоп", д-ра Володимира Карпинича і комендантки мандрівного табору пл. сен. Христини Назаревич, з радістю та повні очікування зібралися на летовищі Нюарку, щоб вилетіти до Праги, а відтак до Києва. Далі поїдуть пароплавом по Дніпрі від Києва до Севастополя і Одеси, а відтак поїздом до Львова, Чернівець, Угжороду, а з Будапешту, після трьох тижнів, повернуться додому.

Молодих мандрівників проводжали на летовище батьки і друзі, а у першому відрізку дороги – Марійка Гельбіґ, директор туристичного бюра „Скоп", що одночасно є членом куреня „Перші стежі". Цим разом, також вперше, група має постійну лікарську опіку пл. сен. д-ра Василя Саляка з Філядельфії, який обрав цю мандрівку як поєднання „приємного з корисним".

У програмі своєї прецікавої подорожі під кличем „Рідна мандрівка" молоді пластуни мають пізнати найкращі культурні скарби Києва, зустрітися там із послом США, відтак відвідати Канів і вклонитися могилі Кобзаря, далі побувати на Хортиці, відвідати Ялту та Одесу.

У Львові, поруч з оглядинами міста, буде також можливість зустрітися із родинами, а передусім з членами пластової родини, яка у Львові тепер найбільша. Напевно молоді мандрівники привезуть додому багаті спомини з рідної України, яку частина їх побачить тепер вперше. Серед учасників найбільша група пластунів з Чикаґо, Нью-Джерзі та Нью-Йорку.

Слід згадати, що це вже 15-ий з черги табір, який влаштовують курені пластунок „Перші Стежі" під кличем „Стежками культури". Сім із них були проведені на пластовій оселі „Вовча Тропа", один у Вашінґтоні, а один в Канаді. Мандрівні табори „Стежки культури" побували двічі в Греції, двічі в Італії, а цей, що тепер відбувається, є вже четвертим – в Україну.

Усі табори „Стежки культури" дають дуже добру нагоду молодим пластунам впізнати світові та українські надбання культури, – не лише архітектуру, довкілля і природу, але також літературу, мистецтво, музикуи.

Д-р В. Саляк (праворуч) у розмові з учасницями табору „Стежки культури" на летовищі.

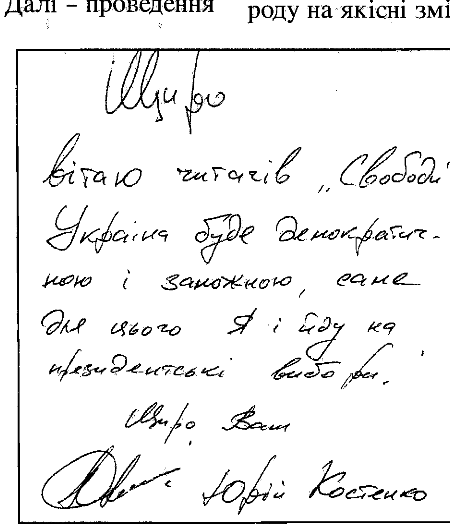
Юрій Костенко відвідав США

(Закінчення зі стор. 1)

вали комунізм, а тепер не спромоглися виробити економічну політику, яка відповідала б національним інтересам нової держави. У Києві ще можна помітити кілька нових осіб при владі, але в областях, районах і селах панує комуністична номенклатура, яка не хоче і не вміє управляти по-новому. Найпершим завданням нового президента має стати адміністративна реформа. Сьогодні на всі види державних витрат йде 26 відсотків валового внутрішнього продукту, тоді як в Китаї цей показник становить 7 відсотків, в західних країнах – 4–8 відсотків. Економіка перестає функціонувати, коли рівень державних витрат сягає 10 відсотків валового продукту. Скорочення витрат на державний апарат дасть кошти на виплату платні і пенсій (необхідно скасувати чимале число непомірно великих персональних пенсій тим, хто боровся проти української незалежности). Реформа дозволить також зформувати уряд в демократичний спосіб.

Другим завданням є формування коаліційного уряду. Досі у Верховній Раді ніколи не було тієї більшости, яка мала б взяти на себе формування уряду. Уряд призначався президентом з його особистих міркувань, що призводило до протистояння парляменту і уряду, гальмування реформ. Світова ж практика полягає в тому, що на виборах до парляменту перемагає партія чи політична сила, яка потім формує уряд.

Третім завданням є ліквідація усіх обмежень у виробничій діяльності. Сьогодні в Україні економічно невигідно працювати чесно. Податки руйнують підприємництво. Лише в першому кварталі ц. р. зупинилося 250 тисяч підприємств. Необхідно всіляко сприяти вітчизняним підприємцям, докорінно змінити інвестиційний клімат, зовнішню економічну політику, щоб не тільки закордонні фірми, а й власні олігархи були зацікавлені інвестувати в Україні. Далі – проведення земельної реформи. Уся колгоспно-радгоспна система фактично розвалилася. На 4 відсотках приватизованої землі (це – нечисленні фермери і приватні господарства) в Україні виробляється 96 відсотків картоплі, 75 відсотків овочів, 70 відсотків м'яса, молока і яєць. Приватна власність на землю дозволить селянам заставити її в банках і отримати кредити на розвиток свого господарства.

Щиро
вітаю читачів „Свободи"
Україна буде демократич-
ною і заможною, саме
для цього я і йду на
президентські вибори.
Щиро Ваш
Юрій Костенко

Юрій Костенко передав письмове вітання читачам „Свободи".

– Досі Україна не мала чітко визначеної міжнародної політики, – сказав далі Юрій Костенко. – Ми будемо провадити політику, яка вестиме Україну до Европи, її загальноевропейських структур, подамо заяву на вступ до НАТО, що дозволить скоротити витрати на утримання Збройних Сил при одночасному підвищенні захищености нашої держави. Ми маємо групу молодих політиків, які хочуть будувати нову Україну, вміють це робити і на практиці довели свою здатність до такої роботи. Треба тільки, щоб народ довірив нам державну владу.

Оцінюючи свої шанси перемогти на виборах, Юрій Костенко сказав, що Народний Рух України робить ставку на молодь, яка не хоче повернення до старих методів господарювання, не хоче і провідників старої школи. Переважна більшість людей теж не хоче голосувати за комуністів, але покищо не бачить, хто може протистояти їм, а нинішня влада намагається таким гарантом проти перемоги комуністичних сил зобразити нинішнього Президента, що не відповідає дійсності. За кандидатуру Костенка було зібрано два мільйони підписів – найбільше з усіх кандидатів, що свідчить про надії народу на якісні зміни у керівництві державою. Тепер більшість українського населення зайнята складними проблемами повсякденного виживання і не дуже цікавиться політикою. Усе ж опит показав, що 70 відсотків громадян хочуть піти на вибори, хоча ще не визначилися, за кого голосувати. Вони повинні дізнатися про програму Народного Руху і його кандидата. Очевидно, що головна боротьба на виборах відбуватиметься між „лівими" і „правими" (демократичними) силами. Останні мають усі шанси на перемогу. Яким би не був вислід виборів, демократичні сили вийдуть з них зміцненими і попри усі розколи, які ініціювала нинішня влада, на виборах парляменту 2002 року отримають перемогу.

Юрій Костенко відповів на численні запитання присутніх, які цікавилися його думкою про інших кандидатів, можливістю підтримки його усіма демократичними силами, а також об'єднання останніх, розпитували про деталі його програми. Юрій Костенко застеріг від спроб зарахувати до прихильників демократії тих кандидатів, діяльність яких впродовж їхнього життя була спрямована саме на придушення національно-демократичного руху, а тепер присвячена підтримці нинішньої влади, яка виявилася неспроможною вивести Україну на шлях нормального розвитку. Окремі кандидати приступили до боротьби тільки для того, щоб послабити тих чи інших політичних противників. Саме для цього з'явилася Наталя Вітренко, роля якої полягає у послабленні позиції Олександра Мороза – одного з найсильніших конкурентів нинішнього Президента.Розкол у Народному Русі стався саме з тієї причини, що у ньому визріли сили, які не бачать сенсу у дальшому співробітництві з нинішньою владою і спроможні самі очолити державу і повести її шляхом національно-демократичного розвитку. Треба дати їм цей єдино можливий шанс порятунку України.

Левко Хмельковський

НЬЮ-ЙОРК. – В неділю, 8 серпня, кандидат на Президента України Юрій Костенко зустрівся із громадою метрополії в приміщенні Українського Народного Дому, дирекція якого була спонзором зустрічі. Гостя привітав голова дирекції Народного Дому Андрій Ластовецький та подав його короткий життєпис.

Ю. Костенко представив свою виборчу програму, яка в першу чергу торкається економічного стану України, зупинився на питаннях державного порядку, дотримання правних засад, податкової політики, платні, соціяльного забезпечення. У його виборчій програмі надається велика увага розвитку культури, науки і освіти, а особливо молоді, яку треба плекати та розвивати. Окремо він звертає увагу на проблему чистого довкілля, дальшу долю Чорнобильської АЕС. На думку кандидата, брак єдности в демократичних партіях некорисно впливає на передвиборчі настрої, але є надія, що вибори сприятимуть згуртуванню. На його думку, найсильнішим супротивником нинішнього Президента на виборах є Євген Марчук, але як буде у жовтні, покищо важко сказати. Більшість громадян України візьме участь у виборах. На закінчення Ю. Костенко відповідав на численні запитання присутніх щодо виборів та невідрадної економічної ситуації України. А. Ластовецький подякував гостеві за візиту і побажав йому успіху на виборах.

О. К.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Організаційний огляд першого півріччя УНСоюзу

Андрій Скиба та Яцек Кочарський знову ведуть перед в організаційній праці УНСоюзу. У першому півріччі 1999 року першунами-організаторами вийшли Яцек Кочарський та наш головний радний і секретар 399-го Відділу Андрій Скиба. Яцек Кочарський, професійний організатор, здобув від січня 1999 року до кінця червня ц.р. 52 члени на загальну суму забезпечення 334,000 дол. Андрій Скиба здобув 23 члени на загальну суму 230,000 дол. На третьому місці – секретар 496-го Відділу у штаті Вашінґтон, Мирон Пилипяк. Хоч цього півроку Мирон Пилипяк на третьому місці, із 16-ма членами на суму 105,000 дол. забезпечення, він вже не раз був першуном у минулих роках.

УНС визначив квоту на 1999 рік на 1,250 нових членів. До кінця червня УНС здобув 291, себто 2 проценти із цієї річної квоти. Наші три першуни-організатори виконали 31 процент із осягненої квоти УНСоюзу на 1999 рік. УНС нараховує 259 відділів в 27-ох округах. Згідно із тим, виглядає, що тільки 22 проценти відділів активно взяли участь в організаційній праці.

Успішно додали по дев'ять членів о. д-р Мирон Стасів, директор для Канади, та наш довголітній професійний організатор Іван Даниляк. Секретар 360-го Відділу Осип Гавриляк приєднав 8 членів. Шість нових аплікацій прислали три секретарі; три секретарі – по п'ять, шість – по чотири; дев'ять – по три нові аплікації, а вісімнадцять секретарів прислали по дві аплікації. П'ятдесят чотири секретарі додали по одному членові до УНСоюзу. Тільки п'ятдесят вісім секретарів долучилися до нашої організаційної кампанії. В тім числі до кращих організаторів включаємо нашого радного Андрія Скибу, котрий серйозно взявся до організаційної справи, відколи його обрано радним на Конвенції 1998 року. Він не тільки представляє УНС в Окрузі Чикаго, але також збільшує членство нашої організації.

На першому місці стоїть Округа Північного Нью-Джерзі, приєднавши 73 члени із призначеної квоти 130 членів. Округа вже осягнула половину своєї квоти. На другому місці – Округа Баффало, завдяки Осипові Гаврилюкові, бо він приєднав 8 членів із 11 нових членів. Округа Баффало теж здобула у півроці половину, себто 55 процентів квоти на 1999 рік. Нез'єднані відділи стоять на третьому місці, осягнувши 51 проценти річної квоти. Чи ваш відділ вже дав одного члена цього року?

Вже минуло півроку – отже, всім округам треба пожвавити свою організаційну працю, щоб не лишитися позаду. Подаю піврічні статистики.

Марта Лиско,
головний секретар

ЗДОБУТКИ ОКРУГ У ПЕРШОМУ ПІВРІЧЧІ 1999 РОКУ

UNA	DISTRICT	QUOTA 4.5%	NEW MEMBERS	PERCENTAGE QUOTA ACHIV. %	TOTAL INSURANCE $
1	NORTERN NEW JERSEY	130	73	56.15	684,562.00
2	BUFFALO	20	11	55.00	173,000.00
3	VARIOUS	50	26	52.00	239,000.00
4	CHICAGO	95	33	34.74	391,000.00
5	BOSTON	10	3	30.00	9,000.00
6	BALTIMORE	20	6	30.00	85,000.00
7	CONNECTICUT DISTRICT	35	10	28,57	65,000.00
8	NEW YORK	85	22	25.88	202,000.00
9	ALBANY	40	10	25.00	150,000.00
10	PITTSBURGH	70	16	22.86	82,000.00
11	WINNPEG	10	2	20.00	50,000.00
12	SHAMOKIN	45	8	17.78	48,000.00
13	NIAGARA	25	4	16.00	31,000.00
14	CENTRAL NEW JERSEY	455	7	15.56	53,000.00
15	PHILADELPHIA	135	17	12.59	214,461.00
16	DETROIT	80	10	12.50	98,000.00
17	TORONTO	100	12	12,00	61,000.00
18	WOONSOCKET	10	1	10.00	50,000.00
19	WILKES BARRE	20	2	10.00	8,000.00
20	MONTREAL	30	3	10.00	16,000.00
21	MINNEAPOLIS	10	1	10.00	5,000.00
22	ALLENTOWN	30	3	10.00	28,000.00
23	SYRACUSE	35	3	8.57	18,000.00
24	CLEVELAND	60	5	8.33	46,000.00
25	ROCHESTER	40	3	7.50	60,000.00
26	YOUNGSTOWN	10	0	0.00	0.00
27	CENTRAL	10	0	0.00	0.00
	TOTAL	**1,250**	**291**	**23.28%**	**$2,867,023.00**

КРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ ПЕРШОГО ПІВРІЧЧЯ 1999 РОКУ

1	KOCZARSKI JACEK (076, 134)	52	$ 334,000.00	777	VARIOUS
2	SKYBA ANDRIJ (399)	23	230,000.00	399	CHICAGO
3	PYLYPIAK MYRON (496)	16	105,000.00	496	VARIOUS
4	DANILACK JOHN	9	107,000.00	142	NORTHERN NEW JERSEY
5	STASIV MYRON (049)	9	45,000.00	049	TORONTO
6	HAWRYLUK I JOSEPH (360)	8	155,000,00	360	BUFFALO
7	BACHYNSKY BARBARA (184)	6	95,000.00	184	NEW YORK
8	DIAKIWSKY NICHOLAS (161)	6	22,000.00	161	PITTSBURGH
9	KRYWYJ VERA (174)	7	80,000.00	174	DETROIT
10	KUFTA GENEVIEVE (171)	5	203,000.00	171	NORTHERN NEW JERSEY
11	LUSZCZAK MYRON (379)	5	40,000.00	379	CHICAGO
12	WOROBEC ANDRE (008, 153, 076)	5	90,461.00	127	BUFFALO
13	CHABON JOSEPH (242)	4	20,000.00	242	SHAMOKIN
14	HENTOSH MARGUERITE (305)	4	28,000.00	305	SHAMOKIN
15	KRYWULYCH WALTER (266)	4	85,000.00	266	ALBANY
16	KUZIO MYRON (277)	4	19,000.00	277	CONNECTICUT DISTRICT
17	TURKO MICHAEL (063)	4	40,000.00	063	PITTSBURGH
18	YURKIW GEORGE (130)	4	16,000.00	130	NEW YORK

Згідно з вимогою законів, подаємо заяву Екзекутивного Комітету про заходи УНСоюзу відносно перевірки і запевнення дальшого нормального функціонування забезпеченевого діловодства у Головній Канцелярії УНСоюзу при переході на рік 2000.

ПОВІДОМЛЕННЯ

До членів управ відділів та членства УНСоюзу в Канаді!

При кінці липня ц.р. розіслано повідомлення тільки власникам 323 грамот, які були видані від жовтня 1994 р. до грудня 1998 р. на базі нових забезпеченевих грамот, що УНСоюз вніс прохання до забезпеченевого уряду Канади про затвердження заходів передання цих грамот канадській компанії Мерітайм Лайф Ашуранс. Ці грамоти були базовані на грамотах компанії Мерітайм. Тому, що ці грамоти не приносили очікуваних прибутків, Головний Уряд УНСоюзу вирішив, акцію продажу таких грамот не продовжувати. Без відповідних технічних засобів УНСоюз не має можливості сам адмініструвати.

УНСоюз має в Канаді біля 3,000 членів, які є власниками грамот УНСоюзу. У них не заходять жодні зміни. Вони дальше залишаються членами у своїх відділах і мають платити вкладки до секретарів відділів, як робили до цього часу.

Уляна Дячук,
предсідник

Ukrainian National Association YEAR 2000 Readiness Disclosure.

As we approach the Year 2000 members of Ukrainian National Association can have confidence that they will receive the same level of service as they have for the past 106 years and that their records will be protected. UNA has assembled a Year 2000 Project Team which is meeting regularly. It prepared an assessment of exposure to possible Y2K problems. Our IBM main computer and personal computers as well as the operational software and administrative software are Year 2000 compliant. They were tested internally but will be re-tested by outside specialists and will be Year 2000 ready. UNA is making reasonable inquiry of its service providers and vendors whether they are taking all appropriate steps to become Year 2000 ready on a timely basis.

Any questions or concerns in regard to UNA's preparedness, kindly direct to the home office at **(973) 292-9800.**

ПОВІДОМЛЕННЯ

Члени Українського Народного Союзу, котрі закінчили 79 років або більше і ще платять вкладки за життєве забезпечення в УНСоюзі, є уповноважені до братської дотації, котра рівняється річній вкладці. УНС заплатить однорічну вкладку за грамоти в клясах 1,5, 6, 21, 51, 26, 56. Ці члени не потребують нічого робити, бо всі вплати переходять автоматично.

Члени, котрі мають забезпечення в інших клясах, не є уповноважені до плати річної вкладки. Члени, котрі вибрали на виплаті дивіденди опцію два або чотири (акумуляцію дивіденди, або закуплення додаткового забезпечення) мусять самі платити вкладки на забезпечення, але УНС додасть вплату до їхньої дивіденди. Кожний член має право відкладати свій вибір дивіденди, і тоді УНС буде платити річну вкладку.

Екзекутивний Комітет

Союзівка – найкраще місце для будь-якої події

УНСоюз запрошує українські організації і підприємства проводити свої зустрічі, конференції чи інші оказії на Союзівці. Оселя УНСоюзу розташована у затишку чудових Кетскильських гір у стейті Нью-Йорк. Пам'ятайте, що за ціну, яку ви мали б заплатити у міських готелях, Союзівка пропонує вам можливість відбувати зустрічі і одночасно відпружитися протягом цілого вікенду в мальовничому куточку природи. Отже, якщо ви щось плянуєте, зателефонуйте до нас і зарезервуйте місце. Ми докладемо всіх зусиль, щоб ваше перебування на Союзівці було корисним і приємним. Бо нема краще, як на Союзівці! Тел. **(914) 626-5641 (141);** Головна канцелярія УНС **(973) 292-9800 (3067).**

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

ІНІЦІЯТИВА УПЦ В США

У Бавнд-Бруку буде новий музей

Від 15 до 17 липня цього року у Бавнд-Бруку проходила Річна сесія Ради Митрополії Української Православної Церкви в США, на якій з докладним оглядом церковного життя виступив Блаженніший Митрополит Константин.

Одне зі схвалених сесією рішень стосується спорудження у Бавнд-Бруку нового музею.

Передбачається, що в його експозиції діятиме постійна виставка різноманітних документальних матеріялів про Великий голод в Україні 1932-33 років. Проєкт полягає у добудові до будинку Консисторії додаткового крила. Це дозволить з більшою користю використати простір під церквою-пам'ятником св. Андрія Первозваного, зокрема місце навкруги крипти-гробівця Святішого Патріярха Мстислава буде перетворене на мавзолей, а довкола саркофагу розміститься експозиція, присвячена пам'яті ієрархів УПЦ в США: Патріярха Мстислава, Митрополита Іоана (Теодоровича), Митрополита Андрея (Кущака), архиєпископів Богдана (Шпильки), Володимира (Малеця), Марка (Гундяка), єпископів Йосифа (Жука), Олександра (Новицького), Паїсія (Іващука) та інших.

Рада Митрополії позитивно висловилася щодо участи УПЦ в США у відзначенні 10-річчя відродження Української Автокефальної Православної Церкви в Україні.

Серед найважливіших акцій, запланованих на Річній сесії, – зустріч делеґації Ради Митрополії на чолі з Блаженнішим Митрополитом Константином з Його Святістю Патріярхом Вартоломієм. Вона відбудеться з початком осені.

Пресове бюро Консисторії,
Бавнд-Брук

Присвятили себе рідній школі

5 червня в Торонто, заходами Української Шкільної Ради (м. Торонто), Українських кредитових спілок Торонто та Гамільтону, організації ЛУКЖ (Міссасаґа), Українського культурного центру (м. Гамільтон), крамниці „Бруно", пекарні „Будучність", книгарні „Арка-Захід" та Матурального комітету відбувся бенкет за участю 800 осіб, присвячений випускові слухачів курсу українознавства – 82 молодих і життєрадісних осіб, що присвятили себе рідній школі.

На бенкет були запрошені почесні гості: д-р мітрат М. Стасів, о. Б. Сенцьо, генеральний консул України М. Кириченко, консул України А. Олійник, голова КУК (м. Торонто) та заступник голови Президії СКУ Марія Шкамбара, голова проводу КУК та голова Комісії шкільництва (Онтаріо) д-р Є. Рослицький, представники Шкільної ради католицьких шкіл та Шкільної Ради м. Торонто.

З привітом від Української Шкільної Ради м. Торонто виступила її голова Люба Зараска. Свій виступ вона закінчила словами: „Ми, українці, горді своїм корінням, своєю національною самобутністю, а одночасно і приналежністю до канадської багатокультурної громади. Одначе без власного шкільництва розпливемося в чужому морі, про що ми повинні завжди пам'ятати".

Головною доповідачкою була Лідія Нарожняк, головний прокурор м. Ватерлу. Від імені своїх товаришів та шкіл виступили: Стефанія Фалкомер, Сяня Перрин, Надія Ткаченко, Катруся Петришин, Софія Балюк і Оксана Шлапак, Наталя Муравська, Катруся Селерс і Марко Шумелда.

На пам'ять про цю важливу подію всі випускники отримали від Шкільної Ради „Українську енциклопедію". Ведучими на бенкеті були Тетяна Біляк і Матей Бохневич.

Велику працю виконали працівниці канцелярії Шкільної Ради Тетяна Когут та Оля Креховецька. Художнє оформлення та програми по-мистецькому виконала Оксана Бошко.

Віктор Павленко,
м. Торонто

Тамара Денисенко очолила Централю українських кооператив Америки

26 червня під час конференції ЦУКА у Вашінґтоні Тамара Денисенко була вибрана головою Ради Централі. ЦУКА об'єднує і репрезентує 22 кредитівки з 75-тисячним членством та 1,250 млн. капіталу. Новообрана голова керує протягом 12 років Українською Федеральною Кредитовою Спілкою в Рочестері, Нью-Йорк. Ця кредитівка розвинулася у 62-мільйонову установу з 5,700 членством.

Новообрана голова Централі УКА Тамара Денисенко

Тамара Денисенко народилася в Німеччині в українській родині з волинського Полісся. У 1956 році, дитиною, приїхала з родиною в Америку. Виросла в Баффало неподалік Ніаґарського водоспаду. Вищу освіту отримала в університеті Баффало та в коледжі стейту Нью-Йорк в Брокпорті з найвищим успіхом – „маґна кум лявде". Спеціялізувалась в економіці та управлінні бізнесом. Специфічні комп'ютерні курси, фінанси та кооперативний рух вивчала в Колумбус-університеті, Огайо. Протягом багатьох років у Баффало і Рочестері викладала релігію, українську мову, історію, культуру, географію, народні танці; була співавтором шкільного підручника „Перші кроки", а також директором парафіяльної школи. Тамара також була головою сестрицтва при українській православній церкві св. Покрови. Протягом семи років була співпродюсером та співдиректором місячної телепрограми „Український журнал" в Рочестері. Останніх 10 років Т. Денисенко щорічно їздить в Україну з гуманітарною допомогою та з доповідями по школах, громадських організаціях та церквах на теми українізації та кооперації. У 1988-1998 роках вона працювала в Світовій Раді Українських Кооператив. Була членом президії рочестерської округи Ліґи кредитових спілок штату Нью-Йорк, яка об'єднує 47 кредитівок з майном понад 2 блн. долярів. У 1997-1999 рр. була президентом рочестерської округи.

Кооперативна праця Т. Денисенко почалась в 1978 році, коли на громадських засадах вона співпрацювала в редакції квартальника „Кооперативна Думка" рочестерської кредитівки. Незадовго вона стала редактором та головою культосвітнього комітету кредитівки. У 1986 році на конференції ЦУКА її вибрали референтом преси, із дорученням видавати двомовний квартальник під назвою „Кооперативна Трибуна" для всіх кооператив Америки. Будучи здібним редактором, Т. Денисенко здобула собі прихильність, довір'я і співпрацю кооператорів по всій Америці.

У 1991 році, з нагоди проголошення незалежности України, місто Ірондеквойт уповноважило Т. Денисенко розпочати побратимські зв'язки з Україною. У подорожах по Україні вона полюбила славне місто Полтаву, з яким нав'язала побратимські зв'язки. Створивши Товариство міста-побратимів в Ірондеквойті, вона працювала шість років головою Ради та першою головою комітету Ірондеквойт-Полтава. У 1995 році була вибрана однією з видатних жінок XX століття міста Ірондеквойта, де довший час є членом президії Комерційної Палати. Т. Денисенко одружена з Володимиром і є матір'ю трьох дітей, Ніни, Андрія, Тараса, і бабунею одного внука, Тимона. Хоч народилась і виросла вона далеко від України, була вихована мамою, церквою і громадою в українському дусі і все своє життя присвятила українській справі. Т. Денисенко є членом 285-го Відділу УНС.

Володимир Пилишенко

День Союзянки відбувся над морем

17 липня у Сенді Гук, над морем, відбувся День Союзянки Округи Нью-Джерзі.

Почесним гостем була голова СУА Ірина Куровицька, яка була головним промовцем. Серед гостей були також почесна голова СУА Анна Кравчук, почесна членка СУА Іванна Ратич, почесні голови Округи Надія Бігун та Ольга Гнатейко, член Головної Управи СУА, референтка Ольга Більовщук, подружжя меценатів Віктор та Ольга Ліс, які подарували СУА ділянку землі із призначенням на Дім Союзянки.

На зустрічі йшла мова про охорону здоров'я і прав жінки в Україні, проблеми місцевого жіночого руху.

М. Полянська

Учасники Дня Союзянки Округи Нью-Джерзі (зліва сидять): Надія Бігун, Ольга Гнатейко, Іванна Ратич, Марія Полянська (за нею стоять Ольга та Віктор Ліси), Ірина Куровицька, Анна Кравчук і Люба Більовщук.

„Вічно Молоді“ – лише в Пласті

Від суботи, 10 липня, на пластовій оселі „Вовча тропа“ в Іст-Четгемі, Н.Й., почали діяти відразу шість таборів для української пластової молоді.

На літнє табірництво з'їхались пташата і новацтво, юнацтво, старше пластунство і сеніорат з різних куточків Північної Америки. Разом з адміністративним та обслуговуючим персоналом оселі їх число сягнуло понад 400 осіб.

Наймолодші учасники мали по 6-7 років, а старше юнацтво – 15-16 років.

Власне про табір старшого юнацтва „Вічно молоді“ йтиме мова. Назва ця була підібрана невипадково, адже тема оптимізму й молодости завжди вічна та актуальна. Особливо в наш складний, суперечливий час.

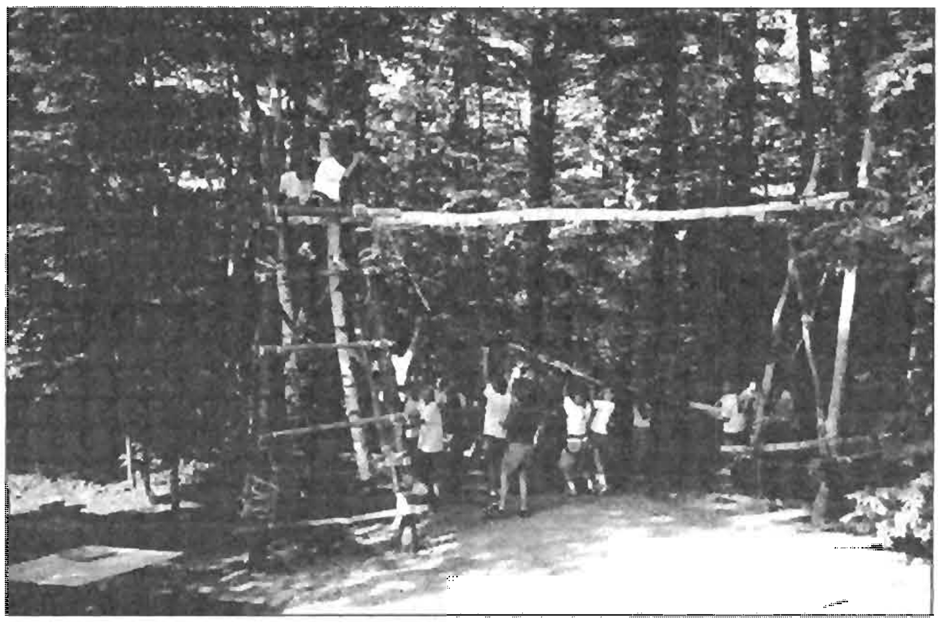
У таборі 40 учасників, з них п'ять булавних: Тарас Ференцевич, Володимир Федорак, Діяна Юрчук, Андрій Микита і Адріяна Біда. Протягом двох тижнів таборовики мали чудову можливість милуватися лісовими краєвидами, помандрувати гірськими стежками, поспівати біля ватри гарних українських народних і пластових пісень.У програму табору входило понад 10 різноманітних дисциплін, ватри і вогники. Мабуть, назавжди запам'ятаються всім хрищення табору, заняття з мандрівництва та альпіністики і підкорення найвищих вершин ньюйоркського штату. А проведення міжтаборових імпрез, Дня Пластуна, спортових змагів і таборових скечів чудово доповнювали програму.

Табір завершився. Комендант гетьманський скоб ст. пл. Тарас Ференцевич після зачитаного писарем останнього наказу вручив усім учасникам табору відзнаки і посвідки. Але ніхто не хотів покидати табір. Усіх зачарувала неповторна краса пластової оселі, її природа і, очевидно, заполонив душу магічний вплив „Великої Гри“ – чар пластування.

Пл. сен. **Володимир Федорак**,СМ

Учасники та булава табору для старшого юнацтва „Вічно молоді“.

Зайняття з піонірки – будують таборову браму.

Мандрівництво – верх гори Марсі здобуто

„Ті самі, що колись...“

Десята зустріч „Регенсбуржців“

Від 20 до 24 червня ц.р. на Союзівці відбувалася десята товариська зустріч „Регенсбуржців“ – колишніх учнів української гімназії в таборі „переміщених осіб“ у Реґенсбурзі. Цьогорічна зустріч збіглася з 50-річчям останніх матур, закриттям гімназії та цілої таборової „республіки“ в 1949 році.

Гай-гай! – легко сказати – півстоліття! Колишні молодесенькі хлопці й дівчатка – вже сивочолі дідусі й бабусі, обтяжені досвідом життя... Та глибоко в душах – ми „ті самі, що колись“. Ніде, ні за яких інших обставин, не можна так „повернути час“, відмолодіти духом, просто забути і про свій вік, і про життєві незгоди. І тому ці зустрічі такі корисні для психічного відпруження, власне – для душі. Цікаво, що на кожній зустрічі є хтось, хто приїхав уперше. Цим разом це були Борис Витязь із далекої Південної Африки, Андрій Бугель з дружиною з Канади, Юрій Левицький з Нью-Йорку, Ніна Сесь-Марченко прибула з чоловіком з Англії, Лев Ришавий з дружиною – з Мехіко. На жаль, з колишніх професорів ніхто не зміг прибути. Декому перешкодили прикрі несподіванки перед з'їздом. Не оминули вони й Василя Лучкова – нашого незаступимого організатора-координатора-редактора, на якого ми з нетерпінням чекали з години на годину, і відсутність якого дошкульно відчули, хоч усю „літературу“ він постарався доставити. Понеділок проминув на реєстрації, висвітленні прозірок, а ввечері – офіційне відкриття з відчитанням кількох привітів та обговоренням справи дальшого видання книги „Регенсбург“. У вівторок – Служба Божа, яку відправив о. Роман Ганкевич (чоловік нашої Олі), а зворушливу змістовну проповідь виголосив о. Шараневич – співучасник регенсбурзької епопеї. Вдень учасники мали можливість оглянути прозірки з африканських мандрівок Бориса Витязя. Увечері – святкова вечеря, якою, за „традицією“, вміло проводила Люба Гурко-Боднар. Віддавши належну пошану й поклін усім усопшим („все менше нас“... „зникають давні друзі“...), після проведеної о. Ганкевичем молитви присутні розважалися спонтанною програмою, яка переплітала поважне з веселим. Закінчився вечір „коронацією“ особливих гостей Бориса Витязя і Ніни Сесь-Марченко, які бездоганно виконали свою королівську функцію. У середу заходами чикагської групи влаштовано крамничку-випродаж на видавничий фонд. Ввечері – час на традиційну ватру.

Прощання з кожним разом більше емоційні – це зрозуміло... На тривалішу згадку учасники повезли зі собою гарно оформлену й змістовну одноднівку (спільну працю Василя Лучкова і Богдана Маланяка). Регенсбуржці вирішили продовжувати свої зустрічі.

Людмила Ярко-Почтар

Цінні документи – у вільному продажі

Світовий Конґрес Українців існує від 1967 року. За цей час відбулося сім з'їздів СКУ (попередньо СКВУ) і після кожного Президія СКУ видавала збірник матеріялів з'їзду.

Ці збірники належать до історії західньої української діяспори. Ми маємо збірники з 2-го, 3-го, 4-го і 5-го з'їздів СКУ.

На засіданні вужчої президії СКУ 10 липня 1999 р. було вирішено розповсюдити ці збірники по всіх українських бібліотеках у світі, університетах та інших академічних установах.

Якщо ваша бібліотека чи наукова установа бажає набути ці видання, просимо звертатися до канцелярії СКУ.

Кошти пересилки збірників є такі (в дол. США):

комплекти	Канада	США	ін.країни
Один	10.00	15.00	40.00
Два	15.00	20.00	60.00
Три	20.00	25.00	80.00

Придбайте цінні історичні документи для вашої установи!

Увага! Нова адреса СКУ від 1 серпня ц.р.:**Ukrainian World Congress, 295 College St., Toronto, ON M5T 1S2, Canada.**

Президія СКУ

Збираймо документи про злочин

Шановні українці!

Готується до друку велика книга під назвою „Злочин“. Голод, вивезення в Сибір, розстріли, концентраційні табори, тюрми, нищення церков і духовенства, пацифікації, убивства наших національних провідників та багато інших злочинів заподіяно нашій нації.

І щоб збереглася пам'ять на майбутні століття, щоб передати нашим нащадкам правду про злочини над нашим українським народом, треба це документально добре оформити і видати.

Просимо вас допомогти зібрати матеріяли в скорочених текстах, фотографії – без різниці, який їх вигляд.

Просимо вас надіслати їх нам на адресу: „Fortuna“ – P. Kardash, 74 Shell Gr., Oak Park. Vic. 3046 Australia. Тел.: (613) 9306-4431.

Після використання все надіслане вам повернемо з подякою.

З пошаною
Петро Кардаш

Людина, що дарує оптимізм

Том Гаврилко ще зовсім недавно працював консультантом УНСоюзу з видавничої справи, і хоч його праця була не на повний час, ті дні, коли він приходив до свого офісу, нам усім завжди приємно було перекинутися бодай кількома словами. Том володіє тією прекрасною людською рисою, яка заряджає вас доброю енергією. Це і вміння вислухати, і привітати, а вже понадто поговорити про справи.

Як же приємно було нам дізнатися, що недавно Том одержав нагороду Кліфтонського (Нью-Джерзі) Клюбу Оптимістів "Друг молоді-1999". Ця нагорода щорічно вручається в Кліфтоні особам, які працюють з дітьми і молоддю, виховуючи в них позитивне ставлення до життя й підтримуючи їхні програми. Саме таким і запам'ятали ми нашого Тома Гаврилка – оптимістом і людиною позитивного наставлення.

Том Гаврилко – "Друг молоді-1999" Кліфтонського Клюбу Оптимістів.

У Кліфтоні вже протягом десяти років знають Гаврилка як свого тренера юні футболісти місцевої оздоровчої команди, юні борці із клюбу "Мустанґів", члени Клюбу хлопчиків і дівчаток; разом з іншими добровольцями він провадить вечірні програми для дітей віком 13 років і старших, недільні родинні безалькогольні вечірки гри в кеґлі. Він є членом батьківського комітету кліфтонської школи ч. 5, допомагає в місцевій газеті округи Пасейк. Зараз Том працює над створенням журналу для підлітків, де друкуватимуть свої дописи і фотографії кліфтонські хлопчики й дівчатка. Одним із спонзорів цього проєкту є власне підприємство Т. Гаврилка.

Здавалося б, звідки в людини стільки часу й енергії на громадські справи. Адже він сам батько чотирьох дітей, власник компанії "Tomahawk Promotions", редактор і видавець "Clifton Merchant Magazine". Але може саме тому все так добре вдається Томові, що він має позитивне наставлення до життя і любов до людей? Людина з такими якостями не випадково стала одним з найактивніших членів Клюбу Оптимістів і лавреатом його премії. Клюб з початку свого заснування в 1951 році все більше відіграє важливу ролю в майбутньому Кліфтона. 150 тисяч його членів об'єднані прагненням зробити життя молоді міста змістовним, виховувати в них почуття взаємодопомоги, товариськости і патріотизму.

Наша українська преса найчастіше розповідає про тих, хто віддано працює для своєї громади і є патріотом України. Але не менш важливо, щоб молоді українці були знаними і в американській громаді. Скільки хлопчаків у Кліфтоні мають сьогодні за "role model" Тома Гаврилка, того "справжнього хлопця", українця, до речі.

Р. Коба

Відзначення Дня незалежности України

Календарець

САВТ БАВНД-БРУК, Н. Дж. З ініціятиви Комітету допомоги Україні, відділ Центрального Ню Джерзі, українська громада Нью-Бронзвік, у Бавнд-Бруку, Сомерсету і околиці, влаштовує в п'ятницю, 27 серпня, о год. 7-ій вечора, в Центрі Української Культури в Савт Бавнд-Бруку святкове відзначення 8-ої річниці незалежности України.

Доповідь виголосить директор добродійного товариства „Смолоскип" в США, громадський та церковний діяч, працівник в системі українського шкільництва та молоді – інж. Олексій Ф. Шевченко.

У мистецькій програмі – виступ ансамблю „Українська родина".

На свято запрошений Генеральний консул України в Нью-Йорку Юрій Богаєвський.

ВІЛІЯМСТОВН,Н.Дж. 24 серпня, у вівторок, о 10–ій годині ранку посадник міста Мері Мазза Дуфі привітає українську громаду зі святом, на щоглі буде піднято прапор України. Святкові доповіді виголосять Павло Лісний – англійською мовою, Андрій Стахнів – українською. Парох о. Цюрпіта проведе молебень. Запрошуємо на свято мешканців Черрі Гілу, Вайнленду, Міллвілу, Етко та околиць.

ЮНІОН, Н.Дж. В неділю, 22 серпня, о 12–ій годині в залі міської ради відбудеться торжество з нагоди Дня незалежності України, де посадник міста привітає українську громаду, а на щоглі буде піднято Державний прапор України. Українські прапори майорітимуть також вздовж головної вулиці міста. Спеціяльний транспарант сповіщатиме про свято України.

НЮАРК, Н. Дж. В українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя 22 серпня, в неділю, о 7–ій вечора буде відправлено соборний молебень за український народ. Очікується візита на свято Генерального консула України в Нью–Йорку Юрія Богаєвського.

МЕЙПЛВУД, Н.Дж. У вівторок, 24 серпня, о 9–ій ранку, посадник міста Джерард Раєн зустрінеться в ратуші з українською громадою з нагоди державного свята України. Біля ратуші буде піднято на щоглі український прапор.

Гартфорд, Кон. Громадський комітет Гартфорду і околиці, що об'єднує всі місцеві організації, запланував урочисте відзначає 8-му річницю проголошення незалежности України в неділю, 22 серпня, о годині 2-ій по полудні в **J. B. Williams Park, Glastonbury, CT (Rt. #2, Exit 9 at Neipsic Road).**

У програмі: відкриття свята, читання проклямацій, виступ хору „Євшан" під кер. Олеся Кузьми, вірші у виконанні учнів Школи Українознавства, опісля – розвагова частина, спортові змагання і забави для дорослих та дітей. Паркування автомобілів і вступ на свято – вільний.

Комітет запросив на це свято губернатора стейту Коннектикат, посадників міст Гартфорду і Ветерсфілду, сенаторів і конгресменів.

Лицем до ближнього

В неділю, 13 червня, після участи в Св. Літургіях різних церков українці Гамільтону, Онтаріо, зібралися у залі церкви Св. Духа на спільний полуденок Суспільної Служби Українців Канади.

Полуденок був скромним, його метою було не бенкетувати, а зібрати пожертву на проєкт „Кухні й банки їжі" в Україні, та стати співучасником благородної справи – допомоги ближньому. Незважаючи на велику кількість гостей, присутні були дуже задоволені, бо мали нагоду послухати цікаві доповіді, рідних пісень та художнього слова, полюбуватися юними танцюристами, поспілкуватися з друзями і знайомими. І навіть число 13 не змогло перешкодити успіхові цієї імпрези.

З доповіддю на тему „Сучасні соціяльні проблеми України" виступила Ярослава Плав'юк, яка часто подорожує по Україні. Вона також передала Гамільтонській філії ССУК вислови вдячности від людей в Україні за допомогу. Доповідь Я. Плав'юк допомогла багатьом зрозуміти, що, розчарувавшись станом справ в Україні, не слід відвертатися від людської біди, а навпаки, треба посилити допомогу.

У розваговій частині програми тенор Віктор Шевель зачарував гостей українськими піснями, а юний бандурист Юрій Петлюра здивував присутніх своєю майстерністю. Приємною несподіванкою був виступ Василя Дудки з рецитацією поеми Т. Шевченка „Великий льох": несподіванка була не тільки в тому, що цей відомий бізнесмен художньо передав зміст поеми, а що зумів запам'ятати такий довгий твір. На закінчення програми гостей розвеселив виступ танцювального ансамблю „Чайка".

Гості Суспільної Служби мали також нагоду дізнатися про роботу ССУК, відображену в розміщених на стінах фотомонтажах. А двоє щасливців навіть виграли нагороди: кошик із пляшкою української горілки і закускою та пляшку українського шампанського вина.

Голова Гамільтонського відділу ССУК Тамара Дудка подякувала всім виконавцям програми, учасникам-жертводавцям, особливо Об'єднаній Українській Кредитовій Спілці за її княжий дар – 1,000 дол. в пам'ять суспільного діяча с.п. Фелікса Ігнатюка. Подякувала Братству Українських Дивізійників, Братству Українських Католиків, Союзу Українок із Ґрімзбі за їхні щедрі пожертви

Дарія Бродгед,
секретар ССУК, Гамільтон, Онтаріо

УКРАЇНА І СВІТ

Тема УВУ у програмах Національного Радіо України

Соціяльна допомога

В рамках 10-ої річниці підписання Угоди про партнерство і співробітництво між Києвом та столицею однієї з найбільших земель Баварії, Мюнхеном, яка виповнюється цього року, – тут відбувся семінар з питань соціяльних аспектів баварсько-українських взаємин. Семінар організував Український Вільний Університет, який діє в Мюнхені з 50-их років. З доповіддю перед науковою і культурною громадськістю міста виступив радник Баварського федерального міністерства праці, соціяльного забезпечення, у справах сім'ї, жінок та охорони здоров'я д-р Едвард Кунц.

Він відзначив, що протягом усіх цих років Баварія здійснює пляномірну соціяльну допомогу Україні, зокрема її столиці Києву. Останнім часом багато робиться для поліпшення охорони здоров'я дітей. Для цього виділено два мільйони марок, спрямованих, в основному, на створення та обладнання дитячого лікувально-оздоровчого центру в Києві. Підтримується також постійний зв'язок з деякими дитячими будинками, наприклад з Конотопським. У лікарняні та клінічні заклади надіслано чимало діягностичного та ляборатoрного обладнання. Тепер здійснюється проєкт забезпечення потреби населення України в ортопедичних рухомих апаратах, інвалідних колясках. Відомо, що німецька ортопедія досягла високого рівня у світі. Саме тому вирішено допомогти Україні у створенні свого високоефективного виробництва з виготовлення ортопедичних пристроїв для інвалідів.

В основному, соціяльна допомога Україні йде у трьох напрямах: медичного забезпечення, – медикаменти, діягностичне обладнання, постачання продуктів харчування; патронування дитячих закладів та міждродинних контактів.

УВУ – наукове вікно у світ

В рамках постійного просвітницького семінару УВУ, який можна б назвати „Україна в світі" або „Україна і світ", перед членами професорської колегії, студентами, аспірантами, українською громадою Мюнхена виступив професор Токійського університету д-р Казуо Накай з доповіддю „Японія й Україна, історія взаємин двох держав". І промовляв він українською мовою. Виявляється, першими українцями в далекій Японії стали у 1914 році літератор Василь Ярошенко та мандрівник Василь Королів, які відстоювали своє право називатися „українцями". Саме вони стали першовідкривачами України в далекій Японії. У 1937 році було видано перший українсько-японський словник на 11 тисяч слів. Тарас Шевченко покищо єдиний український поет, твори якого перекладені на японську мову. Сам професор Казуо Накай написав декілька монографій: „Селянський дух в Україні", „Історія визвольного руху в Україні" та „Українське козацтво". У 1997 році у Києві видано ще один малий українсько-японський словник на 50,000 слів та словосполучень. Тепер у Токіо готується новий словник на 100,000 слів. У столиці Японії успішно діє Українська асоціяція. У двох університетах країни, Токійському та Нагасакі, відкрито факультети україністики, де сьогодні навчається більше 40 студентів. В Японії, як повідомив професор Казуо Накай, видаються книжки з історії України. Тут з великою зацікавленістю приймають художні колективи – Київський балет, народні хори, танцювальні ансамблі. Японія відкрила для себе Україну, багату на духовні скарби, яка сьогодні прямує новим демократичним шляхом і має великі соціяльно-політичні перспективи у світі. А Український Вільний Університет в Мюнхені пропагує зростаючий авторитет нашої країни у далекій Японії.

Популяризатор українства

Український Вільний Університет в Мюнхені стає справжнім осередком місцевого наукового, культурного спілкування не тільки між українським та німецьким народами, але й провідним популяризатором українства в Европі.

З приходом нового ректора, професора Леоніда Рудницького, тут регулярно проводяться семінари, – які, до речі, користається чималим успіхом, – з питань, так чи інакше пов'язаних з Україною. Ось тільки кілька тем травневих зустрічей. „Европа по дорозі до співдружности", – з такою доповіддю виступав член баварського парляменту, голова комісії у справах молоді та освіти Кристіян Кнавер. Він детально проаналізував зв'язки української держави з країнами Европи, зокрема з Німеччиною, і висловив впевненість, що Україна з її величезними потенційними можливостями входить в европейський дім. К. Кнаверові було надано звання почесного сенатора університету. Іншим разом, професор славістики Мюнхенського університету п. Ульрих Шваєр розповідав про ролю української мови для збагачення слов'янської культури у минулому, сучасному та майбутньому. Про зв'язки між двома европейськими університетами, Мюнхенським та Київським, доповідав проф. Ерліх Гаффнер. Тут також з увагою поставилися і до аналізи партнерських взаємин між гімназіями Мюнхена та Києва, яку зробив вчитель гімназії Ганс Вайс. Семінари ці, як правило, завершуються вільним обміном думок з приводу почутого, що свідчить не тільки про щиру зацікавленість предметом розгляду, але й стверджує зростаючий авторитет України як члена европейського співтовариства.

Пресове бюро УВУ, Мюнхен.

Передачі UBN припинено

ПОВІДОМЛЕННЯ

Шановна українська громадо!

У глибокому смутку повідомляю вас, що перша, цілоденна в Америці Українська Телерадіо Мережа – Ukrainian Broadcasting Network – UBN, припиняє свою діяльність. Протягом двох років UBN намагалася наповнити ваше життя найкращими телерадіо програмами з України, представити повний об'єм сучасних гараздів і негараздів нашої вже незалежної Батьківщини, створити фундамент для пожвавлення громадської діяльности через ефірний міст між діяспорою і материком, і на мій погляд, робила це непогано.

Скрутна фінансова криза нашого власника „Sky View Media Group", слабка підтримка української громади і малий список передплатників не підтвердили запланований ріст і розвиток UBN. Тому UBN Радіо, UBN Телебачення і UBN радіопрограма „Ранок з нами" виходять з ефіру. Я глибоко зворушений реакцією нашої громади і вдячний за пропозиції фінансових збірок – це може згодитися в майбутньому. Хочу подякувати всім, хто докладав цеглини у створення та підтримував існування Української Телерадіо Мережі: Президентові Леонідові Кучмі, керівництву ДЕржтелерадіо, Національній Радіокомпанії України, Національній Телекомпанії України, Концерну РРТ, Міністерству Культури України, іншим кіно, теле- та радіо студіям в Україні, українським церквам і громадським установам в діяспорі, реклямодавцям, співпрацівникам і, найголовніше, вам, шановні передплатники, слухачі і глядачі, які своєю увагою і зацікавленням шанували нашу роботу.

Ігор Длябога

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про ранок, що вже не буде з нами

Вірите у передчуття? Вірите, що людина якось відчуває те, що от-от має прийти? Часом в житті мені здавалося це правдою, а часом я в цьому сумнівалася. І ось зовсім несподівано тиждень тому мала я доказ, що можна передбачити, що станеться. Хто слухав минулого понеділка „Ранок з нами", знає, що, відзначаючи свою п'ятдесяту передачу, я старалася зробити підсумки та з'ясувати загальну думку слухачів щодо того, чи добре я вив'язувалася із свого завдання. Ніяк не думала і не сподівалася, що це буде останній ранок в етері, і що широко вже відомі передачі телерадіо під назвою UBN закінчаться так несподівано.

Два роки слухали ми ці передачі, з цікавістю сприймали інформації про події в українському житті тут і на батьківщині, прислухувались до передач із Верховної Ради, до концертів та розмов.

Два роки слухачі зі штатів Нью-Йорку, Нью-Джерзі та Коннектикат мали можливість дізнатися про „все, що діється", а при тому ще і самим прилучитися до програми привітаннями для рідних з приводу іменин, дня народження чи інших родинних свят. Ці передачі стали немов близькими друзями. Ми вже знали голоси, що дзвеніли до нас з етеру, ми любувалися українською музикою і слідкували за вістками про події та імпрези в нашій спільноті. А хто із нас не слухав з усміхом постійного проголошення: „Ви і кредитівка – яка чудова спілка!" або розмови про користі кредитівок, ведені „панями", що говорили сильним „галицьким" говором?

Цей „Ранок з нами" став найкращим приятелем для соток осіб, що постійно слухали його. Навіть зміна часу передачі не змінила цього навику. А хто ще мав і телебачення, мав подвійну насолоду.

І ось все закінчилося несподівано. Урвалася ще одна струна українського культурного життя. Скільки вже таких чи подібних починів в нашій спільноті вмирає через фінансові причини там, в Україні, але і тут, на наших місцях поселення.

Скільки українських газет, журналів перестало в останньому часі появлятися, скільки розв'язується театрів, хорів та інших культурних одиниць. І завжди є одна і та сама причина: гроші. Але хоч як цей фінансовий стан впливає на культурне наше життя, понад два роки ми мали можливість кожного тижня робити підсумки подій, які, не зважаючи на все, відбуваються, ми могли вітати дорогих гостей, чи прощати тих, які були відомі у нашій спільноті і яким прийшов час відійти.

Ще раз переглядаю свої записки із 50 гутірок з моїми слухачами і думаю, який, однак, багатий на події був цей рік та скільки цікавого у ньому проходило. І як жаль, що вже ніхто не буде мати можливости говорити про те, що було, чи буде.

Замовк „Ранок з нами", замовкли голоси, що їх так добре ми вже знали – Ксеня, Оксана, Зореслав та всі інші кореспонденти з Канади, Польщі, Росії, Німеччини, України, – і залишилася порожнеча в етері та і в наших відчуваннях. А далі буде, як завжди буває. Трішки наша публіка погомонить, трішки пожаліє, а відтак забуде, що таке було. Але ми ніяк не не забудемо, ми, що були не лише голосами, але і серцем в етері, та в бажанні тримати зв'язок з нашими слухачами.

А може, однак, ще колись буде „Ранок з нами" і ми всі зустрінемося, як було досі?

О-КА

Молодь прагне гармонії

Помітною подією в американському культурному житті став показ минулого тижня на телеканалі PBS (13) документального фільму Сергія Мірошниченка „Народжені в СССР: 14 і старші". Це друга зустріч з учасниками попереднього фільму „Семирічні в СССР", які підросли і тепер живуть в незалежних державах.

Глядач ознайомився з життям, світоглядом і надіями багатьох підлітків. Усі вони стривожені пануючими в колишньому СССР безвладдям, корупцією, злочинністю, усі мріють про гармонію в державному і особистому житті.

Підлітки дійшли висновку: соціялізму в СССР ніколи не було, а капіталізм навряд чи буде.

Л.Х.

ВІКОНЦЕ В СХІДНЮ УКРАЇНУ

Чи тверда земля під ногами?

Два роки тому, такого ж спекотного літа, в Дніпропетровському сталася трагедія: протягом години великий житловий дев'ятиповерховий будинок пішов під землю, невдовзі за ним прірва проковтнула дитячий садок і школу.

Робить честь міській владі, що людям допомогли, як і належить у такій екстремальній ситуації. Прямо в готелях міста, де тимчасово розмістили людей, які залишилися без притулку, їм виписували нові паспорти, організували триразове харчування, видали гроші для придбання найнеобхіднішого. Через кілька тижнів людям, котрі опинилися без мешкань, виплатили компенсацію за втрачені житла. Чимало з потерпілих купили помешкання у тому ж районі.

Будинок з числом 22, навіки похований земельним зсувом, давно тріщав, скрипів і поводився не як нормальне житло. Та більшість мешканців вірила: обійдеться. Не обійшлося. Того трагічного для усіх них ранку, о шостій сорок п'ять, перші мешканці вибігли, майже не одягнуті, на вулицю, а вже без п'яти восьма велетень-будинок зник під землею.

Трохи більше години мали люди для рятування нажитого роками майна, але скористалися цим часом для іншого – повідомили про небезпеку сусідів. В першу чергу допомагали врятуватися дітям та старим. Коли переляканий гурт, спостерігаючи, немов у фантастичному фільмі, як під землею зникає будинок-велетень, побачив, що на поверхні стирчать телевізійні антени, почали голосити жінки та плакати діти. Одні пригадали, що в будинку залишилися чотириногі друзі – кішки та собаки, інші не встигли винести клітки з птахами, одна жінка голосно побивалася за черепашкою, що залишилася у маленькому тераріумі на кухні.

Неймовірно, але тільки одна людина загинула того ранку. Літній вже чоловік намагався виїхати на своєму авті з гаража, котрий був неподалік фатального будинку, і не встиг.

Сьогодні всі зрозуміли, що будувати будинок на тому місці без спеціальних облаштувань було злочинно. Але спрацювала „колгоспна психологія": не для себе ж будуємо, якось буде.

Місцева влада обіцяє поновити восени заняття у 99-ій середній школі, яка також пішла під землю. Колишні однокласники знову мають зібратися разом. Щоправда, живуть вони тепер в різних будинках, а молодші віком ще й досі жахаються уночі, бо їм сниться страшний сон, як їхній будинок разом з іграшками і пухнастим кошеням провалюється під землю.

Чи зможе міська влада зробити правильні висновки з того, що сталося? Адже місто Дніпропетровське збудоване на дуже неблагонадійній, з точки зору гідрогеології, основі. Лівобережжю постійно загрожують підтоплення, правий берег, де стояв той будинок, страждає від зсувів. На 32 тисячі гектарів міської площі є більше семидесяти вразливих місць, котрі потенційно можуть породити трагедію.

Ситуацію погіршує комуністична безгосподарність і недбальство.Через погано облаштовану зливну каналізацію міста вода розмиває підвалини ряду будинків.Час від часу в окремих місцях можна побачити великі провалля серед вулиці. З тих же причин – безграмотно спроєктована, неякісно збудована каналізація призводить до накопичення грунтових вод, вуличне покриття не витримує, обвалюється. Нещодавно поблизу нової лінії метро, на центральному міському проспекті Карла Маркса, провалилось під землю кілька десятків квадратних метрів асфальту. Аварію ліквідували. Та де знову загрозливо посунеться земля під ногами, достеменно не знає ніхто. Воістину, поки грім не вдарить, дядько не перехреститься.

Фідель Сухоніс,
м. Дніпропетровське

Вручення нагород 27-го літературного конкурсу СФУЖО

2 липня у Львові відбулося вручення нагород переможцям 27-го літературного конкурсу СФУЖО ім. Марусі Бек. Темою конкурсу було гасло „Передаймо нащадкам наш скарб – рідну мову".

Конкурс був розрахований на дітей та молодь, і мав 4 підтеми: „Рідна мова – найкращий Божий дар", „Любіть Україну і мову її солов'їну", „У мові і пісні – душа народу" та „Українською мовою порозуміємося з українцями по цілому світі". Твори молодих людей були, за оцінкою членів жюрі, цікаві, сильні та гарно написані, тому вони рекомендували більше, як по одній нагороді в кожній категорії.

Вручення нагород відбулося в залі Етнографічного музею у Львові за програмою, підготовленою Оксаною Сапеляк. Голова СФУЖО Оксана Соколик та її заступниця Володимира Лучків вручили дітям грамоти і нагороди. Присутніми гостями ще були Марія Комарницька – попередня голова Ліґи Українських Католицьких Жінок Канади, та Надія Якобі – голова Союзу Українок Південної Австралії. Лавреатки (перша нагорода) Ольга Тот і Марта Сидор прочитали свої твори під щирі оплески присутніх. На святковому обіді переможців вітали поет Володимир Шовкошитний, який прочитав один зі своїх зворушливих віршів про мову та подарував переможцям свої книги, Галина Гордасевич – політв'язень та письменниця, Лариса Федорів – редактор видавництва „Червона Калина" та інші.

Після офіційної частини присутні мали нагоду ближче познайомитися з представницями СФУЖО, їхньою працею та плянами на майбутнє.

Екзекутива СФУЖО

Світлий шлях хору „Думка" з Нью-Йорку

Здається, немов би вчора хвиля повоєнних еміґрантів, покидаючи з болем серця батьківські пороги і своїх рідних, які знемагали в тюрмах і на засланні, вирушала в незнану дорогу. Залишаючи останні квіти на могилах помордованих, останнє зітхання для тих, які пропали безвісти, поспіхом тікали розгублені люди, покидаючи небагатий доробок, аби знову не опинитися в „совєтському" раю.

Скрізь, де оселилися еміґранти, вони творили хори, а деякі з новоприбулих поповнювали існуючі церковні хори, створені першою, так званою „заробітковою", еміґрацією. Великий любитель справи, відомий дириґент станиславівської „Думки", а потім дириґент-засновник хору „Муза" в Австрії Леонтій Крушельницький дав почин для створення чоловічого, а далі – мішаного хору „Думка" в Нью-Йорку. У важких еміґраційних умовах він швидко добився відповідального рівня хору. Група ентузіястів – засновників хору в складі В. Богачевського, Б. Дади-Рака, А. Осадци, Б. Карпевича, І. Недільського не здавали собі справи, що хор цей проіснує 50 літ і як важлива одиниця нашої культури розвиватиме рідне хорове мистецтво, виконуючи низку пісень-перлин, які в совєтській Україні були заборонені. Хор співав на численних концертах в США і Канаді, у престижних залях Карнеґі Гол, Медісон Сквер Ґарден, Товн Ґол та інших. Працю з хором продовжували кваліфіковані дириґенти О. Берник, І. Жуковський, О. Микитюк, І. Соневицький, І. Задорожний. Під проводом довголітнього дириґента Семена Комірного та голови хору Ігоря Раковського хор здійснив два успішних турне до Европи (Австрія, Німеччина, Франція, Англія). В 1988 році з нагоди 1000-ліття Хрищення України хор „Думка" виступав у великій залі Роял Альберт Гол в Лондоні разом із збірними хорами. Напередодні проголошення незалежности України виповнилася давня мрія хористів – зворушливі, незабутні концерти в Україні.

Від 1991 року музичним керівником і дириґентом хору „Думка" став Василь Гречинський. Молодий, талановитий дириґент здобував музичну освіту в Стрию, продовжував у музично-педагогічному училищі ім. Ф. Колесси у Львові, а потім закінчив з відзнакою Львівську консерваторію ім. Миколи Лисенка. Як талановитий випускник, він був в консерваторії вчителем дириґування і дириґентом хору консерваторії. Додаткове навчання мав у московській консерваторії. В. Гречинський з великою посвятою продовжує справу своїх попередників.

Маючи одну-єдину пробу хору на тиждень, він готує часто складний репертуар на високому мистецькому рівні, докладає великих зусиль, щоб поєднати клясику з народною піснею. Успішні концерти хору відбулися у відомих залах Нью-Йорку, Нью-Джерзі, Пенсильванії, Вашінгтону, в будівлі Об'єднаних Націй, в церкві св. Юра, в Нюарку, Пассейку, в катедрах св. Володимира і св. Патрика в Нью-Йорку, на Союзівці. Важливою подією став великий спільний концерт з київською „Думкою" у Філядельфії. Вищу музичну освіту в країні нового поселення В. Гречинський доповнив як студент Хорового коледжу, Вестмінстер, при Райдер університеті в Прінстоні, Н. Дж. В 1998 році відбувся його виступ як дириґента студентського хору згаданого коледжу. Студенти різних національностей співали твори української духовної музики Д. Бортнянського, М. Лисенка і К. Стеценка при допомозі солістки хору „Думка" Наталі Гончаренко. Успішним був другий концерт-іспит (1999 р.) В. Гречинського, на якому він як соліст виконував твори французьких, італійських і німецьких композиторів мовою оригіналу, а також українські пісні М. Лисенка, І. Поклада, Д. Задора і М. Скорика. На закінчення цього концерту-іспиту В. Гречинський виконав в дуеті з солісткою хору „Думка" Наталкою Гончаренко милозвучну пісню власної композиції до слів Люби Часто „Спомин". Акомпаніяторкою була піаністка хору Євгенія Палей. Свої студії В. Гречинський закінчив дипломом з відзнакою.

Своїм існуванням хор „Думка" завдячує таким провідним організаціям, як Український Народний Союз, кредитівка „Самопоміч" в Нью-Йорку, Український спортовий клюб. Великим бажанням управи хору є, щоб всі колишні члени хору, а також нові, особливо прибулі з так званої „четвертої хвилі" зрозуміли важливість продовження цієї діяльности і прилучилися до хорової родини. Нехай пісня – володарка душ і сердець – кріпить нашу „Думку" та стелить їй дорогу в нашу ще не зовсім вільну Україну.

Ольга Гаєцька,
м. Нью-Йорк

З Румунії в Україну

Наші батальйони-леґіони „Нахтіґаль", „Ролянд" і „Буковинський курінь" були організовані перед вибухом німецько-совєтської війни для визволення України з-під більшовицької окупації. Вони стали передтечею створення УПА і Української Дивізії УНА. Політичні чинники на еміґрації та в Україні почали вишкіл людей в організаційній праці. Це були похідні групи адміністративного характеру і батальйони-леґіони військово-пропагандивного характеру. Похідні групи можна б поділити на північну, передню і південну. Їх керівниками були сотник Роман Шухевич, пізніше легендарний командир УПА, полковник Євген Побігущий, полковник Войновський („Буковинський Курінь"). Батальйон „Ролянд" під командою полковника Побігущого проходив вишкіл в маєтку австрійського старшини і визначного члена УВО і ОУН сотника Ріка Ярого в місцевості Завберсдорф, біля Відня.

Патріотична молодь університетів Відня, Ґрацу і Леобен в Австрії, свідома реміснича українська молодь масово поповнили леґіон з думкою про визволення України. З піснею на устах леґіонери потягом через поля південної Австрії, Мадярщини приїхали на Буковину. Оселилися в школі села Фрумозуль. Під наглядом німецьких і українських фахівців військового ремесла проходив теоретично-практичний військовий вишкіл українських леґіонерів. Після початку війни в 1941 році почався марш через Карпати, долинами Бесарабії і Молдови, через міста Яси, Кишинів, Дубосари в Україну. Скрізь по дорозі було страхіття війни, згарища і трупи на полях.

В марші по Україні леґіон розповідав населенню про підступну мету комуністичного загарбника. Одного дня, серед степового довкілля в Україні, нас офіційно повідомили, що леґіон розпущено. Подібне сталося і з іншими леґіонами – „Нахтіґаль" та „Буковинський курінь". Німецька старшина вибрала з-поміж нас переважно студентів, які мали стати перекладачами в німецьких адміністративних станицях, в різних місцевостях України. ОУН пособляла цьому виборові, щоб мати своїх людей на важливих постах і так допомагати українцям рятуватися від партизанів та ґестапо, місцевих комуністів, бути помічниками похідних груп. Такого перекладача могли знищити комуністи, партизани або й ґестапо.

Частина демобілізованих леґіонерів пізніше потрапила до військових частин, які воювали проти більшовицьких партизанів на Білорусі, а також до УПА і УНА, деякі повернулися до університетів Австрії.

Д-р Володимир Боднар

Мої батьки були вірні Батьківщині

Мій батько Ілля Панчишин народився 1897 року в селі Літовищі під Бродами, в селянській родині. Працював у господарстві своїх батьків, а в роки Першої світової війни у складі австрійської армії перебував на італійському фронті, де був поранений і лікувався у Відні.

Після повернення додому одружився з Анною Орловською, яка напередодні Листопадового Зриву 1918 року дісталася до Львова і працювала у санітарному відділі.

Ще за польської влади батько став членом ОУН і був у проводі його як член читальні „Просвіта".

З вибухом війни 1941 року був покликаний до совєтської армії, але через кілька днів його відпустили додому. Щоб уникнути ще однієї мобілізації, батько ховався у чагарниках, де його зауважив червоноармієць. Він наказав батькові вийти, а тоді озирнувся, чи нікого немає, та й звелів йому втікати. Знаючи німецьку мову, батько за німецької влади був перекладачем і допоміг багатьом українцям оминути полону. У 1942 році, щоб уникнути арешту за приналежність до провідників ОУН, батько з усією родиною виїхав до Австрії, у Тіроль, де перебував в таборі біженців у Ляндеку, був там паламарем і прислуговував до Служби Божої. У таборі жило понад 4 тисячі українців. Совєтська репатріяційна комісія намагалася усіх вивезти „на родіну" і члени ОУН були готові ужити навіть гострих засобів оборони. Мій батько тривалий час не розлучався із зброєю, вдень і вночі тримав її при собі. З табору в Ландеку батько, мама, молодший брат і я переїхали до Німеччини й оселились у військових казармах разом з французькими військами. Батько був комендантом українського бльоку. Згодом переїхали до малого табору в селі Фішбах, де батько був в управі Українського Комітету і прислуговував о. Йосипові Панасюкові до Служби Божої.

1 листопада 1948 року, в день Свята Проголошення Західньо-Української Народної Республіки ми покидали Мюнхен. Американським військовим літаком вилетіли до однієї з країн Південної Америки – Венесуелі. Жили в таборі, потім на фармі, а опісля переїхали до столичного міста Каракасу. Батько в Каракасі був членом Комітету української громади і добився присвоєння одній з вулиць назви „Україна". Першим мешканцем на вулиці „Україна" був мій батько. Батько багато доклав праці при будові Українського народного дому, був паламарем, прислуговував о. Павлові Хрущу до Служби Божої. У 1959 році переїхали до Чикаґо, де батько став членом 131-го Відділу Українського Народного Союзу. Помер він 19 травня 1979 року на 82-му році життя, а мама померла 18 серпня 1976 року в Чикаґо. Обоє належали до парафіяльного Собору свв. Володимира і Ольги у Чикаґо.

Свій обов'язок перед Церквою і Україною мої батьки виконали повністю.

Осип Панчишин,
Чикаґо, Іл.

ЗВІДУСІЛЬ

Контрольована швидкість кулі

Американські вчені винайшли спосіб, як контролювати швидкість кулі і створюють тепер принципово новий тип рушниці.

Перед пострілом з неї можна буде за допомогою електронного пристрою регулювати ту убивну силу, з якою куля вилетить з цівки. Наприклад, коли ви хочете лише „оглушити" будь-кого або „позбавити здатности рухатися", чи „вбити".

За словами керівника групи розробників нової технології з Краєвої лябораторії в Овк-Ріджі, Теннессі, така рушниця може появитися на ринку вже через рік.

Хочуть відтворити динозаврів

Йдучи слідами створювачів голівудського фільму „Парк Юрського періоду", вчені мають намір відтворити, здавалося б, безповоротно зниклих на Землі тварин.

Як вважає один з провідних професорів Кембриджського університету, здійснити цю думку дозволять новітні досягнення науки: клонування, перехресне запліднення і селекційне розмноження. У XXI столітті, за його словами, можна буде побачити живого мамута і навіть... динозавра.

Правда, як визнає вчений, відтворити саме динозавра буде нелегко. Останні динозаври ходили по Землі понад 60 млн. років тому, і їхні ДНК, які як і раніше зберігаються в їхніх рештках, можуть виявитися непридатними для відтворення.

ХРОНІКА УКРАЇНСЬКОГО ЛІТА В ГАРВАРДІ

Чужинці вивчають українську

II.

Літо в Гарварді для багатьох студентів назавжди запам'ятовується як початок дружби на все життя, кохання, і навіть нової сім'ї. Насичена імпрезами культурна програма цього року включала лекції і обговорення проблем сучасної України та діаспори, мистецьку виставку дереворитів Гніздовського, концерт українських музик-віртуозів ансамблю "Черес", театральну майстерню і світову прем'єру п'єси Володимира Діброви "Рукавичка", створену спеціально для школи, численні поїздки історичними і просто цікавими місцями Бостону та околиць, день на Журавлиному пляжі, одному з наймальовничіших у Масачусетсі. У данину трирічній "журавлиній" традиції студенти перейменували Журавлиний пляж (англ. Crane Beach) на майже самоочевидний Український пляж (по-англ. U-crane Beach). Це лише один приклад творення власної мітології, неповторного арго Літньої школи українознавства у Гарварді, які пізніше в житті її вихованців стануть неомильними пізнавальними знаками, ознаками належности до здруженої спільним досвідом когорти майбутніх науковців, професіоналістів, тих, хто по обидва боки Атлянтики буде формувати українську тотожність двадцять першого століття.

Однак забава, відпочинок і добре товариство – це лише одна із принад українського гарвардського літа, бо ні викладачі, ні студенти не випускають із поля зору головну мету школи – науку і науковий пошук. Виявом цього аспекту літньої школи стала мала наукова конференція аспірантів, які займаються дослідженням різних явищ історії України. Вона пройшла в межах курсу "Історія України XX століття" (проф. Роман Шпорлюк). Про широту наукових зацікавлень її учасників, а всі вони працюють під керівництвом проф. Шпорлюка, говорить перелік дисертаційних тем: Марк Бейкер працює над дисертацією "Соціяльна історія Харківської губернії 1914-23 рр", Альберт Діверсе – "Михайло Драгоманов у порівняльній перспективі", Алекс Дилон – "Сільський кооперативний рух у Південній Україні 1871-1920", Елісон Фляйг – "Історія нафтової промисловости Галичини 1850-1920 рр.: довкілля, суспільство і культура", і Кристін Кульке – українсько-польсько-єврейські взаємини у Львові. Важко не помітити, що всі ці історики – не українського походження, а це ще одне свідчення того, що в Північній Америці історія України перестала бути винятковою парафією українців діаспори, а стала дисципліною загального зацікавлення.

III.

Нинішнього року 28 з 57 студентів літньої школи українознавства у Гарвардському університеті вивчають українську мову. Серед них є чимало гостей з далеких від України держав. Трьох із них ми представляємо читачам „Свободи". Лу Ї, студентка другого курсу Китайського університету в Гонґ-Конґу, спеціялізується із бізнесової адміністрації і міжнародного підприємництва. В Гарварді вона навчається на початковому курсі української мови, а також слухає курс „Українська політика і суспільство".

Даніела Хрістова, – аспірантка університету в Чикаго. Приїхала до США із столиці Болгарії – Софії. Даніела спеціялізується із акцентології слов'янських мов і має намір для власної докторської дисертації вивчати деякі українські діялекти та говірки. Вона навчається на вищому курсі української мови.

Аспірантка четвертого курсу Каліфорнійського університету в Берклі Мішель Віісе, яка слухає середній курс мови, каже, що її етнічне коріння (батьки Мішель походять з Естонії і Норвегії) нічого спільного не має із її рішенням займатися україністикою. Мішель досліджує ролю письменника у формуванні української самобутности в добу великої релігійної полеміки XVII століття між прихильниками православ'я, Унії та римського католицизму.

Юрій Шевчук,
спеціяльний кореспондент "Свободи".
Світлив автор

Мішель Віісе

Даніела Хрістова

Лу Ї

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Ю. Лужков: "Крим і Севастополь - російські"

СИМФЕРОПОЛЬ. 3 серпня. – "Позиція моя не змінилася: Крим - російська земля, Севастополь – російське місто, і російський Чорноморський флот без Криму і Севастополя – це не флот", – заявив мер Москви Юрій Лужков в інтерв'ю кримській газеті "Крымская правда". За його словами, Крим "завжди був для Росії стратегічним опорним пунктом її присутності на Чорному морі"... "Ніколи росіяни не пробачать розвалу країни, ніколи не пробачать втрати Криму і ніколи не змиряться з втратою Севастополя", – заявив Ю.Лужков, додавши, що необхідно повернути Росії Крим і Севастополь, які "необгрунтовано" при розподілі територій відійшли до України.

Щодо майбутніх виборів Президента України і виборів у Державну Думу Росії, Ю.Лужков наголосив, що дуже важливим є те, хто керуватиме Україною, і кому довірить російський народ управління своєю країною. За його словами, на минулих виборах саме кримчани підтримали нині діючого Президента України Леоніда Кучму, який обіцяв "економічну самостійність Криму, подвійне громадянство, а також зробити російську мову другою державною мовою".

Хто захистить авторів?

Проблеми інтелектуальної власности в соціяльно-економічному житті держави обговорювалися під час роботи "круглого столу", що проходив у рамках Національної виставки "Україна - крок у нове тисячоліття". В Україні почали усвідомлювати цінність продуктів інтелектуальної власності. Створена відповідна законодавча база щодо захисту інтелектуальної власності, що відповідає міжнародним вимогам. Наша країна приєдналася до всіх міжнародних конвенцій (Паризької, Мадридської, Бернської), а з деякими країнами підписала двосторонні угоди. Проте вітчизняна "кухня" авторського права мало кому відома. Тому наші учені і досі їдуть за кордон у пошуках інвесторів, де до дрібниць пояснюють переваги і принципи дії своїх винаходів. Після цього нерідко без їх дозволу спритні бізнесмени втілюють у практику ці ідеї. Охорона прав інтелектуальної власності в Україні потребує уваги як з боку самих авторів, так і держави.

Польські студенти вивозили предмети старовини

Несподіваним виявився фінал учасників археологічної експедиції з Інституту археології Варшавського університету, які брали участь в археологічних розкопках в Криму і поїздом поверталися в Польщу. Під час митної контролі на станції Ягодин у студентів було виявлено більше ста предметів старовини, які становлять велику історико-культурну цінність. Серед конфіскованих археологічних знахідок є унікальні вироби із срібла, бронзи, фрагменти військового спорядження періоду Кримської війни 1854-1856 років. За словами керівника експедиції те, що виявлено в сумках студентів, це, мовляв, вони придбали ... на тамтешніх базарах.

Голоду не буде

В Україні сім мільйонів тонн хліба, необхідних для потреб держави, уже є, сказав глава Адміністрації Президента України Микола Білоблоцький. Він вважає "політичною риторикою" і "невиправданими" твердження окремих засобів масової інформації про те, що в наслідок спекотного літа і певних проблем з пальним Україна начебто опинилася на порозі голоду. Подорожчання хліба не перевищить 7-8 відсотків, що не набагато більше зростання роздрібних цін на хлібні вироби у попередні роки.

Дощі і збитки

На півтора мільйони гривень завдала збитків стихія у кількох районах Тернопільщини. Посіви озимої пшениці, ячменю, гречки знищено на сотнях гектарів, змито цукрові буряки на чималій площі. В окремих селах вода позмивала мости, зруйнувала асфальтове покриття доріг. Вітром пошкоджено ряд приватних будівель та сільськогосподарських приміщень.

Вчений дослідив життя князів

На адресу Путивльського історико-культурного заповідника Сумської области кандидат історичних наук, викладач історії університету та Інституту інформатики, економіки і права з Ужгорода Сергій Федака надіслав свої роботи, присвячені "Слову о полку Ігоревім". У них дослідник головну увагу приділяє героям безсмертного твору літератури, в якому згадаються 44 князі та княгині XI-XII століть, 28 сучасників Ігоревого походу.

Діти українців з Югославії відпочинуть в Україні

Майже сто дітей з родин етнічних українців Юґославії прибули до України на відпочинок та оздоровлення в одному з санаторіїв Івано-Франківської области. Їх відпочинок буде поєднано з навчанням у літній школі україністики, яку торік започаткувало Товариство української мови, літератури та культури Воєводини - краю Республіки Сербія. Це вже друга група дітей з Югославії, яка проведе відпочинок в Україні.

У Литві мало знають про СНД

"Україна - ще не до кінця відкрита Литвою країна", – заявив посол Литви в Україні Вітаутас Печкайтіс. За словами дипломата, "міністерство закордонних справ Литви нині повернуло на Захід і, в той же час, економіка Литви ще значною мірою залежить від східніх держав - Росії, Білорусі, України". Інтерес до Сходу, можливо, і не має бути адекватним інтересу до Заходу, але має бути значно більшим, ніж нині, - вважає В.Плечкайтіс.

Як виграти „зелену картку”?

До “Свободи” надходять листи читачів з України, які запитують про термін і порядок участи в державній еміґраційній лотереї, яку проводить National Visa Center в місті Портсмуті, Нью-Гемпшир.

Для цього треба послати до згаданого центру такі відомості про себе (англійською мовою):

Application for DV Program–2001

Name (First Name, Middle, Last Name)
(Повне ім'я і прізвище)
Date of Birth (Month, Day, Year)
(Дата народження: місяць, день, рік)
Country of Birth
(Країна, де ви народились)
Place of Birth
(Місце народження)
Spouse's Name (First Name, Middle, Last Name)
(Повне ім'я і прізвище чоловіка/жінки)
Date of birth
(Дата народження)
Child's Name (First Name, Middle, Last Name)
(Повні імена дітей)
Date of Birth (Month, Day, Year)
(Дати їхнього народження: місяць, день і рік)
Current Address
(Адреса)
Signature
(Підпис)

Спеціяльних анкет-заяв лотереї немає – відомості про себе можна написати або надрукувати на стандартному аркуші паперу. Прізвище заявника слід підкреслити. Кожен заявник повинен мати принаймні середню освіту або дворічний виробничий стаж за фахом, який вимагає не менше як дворічного навчання. Країна вашого народження може не збігатися з сучасним місцем проживання чи політико-адміністративним подолом (наприклад, хоча Польща не бере участі в лотереї, але ті її громадяни, які народилися на теренах довоєнної Польщі, мають право на участь) тому зворотня адреса на конверті повинна починатися з країни народження, а далі подається нинішня адреса. До анкети прикріплюється клейкою стрічкою фотокартка пашпортного зразка (37 x 37мм).

В нинішньому році заяви приймаються від полудня 4 жовтня до полудня 3 листопада. „Щасливців” вибирає комп'ютер – як в справжній лотереї, а після цього відібрані дістануть повідомлення про це у квітні – липні 2000 року, а термін видання віз тим, хто дістане дозвіл у консульстві, закінчиться 30 вересня 2001 року.

Загалом буде видано 50 тисяч віз. Окремі країни не допущені до участи в лотереї.

Одній особі не можна подавати більше однієї заяви, але кожен з подружжя може подати свою заяву. Діти вписуються віком до 21 року. Розмір конверта 15-25 см в довжину і 9-11 см в ширину. Адреса відправлення (тобто ваша) пишеться, за міжнародними правилами, вгорі зліва, адреса центру в США – з правого боку внизу. Участь в лотереї є безкоштовною, тому не шукайте “помічників”, які за гроші пропонують анкети та особливо “гарантують” успіх.

Висилайте свою анкету до Центру Віз у США не раніше строку початку розіграшу – тобто 4 жовтня. Інакше вона не буде розглядатися.

Адреса, на яку в жовтні слід послати заяву:
DV-2001
National Visa Center
Portsmouth, NH, 00212
USA
Бажаємо успіху!

Робочі візи до Канади

Львів'янка Світлана Товарянська отримала робочу візу, за якою працюватиме на швейній фабриці Вер-Волф у Вінніпеґу. Їй надано одну з перших віз українцям, що приїжджатимуть до Канади на роботу. Стараннями Петра Парка, Канадського уряду, Манітобської Фешен-Індустрії і Тараса Мачули організовано нову урядову програму, яка дозволяє чужинцям приїхати на роботу до Канади.

Почалося з того, що в провінції Манітоба невистачало 2000 швачок. Тому Петро Парк, один із засновників цієї програми, поїхав до Китаю, щоб запросити робітниць до Канади. Це йому не вдалося. Тоді я, як колишній працівник Іміґраційної служби в Манітобі, поїхав в Україну і в квітні цього року домовився про приїзд швачок до Канади.

Світлана Товарянська закінчила швейне училище і два роки працювала за цим фахом. Фабрика заплатить за її навчання англійської мови, платитиме по 6 долярів за годину, але згодом добра швачка може заробити 11 долярів.

– Тепер нам потрібно 26 швачок в Анолу – маленьке містечко біля Віннипеґу, – говорить Давид Янз, головний бухгалтер фабрики Вер-Волф. – Я маю замовлення на 80 швачок на один рік праці, з можливістю продовження контракту.

За додатковою інформацією телефонуйте до Тараса Мачули на **204-669-1078** або факс **204-663-7197**.
E-mail: **tarasm@acncanada.net**

Тарас Мачула

Права людини...

ВЕСЕЛО ПРО СЕРЙОЗНЕ

Хто в наш час не чув про права людини, той хіба глухий і сліпий. Виглядає, що ці права починаються від кари смерти. Канада хвалиться тим, що не має кари смерти, США хваляться тим, що мають вибіркову кару смерти. Англія хвалиться тим, що має королеву, котра ґарантує права людини навіть своїм нечемним невісткам.

Для слідкування за виконаням прав людини засновано інституції, які дають урядам держав, як школярам першої кляси, оцінки з „дисципліни людських прав”. Наприклад, Україна дістала оцінку ДПГ (дуже погано) за те, що засуджені злочинці на кару смерти не мають прав людини. Що за штубацький закид! Пощо мертвому злочинцеві права людини? Навіть доблесного Президента Кучму поставили в першу десятку тих, що ламають права журналістів!

Отже, складна проблема, яка, власне, через Кучму, котрий, як каже моя дружина, перед світом наробив нам встиду, залізла мені в голову. Якщо щось залізе в мою голову, то не покидає мене, як мара. Навіть у сні. Якось, лягаючи спати, закрутилися в моїй голові питання: що це таке – „права людини”, і де на світі існують справжні права людини?

Як часто буває, докази прийшли з неочікуваної сторони.

Почув я від приятеля, що польська „Gazeta” присвячує цілу сторінку, а часом з гаком, українським справам. І пише об'єктивно. Купив. Є! Ціла сторінка всередині, а „гак” на першій сторінці. У статті „Не везе українським мільйонерам” повідомляється, що в Амриці арештовано ще одного мільйонера – Петра Кириченка, найближчого співробітника вже славного й відомого на цілий світ мільйонера з України Павла Лазаренка. Кайданки наклала американська поліція у його люксусовій віллі біля Сан-Франсіско. І сумно мені стало...

Мій приятель, той від політики, розвіяв мій сум. Він має свої переконання: повноцінна й повноправна держава не може просперувати без своїх власних мільйонерів, дефравдантів чи аль-капонів. Бо якщо не буде своїх, то цю порожнечу заповнять чужі.

І дійсно свої: Лазаренко-Кириченко римуються, як у народній пісні; Петро і Павло – паруються, як у біблії...

Друга новина в тій же газеті: „Рабінович шкодить Україні?” (Із знаком запитання, мовби редактор сумнівався?). Вадим Рабінович, президент Всеукраїнського Конгресу Євреїв, належить до найбагатших людей в Україні. Служба безпеки України має докази, що він „наколотив” великої шкоди економіці України (читай: здефравдував). І він свій – бо, хоч і громадянин Ізраїля, більшість свого життя провів в Україні. Як кару, йому заборонено жити в Україні аж... п'ять років. Полетів Рабінович за моря і за гори – до Ізраїля. Спільника Рабіновича, Леоніда Вульфа, теж громадянина Ізраїля, „видворено” ще минулого року.

Для мене права людини щось таке, як для китайців культурна революція Мао Дзедуна. Ці права мають свої права та свій вторований шлях. Ніби Конституція України забороняє подвійне громадянство. Ніби ловлять „дефравдантів” (читай: злодіїв державного майна на велику скалю), але аж тоді, як вони зі своїми більйонами й сім'ями вилетять за кордон (вони теж мають права людини).

Мій приятель, той від політики, почав свій виклад на цю вагому тему „з кінця”: Права людини – це велика політика. Правда, Конституція України забороняє подвійне громадянство, але не забороняє бути подвійним громадянином – це дві різні речі. Права людини в Україні широкі, тому дозволили Лазаренкові бути громадянином деся-

(Закінчення на стор. 22)

ЗВІДУСІЛЬ

Куба каратиме нелеґальних іміґрантів

Визнаючи те, що уряд неспроможний контролювати всю нелеґальну іміграцію з острова, президент Фідель Кастро пообіцяв зробити все можливе, щоб втримати кубинців від нелеґального виїзду з країни. Нові правила включатимуть відмову поворотних віз для тих, що виїхали з Куби нелеґально після 1995 року, коли був підписаний американсько-кубинський іміґраційний договір.

Раїса Ґорбачова на лікуванні

Німецькі лікарі Раїси Ґорбачової підкреслюють, що остання перша лейді колишнього СССР хвора на левкемію (пістряк крови) та дуже ослаблена хемотерапією, лікування якою 67-річна Р. Ґорбачова проходила в університетській лікарні в Мюнстері, в північно-західній Німеччині. Тепер вона лікується в клініці у Бонні. З нею постійно перебуває її чоловік, колишній президент Михаїл Ґорбачов.

Телевізійний цензор

Надмірний показ телебаченням сцен насильства, вбивств, лайки і сексу змусив американських законодавців впровадити спеціяльні пристрої „V-Chip” (violence chip), які автоматично вилучають небажані сцени. Деякі телевізійні підприємства протестували і пробували послатися на поправку до Конституції про свободу слова, але їм заперечили, мовляв, пристрій встановлятимуть на бажання батьків.

Кубинські в'язниці переповнені

З нагоди перебування Папи Римського на Кубі з в'язниць було випущено сто політичних в'язнів, але тепер вони знову за ґратами. Тільки від січня режим Фіделя Кастро ув'язнив ще понад 400 осіб, передовсім незалежних журналістів, економістів, лікарів, оборонців прав людини і релігійних діячів. В'язнів тримають разом з кримінальниками, до них застосовують тортури: утримують в тісних склепах без світла і свіжого повітря, позбавляють одягу, харчів та ін.

Королеві-матері 99 років

Минулого тижня британська королева-мати Єлизавета відзначила своє 99-ліття. Вона пережила дві світових війни, велику кризу, загибель „Титаніка“ та ряд інших подій. Королева народилася в аристократичній родині Бовс-Лийон. У 1923 році взяла шлюб з молодшим сином короля Юрія V. Платня королеви становить 643,000 фунтів на рік, а дефіцит її бюджету сягає 4 млн. Улюблений спорт – кінні перегони.

В сенат – за відбитками пальців

Нову електронну систему встановляють в італійському сенаті, верхній палаті національного парляменту. Вилучаються з обігу особисті магнітні картки старого типу, тепер комп'ютер буде розпізнавати сенаторів за їхніми відбитками пальців. Нова установка має також малий екран, на котрому будуть висвічуватися законодавчі акти, що обговорюються в сенаті, та інформація порядку денного засідання.

ЦЕРКВА 2000

Іспит нашої совісти

1988 рік, коли весь український народ, без огляду на віровизнання, урочисто відзначав славне прийняття християнства в Україні з волі Володимира Великого, був провіщенням підготовки до вселенського святкування 2000-ліття Різдва Ісуса Христа, Месії, Спасителя світу.

У своїй статті „На порозі 2000-ліття християнської ери" („Альманах УНС, 1999 р.") д-р Олександер Домбровський пише: „На жаль, захоплена досягненнями технології і псевдонауковими теоріями модерного світогляду, сучасна людина загубила шлях до вічности, потішаючи себе, мовляв, „якось то буде"...

Нехай 2000-ліття стане memento для всіх християн, нехай відзначування йде в парі з чесно проведеним іспитом совісти, духовим відродженням і наближенням до Христа, а не лише з нудною тавтологією, стереотипними доповідями, промовами декларативного характеру, шумними мистецькими імпрезами й культурологічно-секуляризованими видовищами. Україно, будь готова гідно, з Христовим Духом зустрічати 2000-ліття, щоб, підкріпившись духово, продовжувати мандрівку історичного життя на щастя твоїх грядущих поколінь!".

Чи може бути кращим визначення самої суті святкування 2000-ліття? Думаю, що ні. Дуже слушно автор цієї науково та історично обґрунтованої статті доводить, що в центрі святкових подій повинна бути чарівна Істота Христа, Вічний Логос, Його Нагірна Проповідь, – а не „нудна тавтологія, стереотипні доповіді, шумні мистецькі імпрези та секуляризовані видовища".

Двадцяте століття може похвалитись науковими досягненнями. Але воно породило також багато різних проблем і спричинило багато незагоєних ран, які може вилікувати Єдиний Лікар – Христос.

Це століття характеризується насильством і порушенням прав людини. У Першій світовій війні загинуло близько 60 мільйонів людей, в Другій світовій війні, пише Олександер Солженіцин, лише в Совєтському Союзі загинуло із жорстоких рук його провідників 65 мільйонів людей. Гітлер знищив 6 мільйонів жидів, а Сталін виморив голодом лише в Україні більш як 6 мільйонів людей.

Коли 1977 року Леонід Брежнєв впроваджував нову Конституцію СССР, зі статтями про гарантовані особисті свободи, було ув'язнено 10 тисяч людей за їхні релігійні переконання.

Страхіття Другої світової війни, гітлерівська жорстокість, японська брутальність звернули увагу світу на права людини. Президент Рузвелт проголосив чотири провідні свободи людини, постала Організація Об'єднаних Націй, а також Комісія прав людини. Але порушення прав людини тривають.

Якщо погодитися з тим, що кожна людина з природи є „черствим самолюбом і зажерливим егоїстом", тоді аж напрошується золоте правило Христа: „Того усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви, бо в цьому Закон і пророки" (Мат., 7:12). Але для дотримання цього Христового Закону потрібна пошана гідности людини, створеної за образом Божим та Його подобою, без огляду на расово-національне походження чи релігійну приналежність. Потрібна Божа сила, Його мудрість і віра, „що чинна любов'ю" (Гал. 5:6).

По-справжньому любити ближнього (й народ) може лише той, хто любить Бога над усе, а ближнього свого – як самого себе. А тому, святкуючи 2000-ліття Різдва Христового, будемо святкувати його в дусі любови й терпимости, бо ж ми всі є діти Бога-Отця.

Дмитро Марійчук,
Гайку, Гаваї

РОЗДУМИ ПЕРЕД ВИБОРАМИ

Мрійники і практики

Українська земля здавна ростила людей, здатних плекати мрії вселенського маштабу, спрямовані на загальний добробут. Для багатьох з них шлях до соціяльних перетворень вів через створення новітніх технологій.

Засуджений до страти за підготовку замаху на царя українець Микола Кибальчич з Київщини у Петропавлівській фортеці Петербурґу складав схему ракетного літального апарату, на якому людина могла б полетіти у космос. Кибальчич вірив, що космічна технологія сприятиме загальному прогресові і обернеться добробутом для усього людства. Його стратили в 1881 році.

У 1918 році в провінційній Смілі, на Черкащині, в будинку лікаря Радзевича, переховувався втікач з армії генерала Денікіна Олександер Шаргей. Він не хотів воювати за „єдиную нєдєлімую". Працював на залізниці, а вечорами робив розрахунки польоту людини до Місяця, писав наукову працю про міжпланетні подорожі.

У серпні 1921 року в Києві замість Олександра Шаргея з'явився „Юрій Васильович Кондратюк"– це Шаргей, діставши документи уродженця міста Луцького Ю. Кондратюка, який помер від тифу, присвоїв його прізвище. Тепер можна було жити, не боячись „червоного терору". Ставши Юрієм Кондратюком, він наполегливо розробляє шляхи технічного прогресу, який має відкрити стежки до нового, достатнього життя. У 1929 році накладом у 400 примірників виходить брошура „Завоювання міжпланетного простору". Але в СССР вона не цікавить владу. Книжка потрапляє до Америки. Через десятиліття американські астронавти за розрахунками Кондратюка полетять на Місяць.

На Колимі у морозне, безмежне небо вдивляється в'язень сталінського табору, молодий ще чоловік з Житомира Сергій Корольов. Він приречений на смерть від виснаження, але мріє про те, як людина подолає земне тяжіння і полетить у космос. Освоєння космосу обернеться новими технологічними можливостями для всієї плянети. Доля всміхнулася Корольову, він вирвався з лабет смерти і потрапив до заґратованого інституту в Москві, де йому дозволили творчо працювати.

Миколу Кибальчича повісили, Олександер Шаргей-Кондратюк загинув на полі бою, Сергій Корольов творив у в'язниці... Аж прийшли часи, коли Корольов став відомим конструктором і міг прокладати у космос свій власний шлях.

До цього космічного шляху певним чином був причетний і Леонід Кучма з Чернігівщини. Він очолював велетенський ракетний завод „Південмаш". Кучма-практик здійснював придумане іншими. Але для такого здійснення теж треба мати інженерну уяву, конструкторські знання і вміння передбачати, аналізувати.

Здавалося, настав час, коли практики можуть вільно здійснювати найсміливіші проєкти мрійників. Терор скінчився... Але й мрійників не стало. Практики ж зайнялися іншим. Багато хто з можновладців упевнено набиває гаманці за рахунок народу. Інші чимдуж рвуться до виборчих посад, які віщують доступ до спільної, державної годівниці.

Українцям, які тепер перебувають у пошуках повсякденного хліба, якось не до космосу. Вони молитимуться на людину, яка виведе їх у цивілізований світ. Спершу люди вірили, що хтось подбає в Україні про свій народ, хтось працюватиме для України. Може, це зробить, думали вони, колишній будівник космічних ракет, а тепер Президент Леонід Кучма? Проте... Роки його президентства не виправдали сподівань.

Побувавши у Смілі, Леонід Кучма не пішов до будинку, де жив його видатний попередник Олександер Шаргей. А шкода... Може б Президент замислився над нашою славою і нашим болем. Може, замислився б над тотальним зрадництвом? На жаль, ми вже й не помічаємо, як співаємо з чужого голосу, як переходимо на чужу мову, як стаємо маріонетками в руках лукавих і далекоглядних демагогів.

Нам треба багато чого переосмислити, зокрема відступництво і космополітизм, що їх сповідувала більшість українських вчених, працюючи в інших державах. Недавно „землячка" Ю. Кондратюка з Полтави (він народився тут 21 червня 1897 року) В. Новокрещенова в популярному російському тижневику „Аргументи і факти" написала: „Один з місячних кратерів за пропозицією американців названо на честь росіянина Кондратюка". Коментарі, як то кажуть, зайві.

Хіба не є досі невідкритим космосом Україна? Може, хто з великих, нарешті, приземлиться на рідній землі? І разом з усім народом поверне її до життя, до реформ, законности і новітніх технологій, щоб потім вже стартувати і у Всесвіт.

Олександер Вівчарик,
м. Сміла

Українське Історичне Товариство – кооспонзор конґресу україністів в Одесі

Президія Українського Історичного Товариства і його Світова дорадча Рада вирішили на запрошення Міжнародної асоціяції україністів допомогти у проведенні конґресу МАУ в Одесі (25–30 серпня) і стати його кооспонзором.

УІТ і МАУ, при співпраці інших наукових установ, матимуть окрему сесію на конгресі, присвячену видатному історикові другої половини XX століття професорові Олександрові Оглоблину, століття народження якого відзначаємо в 1999 році. Конференція відбувається у порозумінні з Світовою Науковою Радою при СКУ, яка є співорганізатором конґресу.

Члени УІТ беруть участь в конгресових сесіях, присвячених сучасному стану наукових установ в діяспорі і розвиток українознавчих установ, що її зорганізувала Ася Гумецька, президент Асоціяції професорів, у співпраці з Науковою Радою СКУ. Окрема сесія присвячена сучасному стану української історіографії на порозі 2000 року.

Пресове повідомлення УІТ

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Співаки з України виступлять у Філядельфії

Л. Щибчик

О. Чмир

У вівторок, 24 серпня, Люба Щибчик і Олег Чмир виступлять в програмі відзначення восьмої річниці незалежности України у Філядельфії.

Люба Щибчик народилася 4 березня 1966 року в Дніпропетровському. Вокальну освіту одержала у Львівській консерваторії. Виступала у Львівській та Київській операх, а останньо в Ню Рошелл опері. Крім того, Л. Щибчик є автором кількох статтей і наукової праці „Психологічні аспекти захворювання голосового апарату у співаків".

Олег Чмир студіював у Львівській консерваторії і там осягнув ступінь бакалавра наук, а у Московській консерваторії здобув докторат. Часто виступав в операх Львова, Вроцлава (Польща) і Єкатеринбурга (Росія). Виступав також в операх і на концертах у Франції, Норвегії, Данії, Еспанії і США.

Методій Борецький

Піяніст Володимир Винницький вперше грав в Мюзік-Мавнтені

Піяніст-українець Володимир Винницький вперше виступив в найстарішому американському фестивалі камерної музики в Мюзік-Мавнтені. На долю піяніста випав не один, як водилося дотепер, а два виступи в концерті. В. Винницький в першій частині програми виконав прем'єру в Мюзік Мавнтені „Фортепіянового квартету" з 1809 року Карла Марії фон Вебера. Твір прозвучав у віртуозному виконанні Винницького та струнного ансамблю, в якому грали Юрій Мазуркевич (скрипка), Борис Девятов (альт) та Володимир Пантелеєв (чельо). В другій частині концерту був „Фортепіяновий квінтет" Цезара Франка.

Що було нового в останньому виконанні? Зосередженість над якістю тону, розширення динамічної скалі, маштабність звукової палітри та співдружність з ансамблем. Те, що ми почули, неможливо було б усвідомити без попередньо прослуханих концертів, які були так відмінні в інтерпретації того ж таки складу. Тут напрошується славний вислів: „Veni, vidi, vici". Ця фраза у випадку Винницького звучатиме: „Прийшов, заграв і підкорив". Незмірна заслуга й струнного Квартету ім. М. Леонтовича з участю Юрія Харенка в „Квінтеті" Франка.

Поміж творами з фортепіяном струнний ансамбль виконав „Перший квартет" Брамса. Це один з квартетів композитора, якого зміст представлений в темніших фарбах, що добре відповідає духовости твору.

Богдан Марків

Український режисер в Голівуді

У газеті „Нью Йорк Таймс" з 3 липня ц. р. появилась широка посмертна згадка про Едварда Дмитрика, котрий помер 1 липня ц. р., проживши 90 років. У цій статті згадується українське походження режисера. Він належав до найцінніших режисерів Голівуду.

Е. Дмитрик народився 4 вересня 1908 року в Гренд-Форксі, Британська Колюмбія, Канада, як один з чотирьох синів Михайла Дмитрика. З часом родина Дмитриків переїхала у Сан-Франціско, а згодом у Лос-Анджелес, де молодий Е. Дмитрик увійшов в Голівуд і, наполегливо працюючи над собою, мав можливість виявити свій надзвичайний талант.

Стаття (не подано автора) починається згадкою про звинувачення цього славного режисера у протиамериканських діях. Відразу після Другої світової війни уряд Америки виявляв належність чільних осіб Голівуду до Комуністичної партії Америки. Едвард Дмитрик, як згадує стаття, був особливо талановитим режисером. Його фільми „Behind The Rising Sun", „Murder, My Sweet", „Back To Bataan" та інші, з участю відомих артистів Джона Вейна, Кларка Гейбла, Елізабет Тейлор, Монтгомері Кліфа, Марлона Брандо, здобули світову славу ще в 1940-их роках.

Суд покарав режисера 1.000 дол. і чотиримісячним ув'язненням за те, що він не зізнався у приналежності до Комуністичної партії Америки. В 1951 році Едвард Дмитрик все-таки признався, що належав до Комуністичної партії Америки, і тоді почав свідчити в американському уряді проти окремих членів цієї небезпечної для країни організації.

Прибуття в Америку й Канаду повоєнних втікачів зі Совєтського Союзу спричинило розголос у західньому світі про дійсність комунізму, хоч комуністична пропаганда зуміла спантеличити деяких навіть освічених американців. Лівацька література прославляла совєтський рай і одурювала передвоєнних українських еміґрантів. Деякі з них повірили комуністичній пропаганді і виїхали цілими родинами і з усім майном з Канади й Арґентини у Совєтський Союз. Побачивши власними очима совєтський рай, домагались повернення назад.

Після свідчення проти Комуністичної партії в Америці Е. Дмитрика іґнорували керівники Голівуду, деякий час він не мав праці. З виступом Роналда Реґена проти комуністів Голівуду Е. Дмитрикові пощастило повернутися у режисерство. Тоді вийшли у світ його фільми „The Caine Mutiny", „The Left Hand Of God", „The Broken Lance", з відомими артистами Деборою Керр, Ричардом Витмарком, Марлоном Брандо та іншими.

Він знімав фільми до кінця 1970 років. Після цього викладав мистецтво в університетах Тексасу і Південної Каліфорнії.

Говорячи про осіб Голівуду українського походження, хочеться принагідно згадати і таких акторів як Джек Пеленс, з матір'ю і сестрою якого я мав нагоду розмовляти, а також артистів українського роду – Джона Годяка, Майка Мазуркі, Джорджа Дзундза.

Едвард Кухар

УКРАЇНЦІ В СВІТІ

Український журнал в Санкт-Петербурзі

Цікаве явище – український літературний журнал "Колпиця" в російському Санкт-Петербурзі. Назва походить з того, що літератори невеликого міста Колпина поблизу Санкт-Петербургу прийняли на свої сторінки місцевих українських літераторів, які не мали власного видання. До "Свободи" надійшов один з останніх випусків "Колпиці". Його тема: „Покликаний часом".

Це число підготували Микола Жигло, Борис Бойченко, Олександер Сушко і художник Анатолій Дручило, за фінансової підтримки місцевого українського підприємця Михайла Волика. У ньому вміщено публіцистичні твори Михайла Грушевського, Олександра Довженка, Петра Жура, поезії Бориса Бойченка, Олександра Дорошенка, Миколи Жигла, Олени Захарченко, Миколи Коваленка, Олекси Полішкарова. Оглядаючи поетичну творчість місцевих українських літераторів, редактор випуску Олександер Сушко пише, що петербурзьким поетам, відірваним від стихії рідної мови, змушеним повсякденно вживати хоча й близьку до української російську мову, але порівняно з нею тонально збіднену через велике число закритих складів, важко дорівнятися в майстерності з поетами України. Але душі українців сповнені ностальгії і вони шукають розради у поетичній творчості. Багато хто з місцевих поетів позичає теми своїх творів з народних пісень, які здебільшого запам'яталися з дитинства. Невипадково окремі вірші петербурзьких поетів стають тут піснями.

Олександер Сушко відзначає також деяке незбігання петербурзької поезії з реаліями життя, яке він пояснює тугою за козацьким минулим, завжди властивою українським поетам на чужині. Прикметно, що в числі 12 журналу "Колпиця" зроблено спробу представити творчість українських поетів його російським читачам.

Загалом провідники української громади вважають, що в Санкт-Петербурзі налічується близько 200 тисяч українців. Але чи всі з них готові визнати своє походження? Українські випуски "Колпиці" намагаються пробудити їхній патріотизм.

Ось кілька поезій, надрукованих в "Колпиці"

Олександер Дорошенко

Пісня про матір

Щоразу гірко згадувати нам
Своїх батьків,
що з бою не вернулись.
І наших ніжних і ласкавих мам –
До них недобре доля обернулась.

Вмивала нас щасливими слізьми,
Коли ми бігли в школу край дороги.
І танув перший іній на траві –
То твої сльози гріли босі ноги.

Плекаючи колгоспнії лани,
Лише один бур'ян несла додому,
Як неставало сіна до весни,
То розбирала стріху на солому.

Ой, нас було нелегко піднімать
На власні крила – сумно пригадати!
Та ти навчила високо літать,
Пориви вітру впевнено долати.

Була в селі ти перша із красунь.
Тебе не підточили в лихолітті
Ні рання в чорних косах сива рунь,
Ні зморшки на вродливому обличчі.

Лише тоді, коли ми підросли
І почали кохатись, зрозуміли
Чому навесні завмирала ти,
Почувши в небі
поклик журавлиний.

Борис Бойченко

Пам'ять

Ярий кінь мій летить...
Степ навколо гримить –
Вража сила на Січ лавиною.
Сушить горло вогонь,
Шаблі в стиску долонь –
Це було, це було десь зі мною.

Так ось часто у сні
Знов лечу на коні
На численну ворожую зграю...
Ніч багаттям димить –
Роки скинуто вмить,
Знов себе в родоводі шукаю.
Рве баский вудила...
Добра січа була –
Темну силу шугнули від себе.
Під дзвінким копитом
Хряснув вражий шолом –
Нашу землю поганить не треба.

Наша пам'ять жива,
Мов трава степова,
Що не просить у часу покою...
Ворог, геть від воріт! –
Запорізький наш рід
Ще не втратив готовність до бою!

Левко Хмельковський

Відзначення Дня незалежности України

Календарець

Комітет Об'єднаних Україно-Американських Організацій Нью-Йорку, Відділ Українського Конгресового Комітету Америки Нью-Йорку та Українсько-Американська Координаційна Рада влаштовують відзначення 8-ї річниці Незалежности України у неділю, 22 серпня, о 2:30 по полудні в Українському Народньому Домі за адресою" 142 Second Avenue, New York.

На марці – Симиренки

З великою приємністю прочитав у „Свободі" розповідь про родину Симиренків. Є у нас славні роди, яких не годиться забувати.

Пересилаю вам поштові марки, які видала Україна на честь Симиренків. На марці зображені Левко Симиренко, його син Володимир і Василь – старший брат Платона Симиренка, коштом якого було видано Шевченків „Кобзар".

Д-р Роман Воронка,
професор Мейплвуд, Н. Дж.

***Наша інформація:** У квітні нинішнього року Кабінет Міністрів України затвердив програму відтворення пам'яток історії та культури, яка передбачає, зокрема відновлення садиби Симиренків в селі Млієві Городищенського району на Черкащині.*

НОВІ ВИДАННЯ

„Шлях зі Сходу на Захід"

Нещодавно українська література, а зокрема ділянка споминів, збагатилася ще одним новим виданням – збіркою спогадів відомого в діяспорі та Україні науковця-славіста Олекси Горбача.

Книжку друковано 1998 року у видавництві Отців-Василіян „Місіонер" у м. Жовкві, Львівської области. Упорядники: Анна-Галя Горбач і Ярослава Закревська. Художнє оформлення Федора Лукавого.

На 371-ій сторінці книжки зібрано прецікаві спомини однієї із тих особистостей, що своє дитинство та юність прожили під сонцем рідної України, але в молодості воєнною хуртовиною були змушені її покинути. У споминах автор, крім теплого опису свого дитинства та юности, цікаво, а заразом і докладно, описує тогочасні події. Багато фактичного і джерельного матеріялу вмістив О. Горбач у своїй книжці „ Шлях зі Сходу на Захід". Коли читаємо спомини, все це проходить, говориться у передмові, „перед нами, як у калейдоскопі, події, люди, приятелі - і все це пройняте і сумом, і радістю, і світлою пам'яттю про школу, вчителів, шкільних друзів".

О. Горбач народився 5 лютого 1918 року в селі Романові у Галичині. Початкову освіту здобув у рідному селі, середню – у філії української Академічної гімназії у Львові, а вищу розпочав у Львівському університеті та закінчив її в Українському Вільному Університеті у Мюнхені, де також захистив і докторську дисертацію. Ольга Кровицька, кандидат філологічних наук, ось як висловлюється про книжку: „... Перед нами – захоплююча книжка про недавно минулі часи, про життя тодішньої галицької молоді, про безмежну відданість Олекси Горбача своїй Батьківщині, українській науці, українській культурі, яким учений присвятив своє життя і свій науковий талант".

Книжку „Шлях зі Сходу на Захід" можна замовляти у **M. Horbatsch, 34 Sun Valley Dr., Toronto, ON, Canada M6S 4P9** . Ціна включно з пересилкою 15 ам. дол., або 20 кан. дол.

Двотомник Петра Балея „Моє життя і творчість"

Обидва томи появилися в Лос-Вегасі в 1998 році. Перший том містить 331 стор., другий – 349 стор. Вийшли вони коштом автора. За жанром це спогади. У першому томі вони займають 87 сторінок, а далі йдуть „Мій дорібок" – рецензії і статті, а також цікаві матеріяли листування з приятелями та громадськими діячами на теми українського життя в діяспорі і в Україні. З листування й дискусії П. Балей постає досвідченим дискутантом, а то й експертом-спеціялістом. Над цим матеріялом П. Балей працював довгі роки, а ще довше видавав, бо нелегко було йому знайти видавця для такої монументальної праці. Про її початок автор так пише в своїх листах до друзів та приятелів: „Починаючи роком 1962 я послідовно та інтенсивно віддавався вивченню марксизму, не зважаючи на велике навантаження заробітною працею і родинними обов'язками". Знавці матеріялу А. Камінський, А. Процюк, М. Прокоп, д-р Ю. Книш й інші визнали книгу глибокою аналізою марксизму й дали високу оцінку виданню.

Петро Балей досить плідний автор. Він також видав збірку повістей та оповідань. В 1948 році видав працю „Без ідеологічного самодурства". Дві останні праці П. Балея – це „Фронда Степана Бандери в ОУН" (1986); „Голос діяспори в Україну" (1987). Обидві – контроверсійного характеру, видані в США та поширювані в Україні.

Обговорюючи письменницький доробок П. Балея, годилося б згадати його перше видання – „Альбом політв'язня", який появився в 1946 році в Мюнхені, зараз таки по війні. Був це дружній шарж на товаришів недолі, з якими П. Балей перебував в Авшвіці від 1942 року. „Альбом" П. Балея був першим виданням українських політичних в'язнів нацистських концтаборів. Він появився під псевдом Паладій Осинка. Щойно після цього стали появлятися інші видання політичних в'язнів нацистських концтаборів – Михайла Бажанського „Мозаїка кадрів в'язничних", Володимира Мартинця „Брец" та інші. З поміщених в праці шаржів знайомий з Авшвіцем читач легко пригадає собі діячів-в'язнів Данила Чайковського, Миколу Мостовича, проф. Степана Ленкавського, інж. Михайла Кравціва, Лева Ребета, Богдана Кордюка, Ярослава Рака, Бориса Вітошинського й інших.

П. Балей по виході з кацету довший час проживав в Каліфорнії, де займався теж будівельним підприємством, за що міг видавати свої багатосторінкові книги.

Михайло Марунчак

„Українці в Австралії"

Під такою назвою заходом Союзу Українських Організацій Австралії появився в 1998 році в Мельбурні другий том матеріялів до історії українського поселення в Австралії, Новій Зеляндії і Тасманії. Перший том цієї праці вийшов у 1996 році з підзаголовком „Матеріяли до поселення українців в Австралії", але другий збірник цього підзаголовку не має. Цей об'ємистий том має 1104 сторінки, з того 263 сторінки становлять ілюстрації, які поділено на дев'ять груп, що доповнюють зміст окремих частин тексту. Збірник опрацювала редакційна колегія під керівництвом Марка Павлишина, а відповідальним редактором був Сергій Єкельчик.

Другий том поділяється на сім частин, з яких перша „Українські церкви в Австралії", складається із п'ятьох історичних нарисів про розвиток Української Католицької, Української Православної Церков, Об'єднання євангельсько-баптистських церков в Австралії та 79 ілюстрацій з церковно-релігійного життя поселенців.

Друга частина – це „Загально-громадські теми", в якій сім авторів подають статистичні дані про українців та їхню діяльність в Австралії, а зокрема про Союз Українських Організацій в Австралії – СУОА. Слід підкреслити, що українське поселення в Австралії – наймолодше з поселень в усіх інших країнах, а організоване життя почали тут щойно повоєнні імігранти в 1949 році.

У третій частині збірника „Українські громади та громадське життя по стейтах" на окрему увагу заслуговує стаття Мирослава Болюха „Комітет Допомоги Україні". Цей комітет був організований в половині 1960-их років, коли в Україні після короткої хрущовської відлиги, почалися масові арешти інтелігенції, яка протестувала проти посиленої русифікації. Хоча про це писала світова преса, австралійська поминала ці події мовчанкою, щойно англомовна публікація СУОА під назвою „Людська хоробрість та гідність" змусила австралійську пресу заговорити про події в Україні, несумісні із „Хартією прав людини" ООН. Так і в Австралії ширилася правдива інформація про українську громаду в Тасманії і Новій Зеляндії, про три українські осередки – у Елінґтоні, Овкленді та Крайстчерчі. Тут у 1989 році Отагський університет відкрив катедру української мови, програма якої оплачується державою, а всі студенти – неукраїнського походження.

У четвертій частині „Освіта, наука, культура" Тетяна Сліпецька обговорює українське шкільництво в Австралії. На жаль, статистика українських шкіл в Австралії не надто рожева. У 1955 році в Австралії діяло 39 шкіл, в яких працювало 73 учителі і навчалося 160 учнів. В 1961 році число шкіл зросло до 50 із 132 учителями та 2,146 учнями. Зате 26 років пізніше, в 1997 році, їх залишилося заледве 13 із 79 учителями і 450 дітьми. Виявляється, покоління, виховане в Австралії, не надає належної ваги українській мові і не посилає своїх дітей до українських шкіл. В Австралії є два лекторії українознавчих студій – в університетах Мельбурну і Сиднею, та Фундація українознавчих студій. Діє також Наукове Товариство ім. Шевченка, про діяльність якого написав Роман Микитович, а бібліографічну розвідку "Літературне і видавниче життя в Австралії" подав Дмитро Нитченко. Ця частина збірника ілюстрована 79 світлинами.

П'ята частина – „Організації молоді. Союз Українок, кооперативи". Про Союз Української Молоді, який має шість осередків, написав Сергій Єкельчик. Із наведених даних про чисельний стан Пласту видно, що найбільшого розвитку організація зазнала в 1965 році, коли нараховувала у своїх рядах 252 члени новацтва, 401 юнацтва, 174 старшого пластунства та 109 сеньйорів, разом 936 осіб. На жаль, у 1993 році Пласт нараховував дещо більше половини з 1965 року.

Управа Союзу Українок, має сім різних референтур і від 1954 року видає свій квартальник „Наше слово". Про „Українську кооперацію в Австралії", яка нараховує шість відділів, з того два в самому Мельбурні, і всі вони об'єднані в Раді Українських Кооператив Австралії, написав Мирослав Болюх. Українські кооперативи в 1996 році нараховували 13,744 члени і мали майже 424,000 дол. зиску, при чому їхні активи, депозити, позички і резерви становили мільйони долярів, а зі своїх зисків вони уділяли різних допомог власній громаді, а також українським громадам в інших частинах світу і в Україні.

Шоста частина – це „Ветеранські, військові, професійні, політичні та спортові організації". Зі статті Богдана Тарнавського дізнаємося, що Братство колишніх вояків І УД УНА має чотири станиці. Це „безпартійна" організація колишніх вояків дивізії „Галичина", яка несе допомогу вдовам, сиротам та інвалідам-дивізійникам й опікується могилами полеглих друзів. Є тут коротка згадка про Станицю вояків УПА, Легіон Симона Петлюри та про Українське Вільне Козацтво, яке має сім куренів, про Українське Лікарське Товариство в Австралії, Українське Товариство Інженерів, 15 сторінкова стаття про „Лігу Вільної України" (ЛВУ) Т.О. Андрушка, про Товариство Прихильників Державного Центру в Австралії та 28-сторінкова розвідка Омеляна Бучацького про український спорт і спортовців в Австралії, про українське спортове товариство „Дніпро" в Тасманії.

Останню, сьому, частину становить „Хроніка українського життя в Австралії: 1966-96", що її опрацював Сергій Єкельчик, а бібліографічний огляд подав Степан Радіон. Українська спільнота в Австралії спромоглася видати 213 статтей чи окремих літературних творів, видань з історії України, українського поселення в Австралії. Крім того, ще й рецензована праця „Українці в Австралії", обидва томи якої у бібліографії ще не зараховані.

Книгу „Українці в Австралії" видано завдяки щедрій підтримці Національної Фундації Союзу Українських Організацій Австралії, при фінансовій допомозі українських кредитових спілок „Карпати" в Сиднеї та „Говерля" в Аделаїді. Це велика і важлива праця, яка становитиме джерело до історії української діяспори – найновішої гілки в Австралії, і за це проводові Союзу Українських Організацій Австралії належиться признання і подяка.

Василь Верига,
Торонто

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

(LABOR DAY WEEKEND)

Субота, 4 вересня 1999р. о год. 10:30 вранці
Вправи — год. 9-та вранці

за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ і НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у слідуючих конкуренціях для дівчат і хлопців:

Число конкур.	Вік		Вік	Число конкур.
1	13/14	100 м. змінний	13/14	2
3	15 і вище	100 м змінний	15 і вище	4
5	10 і нижче	25 м. довільний	10 і нижче	6
7	11/12	25 м. довільний	11/12	8
9	13/14	50 м. довільний	13/14	10
11	15 і вище	50 м. довільний	15 і вище	12
13	10 і нижче	50 м. довільний	10 і нижче	14
15	11/12	50 м. довільний	11/12	16
17	13/14	50 м. горілиць	13/14	18
19	15 і вище	50 м. горілиць	15 і вище	20
21	10 і нижче	25 м. горілиць	10 і нижче	22
23	11/12	25 м. горілиць	11/12	24
25	13/14	50 м. грудний	13/14	26
27	15 і вище	50 м. грудний	15 і вище	28
29	10 і нижче	25 м. грудний	10 і нижче	30
31	11/12	25 м. грудний	11/12	32
33	13/14	100 м. довільний	13/14	34
35	15 і вище	100 м. довільний	15 і вище	36
37	10 і нижче	25 м. метелик	10 і нижче	38
39	11/12	25 м. метелик	11/12	40
41	13/14	50 м. метелик	13/14	42
43	15 і вище	50 м. метелик	15 і вище	44
		ГІНЦІ		
45	10 і нижче	4x25 м. довільний	10 і нижче	46
47	11/12	4x25 м. довільний	11/12	48
49	13/14	4x50 м. довільний	13/14	50
51	15 і вище	4x50 м. змінний	15 і вище	52

Змагуни (-ки) можуть брати участь в трьох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях. Гінці будуть устійнені клюбовими тренерами або представниками.

РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ **до 23-го серпня 1999 року** на руки Марійки Бокало, провідника змагань. Реєстрації над басейном НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ. Вписове виносить 5 дол. від змагуна (-ки)

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ

....
Ім'я, прізвище: (по-англійськи)

....
(по-українськи)

....
Адреса
.... Поштовий Ковд ....

Телефон: (....................) .... Вік ....

Хлопець .... Дівчина ....

....
Клюб/Молодеча організація

Конкуренція .... Час ....

Конкуренція .... Час ....

Конкуренція .... Час ....

....

Просимо вислати карту зголошення разом з вписовим
(чек виписаний на „Ukrainian Sports Federation")

Maria Bokalo, 742 Linden Avenue, Rahway, N.J. 07065

Tel.: (732) 382-2223

„Українські дні" в Чикаґо

Відділ УККА Чикаґо організовує „Українські дні" в суботу й неділю, 11 та 12 вересня, в Українському селі, в його центрі – у Смит-парку. Там ви зустрінете своїх знайомих, зможете напередодні президентських виборів в Україні обговорити можливості різних кандидатів, побувати на концертах. Відкриваються кіоски із різними товарами та мистецькими виробами. Малярі покажуть свої картини. На випадок дощу буде велике шатро. То ж приходьте всі на „Українські дні".

ЛуК-а

Війна на Балканах ...

(Закінчення зі стор. 5)

тичній партії. І хоча Руґова закликав до незалежности Косова, а не до автономії, він вжив тактики пацифіста, а не збройного революціонера.

У 1998 році один з чільних дипломатів Америки, Роберт Ґельбард, оцінив албанський рух як рух терористів. Знищення судового будинку і атаки на поліційні приміщення в Македонії, у місті Ґостівар, спричинили осуд албанців як терористів. У 1998 році, одначе, сербська армія напала на з'єднання Косовської Визвольної Армії, вбила 50 албанців і заявила, що „Косовську Визвольну Армію знищено".

Серби у цьому злочині виявилися варварами, а албанці – жертвами. В той час албанські добровольці з Німеччини і Швайцарії прибували тисячами щодня, одержували зброю зі складів армії в Албанії і зміцнили албанський рух у Косові. Боротьба албанців за незалежність набула форми збройного опору. Ті нові албанські сили, що вливалися в Косовську Визвольну Армію, ніколи не жили поруч з сербами і не розуміли реальних обставин. Тому все більше ставалося збройних сутичок у даному районі.

Хто ж підтримує Косовську Визвольну Армію? Відповідь: уряд Албанії, албанці на Заході і різні закордонні чинники, спонукані певними релігійними чи етнічними зацікавленнями. Тільки в околицях Нью-Йорку албанські організації начисляють 200,000 членів. Ці організації спроможні були зібрати десятки мільйонів ам. долярів. Відомо, що албанці Америки жертвують поважні суми на підтримку Косовської Визвольної Армії. Є докази щодо нечистого походження цих грошей: албанська дияспора включена у нелеґальну торгівлю наркотиками в Америці, Німеччині, Швайцарії і Мадярщині. Мусульманські фанатики, котрі пов'язані з Осамою Бін Ладеном, также збирають фонди для албанців Косова, зокрема поважні підприємці Савдійської Арабії. Сама Албанія поробила заходи в американському уряді відносно збройної допомоги албанцям Косова. В Албанії вишколюють бойовиків для Косова.

Останніми днями Косовська Визвольна Армія діє з підпілля і серби проти цього безпорадні.

Тим часом Косово є предметом пильної уваги не тільки з боку Албанії. Ця сербська провінція надзвичайно багата на поклади золота і діямантів, знані ще давнім грекам. Обчислення новими геологічними приладами з'ясовують, що в околиці Нови Шахти, є чи не найбільші поклади діямантів у світі.

Отже, слід чекати продовження конфлікту на Балканах, хоч способи цього продовження можуть бути іншими.

Едвард Кухар

СПОРТ

В УКРАЇНІ

Київське „Динамо" вийшло в наступне коло чемпіонату УЕФА

„Жальгіріс", Литва – „Динамо", Київ – 0:1 (0:3)

Українська команда „Динамо", Київ, перемогла в другій грі з литовською командою „Жальгіріс", Вільнюс, з рахунком 1:0 і вийшла в наступне коло змагань Ліги чемпіонатів Европи. Загальний рахунок 3:0 на користь киян. „Жальгіріс" грав досить жорстко і вже на початку матчу лікар подавав допомогу Максимові Шацких. Але в середині першого тайму гра перемістилася до воріт литовців і на 34-ій хвилини Яшкин подав кутовий, Ребров підскочив вище трьох литовських захисників і скерував м'яча у ворота супротивника. Далі гра була млявою, а наприкінці зустрічі „Жальгіріс" виглядав дуже змучено. В кінці гри литовці збили Герасименка, якого винесли з поля на ношах. Сергій Ребров намагався ще раз пробити головою у порожні ворота, але захисник встиг вибити м'яча за межі штрафного майданчика.

Футбольна команда „Динамо", Київ.

Успіх в Монте Карло

Змагання Золотої ліґи з легкої атлетики в Монте-Карльо (Grand Prix IAAF) принесли два призових місця спортсменкам України. В стрибках у висоту Інга Бабакова зайняла друге місце (196 см), а Тетяна Терещук була третьою в бігу на 400 м з бар'єрами (54,42).

Чемпіонат Східньої Европи з гокею

Ігри чемпіонату Східньо-европейської гокейової ліги 1999–2000 років пройдуть за новою схемою. Затверджено три етапи змагань: в першому гратимуть 9 (може 11 клюбів), які представлятимуть 4 країни. Вони розіграють 4 кола (по два змагання вдома і на виїзді). Після цього 8 найсильніших увійдуть до двох рівнорядних підґруп, які розіграють без заліку попередніх точок 4 кола. Після цього почнуться серії „плей оф". Переможці зустрінуться у фінальній серії. В черговому сезоні Україну представлятимуть клюби „Сокіл", „Беркут" і „Ірбіс" (кол. „Крижанка") – усі з Києва. В половині серпня гокейова збірна України візьме участь в міжнародному турнірі в Москві, що його проводить місцевий клюб „Спартак". В ньому змагатимуться збірні Білорусі, Казахстану, Югославії і усі „зірки" гокеїстів Росії, які тепер грають в професійних клюбах Національної гокейової ліги Америки і Канади.

Олександер Волков – новий голова Державного комітету спорту

Новим головою Державного комітету спорту в Україні став Олександер Волков, відомий в минулому баскетболіст, який грав також в складі професійного клюбу в Атланті, США.

Волков замінив Миколу Марцинюка, який тимчасово виконував обов'язки голови комітету. Олександер Волков організував новий баскетбольний клюб „Київ", який в наступному сезоні виступатиме в популярному турнірі Европи за Чашу Корача, а також в Північно-европейській лізі.

Омелян Твардовський

З ПОШТИ СПОРТИВНОЇ СТОРІНКИ

Вітаємо чемпіона світу

„Свобода" помістила 16 липня дуже втішну вістку, що наш Віталій Кличко – чемпіон світу. Ми думаємо, що всі важливі події, що приносять славу і розголос Україні, заслуговують кращого місця, ніж кінцева сторінка „Свободи".

Ми віримо, що перша сторінка теж надається для таких новин, особливо, коли українець став чемпіоном світу. Шкода, що ви не помістили світлини чемпіона світу Віталія Кличка.

Стефан Панків,
Порт Шарлот, Фа.

Від редакції: На пропозицію нашого читача вміщуємо світлину чемпіона світу з боксу Віталія Кличка.

Фото **Василя Артошенка** (IREX–Pro–Media).

Футбол не належить до „брутального спорту"

З цікавістю прочитав статтю О-КА з серії „Про це і те" в ч. 29 „Про жіночу рівноправність". До неї слід додати деякі уточнення. Футбол (копаний м'яч чи soccer) не належить до „брутального спорту". Так можна назвати американський футбол, гокей чи навіть бейзбол, так зв. contact sports, у яких дозволяється фізично „зударятися гравцям". У порівнянні з ними копаний м'яч – це дитяча гра. Чи не тому в останніх роках у США й Канаді мільйони дітей – хлопців і дівчат – грають у копаний м'яч, тим більше, що він простий і дешевший щодо спорядження?

Американська жіноча команда з футболу вже має за собою довгу історію – перший світовий чемпіонат вона здобула у 1991 році у Фінляндії, олімпійським чемпіоном стала в Атланті, а це вже третій світовий успіх.

Роман Колісник,
Торонто

Календарець тенісових змагань –1999

4–6 вересня	– Першості УСЦАК, Союзівка
18–19 вересня	– КЛК, Союзівка
2–3 жовтня	– „Тризубівка"

Права людини...

(Закінчення зі стор. 15)

тьох держав, на доказ чого він возив з собою справжні пашпорти цих держав. (Це „помилково" відкрила – хто б то сказав! – поліція у Швайцарії).

– Чому ж я не можу бути подвійним громадянином України? – запитую свого приятеля. – Я в Україні народився.

– Бо ти не кваліфікуєшся, бо ти „закордонний українець", а не „закордонний єврей". І не прем'єр-міністер! – І більше не хотів говорити на цю тему.

Аж мій приятель, той від спорту, поставив все на свої місця, як суддя на футбольній площі:

– На всьому світі єдина Україна має абсолютні права людини. І кожен може користати з них, як хоче і вміє... Тому Лазаренко, Кириченко, Рабінович, Вульф і всі ті, які також ухвалили такі самі недоторкані права своїм депутатикам місцевих Рад, мають права мати право. Ці права належаться кожному громадянинові. Ось приклад: де є на світі така держава, щоб мала б стільки молодих сеньйорів-пенсіонерів? Чотирнадцять мільйонів на 50 мільйонів населення! Котра держава дає право своєму громадянинові працювати на посаді без платні? Не забувай, – махаючи пальцем мені під носом, ствердив, – всюди на світі стільки матимеш прав, скільки в банку долярів!

– Правда, – я собі промимрив, – треба дивитися на ці справи з іншого кута, не знизу, а згори. Україна дбає про своїх громадян, як жодна інша держава. Коли прем'єр Зв'ягільський повернувся з Ізраїля, Верховна Рада привернула йому депутатство. Коли голова президентської адміністрації Табачник, який теж пробував щастя в Ізраїлі, повернувся, його Президент прийняв до свого штабу з розкритими обіймами. На жаль, Рабінович на свої права людини мусить чекати п'ять років, але, може, дістане амнестію. Якби Україна не мала справжніх прав людини, то не мала б стільки новоспечених мільйонерів! Доказом існування дійсних і найширших прав людини в Україні є сам п. Рабінович. Якщо він є громадянином і України – це один доказ, а якщо не є – це доказ „до квадрату", як казали в старому краю. І я сам майже переконав себе у політичній коректності Української держави...

Ро-Ко

XX століття: ПОДІЇ І ДАТИ

1933-ий рік:

В Німеччині створено перші контактні оптичні лінзи.

Перший кінотеатр для автомобілістів відкрито в Нью-Джерзі.

3 квітня – британські летуни пролетіли над вершиною Евересту.

4 квітня – у катастрофі американського дирижабля „Аркон" загинули 77 осіб.

30 січня – райхсканцлером Німеччини став Адольф Гітлер.

13 травня – в Україні вчинив самогубство Микола Хвильовий.

7 липня – в Україні вчинив самогубство Микола Скрипник.

17 листопада – у Вашінґтоні закінчилися переговори між США і СССР щодо відновлення дипломатичних стосунків.

18 листопада – постановою Центрального комітету Комуністичної партії України припинено українізацію.

30 листопада – Елеонора Рузвельт відкрила в Білому Домі першу конференцію з жіночих проблем.

1934-ий рік:

Американські війська зайняли Гаїті.

В СССР проголошено „соціялістичний реалізм" домінуючим у мистецтві.

Джордж Баланчин заснував школу американського балету.

В США відкрито першу пральню з автоматичними машинами (Тексас).

7 січня – до Нью-Йорку прибув перший амбасадор СССР.

21 січня – столицю України перенесено до Києва.

18 червня – в Польщі створено концтабір в Березі Картузькій.

30 червня – в Німеччині сталася „ніч довгих ножів", коли Гітлер стратив своїх союзників з боротьби.

13 липня – провідник СС Гейнріх Гімлер встановив контролю СС над німецькими концентраційними таборами.

19 серпня – після смерти президента Німеччини Гінденбурга його посаду зайняв Гітлер.

20 вересня – арештований Бруно Гауптман – викрадач дитини відомого летуна Ліндберга.

24 листопада – в Кисловодську помер Михайло Грушевський.

13-15 грудня – в Україні розстріляні провідні літератори і діячі культури.

1935-ий рік:

В США зареєстровано 22-мільйонне авто.

Поставлено народну оперу Ґершвіна "Порґі і Бесс".

Почалось виробництво пива в жерстянках.

10 червня – в США засновано товариство анонімних алькоголіків.

14 серпня – американський президент Франклін Рузвельт проголосив програму соціяльного забезпечення.

18 листопада – в Польщі почався судовий процес, на якому засуджені до страти С. Бандера, М. Лебедь і М. Карпинець.

17 грудня – в США випробувано літак ДС-3 Дуглас, який зробив революцію в пасажирській авіяції.

ЦІКАВО ЗНАТИ

Жінки пристосовуються, а чоловіки – гинуть...

В европейських країнах, Канаді та США з 1950 по 1994 роки було проведено дослідження, під час якого виявлено цікавий факт. Виявляється, що в місцях з високим ступенем забруднення народжується більше дівчаток, ніж хлопчиків. Висловлюється припущення, що хлопчиків просто не доношують. Через це останнім часом змінилося і співвідношення новонароджених хлопчиків і дівчаток на користь останніх. У повоєнні роки в Европі воно становило відповідно 106 до 100. Цим підтверджуються висновки вчених про те, у що важко повірити: чим забрудненішим стає довкілля в наслідок діяльности людини, тим життєздатнішими стають жінки. Отже, організм тендітної, ніжної жінки витриваліший за організм сильного і мужнього чоловіка?! Парадоксальний факт. Є над чим чоловікам задуматися... Можливо, знаючи про реальну загрозу, яка нависла над їхньою статтю, керівники багатьох підприємств (якими є переважно чоловіки) подбають про те, аби шкідливі речовини не потрапляли в зовнішнє середовище. Бо інакше вони вимруть як генетично слабкі істоти.

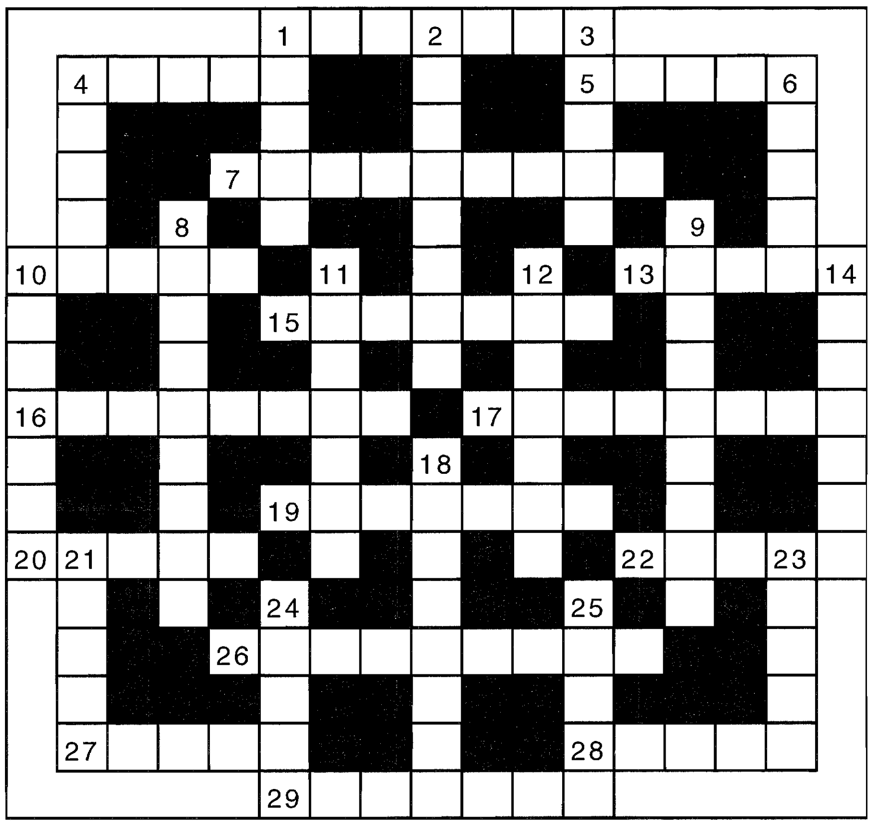
Жінка завагітніла від мерця

Неймовірно? Але, виходить, що буває і таке... Одна американка, ім'я якої не розголошується з етичних причин, завагітніла від сперми, взятої в її чоловіка відразу після його смерті, як повідомляє часопис „Нюз-Саєнтист". Лосанджелеському докторові Кансові Ротмену та його колегам доводилося щонайменше разів із десять брати сперму в покійників. Але це був перший випадок, коли вдова скористалася спермою померлого чоловіка. Ротмен сказав, що успіх цього експерименту „дає надію людям і зменшує біль від раптової втрати коханої людини".

Д-р Юліян Мовчан

В КІНЦІ ГАЗЕТИ

Хрестиківка

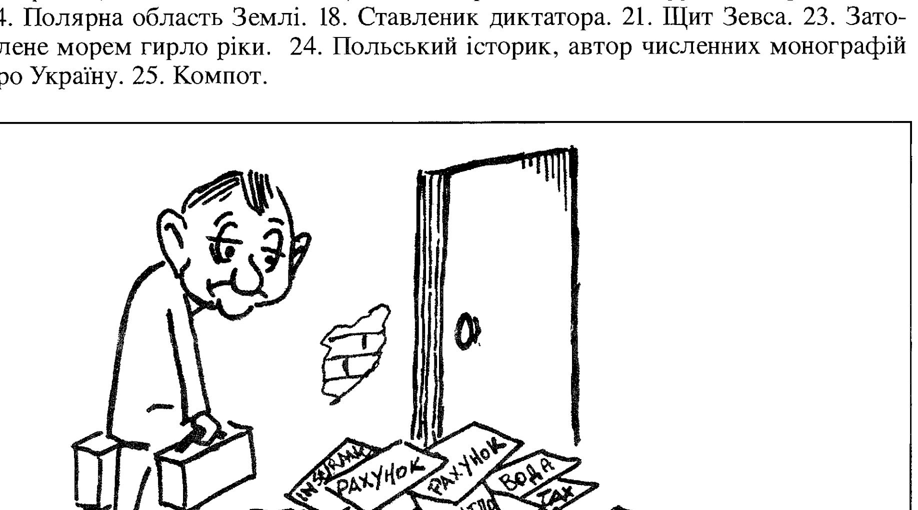

Горизонтально:

1. Підвищення для промовця. 4. Фруктове дерево. 5. Медик. 7. Автор прозових художніх творів. 10. Школяр. 13. Підземна копальня. 15. Великий діямант в оправі. 16. Робітник високої кваліфікації. 17. Висококалорійне вугілля. 19. Білоруський першодрукар. 20. Французький письменник (1910–1942), учасник Руху опору. 22. Навчальний заклад. 26. Багатобожжя. 27. Вісник Бога. 28. Старовинна російська монета (3 копійки). 29. Країна в Південній Америці.

Вертикально:

1. Національність. 2. Церковне покарання. 3. Дівчинка з книги Люїса Керола. 4. Давнє місто на Дністрі. 6. Робітник-автомат. 8. Трав'яниста рослина. 9. Учасник „Коліївщини". 10. Столиця Закарпаття. 11. Письменник, журналіст в еміграції (псевдо – М. Пільний). 12. Автор колонади собору св. Петра в Римі. 14. Полярна область Землі. 18. Ставленик диктатора. 21. Щит Зевса. 23. Затоплене морем гирло ріки. 24. Польський історик, автор численних монографій про Україну. 25. Компот.

Поворот з вакацій.

Мал. В. Маґас

Ганна Черінь

Всесміймося!

Без сміху на світі – без сонця неначе.
Той буде нещасний, хто ниє та плаче.
Коли тобі сумно, не плач, не журись.
Коли тобі сумно, до когось всміхнись.
І легше, й ясніше вам стане обом,
Всесмішно підете боротись із злом.
Крізь сльози сміятись,
як Леся відважна.
Як Вишня Остап. І людина поважна
Буде сміятися, допоки живий
Король гумористів –Павло Глазовий.

Пожежа

В зоопарку задирлива сварка.
Хтось комусь учепився до карка.
Ледве вирвались звірі з вогню
І від щастя вчинили сварню.

Говорила горила горилі:
– Ледве в полум'ї я не згоріла.
А проте – не згоріла, авжеж!

А хіба не могли б оті люди,
Що лиш знають – воюють повсюди,
Обійтися могли б без пожеж!

І пояснює мавпа подрузі:
– Та могли б. Не було би попечень,
Та зате не було б забезпечень,
Щоб за них, якщо вийдуть живі,
Збудувати хороми нові.

Вчімось рахувати

Перша, друга – як жар-птиці,
Незалежности річниці.
Вже і третя, і четверта
(Півголодна, півобдерта).
П'ята, шоста, сьома, восьма...
Пишні написи виносьмо!
Хоч нічого не нове,
Україна ще живе.
Не гримлять гарматні жерла –
Тож співаймо: „Ще не вмерла!"

ДЕПАРТАМЕНТ РОЗВАГ МІСТА ФІЛЯДЕЛЬФІЇ
та
ФЕСТИВАЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ
ГРОМАДИ МЕТРОПОЛІТАЛЬНОЇ ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

запрошують на

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ МУЗИКИ, СПІВУ Й ТАНЦЮ „ГОМІН УКРАЇНИ"

В П'ЯТНИЦЮ, 20 СЕРПНЯ 1999 р., о 8-ій год. вечора

В АМФІТЕАТРІ

ROBIN HOOD DELL EAST

Ridge Ave., at 33rd and Dauphin Streets in Philadelphia's Fairmount Park

Фестиваль присвячений

8-ій РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

В ПРОГРАМІ:

- ***ЛЕСЯ ГРАБОВА***, сопрано, солістка Львівської Опери;
- ***ВІКТОР ЗДИРКО***, бас, оперний соліст, Прага, Чехія;
- ***ВОЛОДИМИР ВИННИЦЬКИЙ***, концертовий пяніст, лавреат міжнародних конкурсів;
- ***ОЛЕГ ЧМИР***, баритон, соліст Львівської Опери;
- ***Український Інтернаціональний Балет;***
- ***Український Танцювальний Ансамбль „ВОЛОШКИ"***

Орися Гевка – ведуча програмою

Вступ на концерт вільний

Запрошуємо українську громаду та всіх мешканців Філядельфії та околиць

КОМІТЕТ

ІНІЦІЯТИВНИЙ КОМІТЕТ

повідомляє, що

З'ЇЗД БАЙРОЙТСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

та мешканців табору Байройт

– відбудеться –

17-18-19 ВЕРЕСНЯ 1999 р.

на СОЮЗІВЦІ, Кергонксон, Н.Й.

На цей з'їзд щиро запрошуємо усіх професорів, учнів гімназії та усіх колишніх мешканців Байройтського табору

З огляду на обмежену кількість кімнат, управа Союзівки просить якнайшвидше замовляти приміщення на адресу:

Soyuzivka – Ukrainian National Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446

Tel. (914) 626-5641

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road
914-626-5641

Kerhonkson, New York 12446
FAX 914-626-4638

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ 1999

Субота — 14 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
бас СТЕФАН ШКАФАРОВСЬКИЙ
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Фата Моргана"*

11:45 веч. ВИБІР „МІС СОЮЗІВКИ-2000"

виставка творів ЗИНОВІЇ ГУЛЕЙ

ВІДЗНАЧЕННЯ ВОСЬМОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Субота — 21 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Школа Українських Танців
РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Темпо"*

Виставка творів ДАРІЇ-„ДУСІ" ГАНУШЕВСЬКОЇ

Неділя — 22 серпня **„ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ"**

Субота — 28 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
сопрано ОКСАНА ХАРУК,
пяніст ТОМА ГРИНЬКІВ
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„На здоров'я"*

Виставка творів ТАРАСА БІЛЬЧУКА

ВІКЕНД З НАГОДИ ДНЯ ПРАЦІ

П'ятниця – 3 вересня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
„ВЕСЕЛІ ЧЕРЕВИЧКИ" –
Дитячий танцювальний ансамбль
зі Львова, Україна
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Луна"*
„Midnite Bigus" в Трембіті

Субота – 4 вересня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Український танцювальний ансамбль
„ВІТРЕЦЬ", Вінніпег
Вокально-інструментальний ансамбль
„ВІДЛУННЯ"
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестри
„Темпо" і „Золота булава"

Неділя – 5 вересня 2:00 по пол. КОНЦЕРТ
„ВЕСЕЛІ ЧЕРЕВИЧКИ"
8:30 веч. КОНЦЕРТ
соліст ІВАН ПОПОВИЧ
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Фата Моргана"*

Кожної п'ятниці на веранді „Веселки" о год. 10-ій веч. гратиме оркестра „ВІДЛУННЯ"

У ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого СТРИЙКА

бл. п.

НЕСТОРА ПІНКОВСЬКОГО

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у серпні

В Нюарку – в церкві св. Івана Хрестителя;
в Елизабеті – в церкві св. Володимира;
в Гемптонбургу – в церкві св. Духа.

Рідних, приятелів і знайомих про молитви за спокій душі покійного просять:

братанка – НАДЯ ПІНКОВСЬКА
братанниці – ХРИСТЯ КЛЮФАС з чоловіком ІВАНОМ і донею МАРТОЮ
– УЛЯНА ПІНКОВСЬКА
братанок – АНДРІЙ ПІНКОВСЬКИЙ з дружиною ДЖЕКІ і дітьми ГРИГОРІЄМ і ЛИНДЗІ

За мову, зміст посмертних оголошень і подяк, редакція не відповідає.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА ФЕДИНА член УНС Відд. 274 Т-ва свв. Петра і Павла в Янгставн. Померла 5 лютого 1999 р. Нар. в 1920 р. в Янгставн. Членом УНС стала в 1942 р. Залишила у глибокому смутку сестер Розу і Ольгу, брата Петра. Похорон відбувся 8 лютого 1999 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Янгставн.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЙОСИФ ЧЕПІЛЬ член УНС Відд. 221. Помер 7 березня 1999 р. на 80-му році життя. Нар. в 1918 р. в Україні. Членом УНС став в 1969 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, синів Михайла і Івана. Похорон відбувся 12 березня 1999 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ТЕССІ ЗАЗВОРСЬКА член УНС Відд. 147 Т-ва св. Михаїла в Аллентавн, Па. Померла 27 грудня 1997 р. на 86-му році життя. Нар. в 1911 р. у Frackville, PA. Членом УНС стала в 1959 р. Залишила у глибокому смутку сина Івана. Похорон відбувся 31 грудня 1997 р. на українському католицькому цвинтарі св. Марії в Naithampton, PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

СТЕФАН НЕПОВАДА член УНС Відд. 305. Помер 22 серпня 1998 р. на 79-му році життя. Залишив у глибокому смутку синів: Роя Юрія і Йосифа, дочок: Катерину, Маріянну і Аніту, 9 внуків. Похорон відбувся в Mahanoy City, PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ГРИНЬКО член УНС Відд. 157 Т-ва св. Арх. Михаїла в Чикаго, Ілл. Помер 14 березня 1999 р. на 74-му році життя. Нар. в 1924 р. в с. Фібичі, Самбір, Україна. Членом УНС став в 1964 р. Залишив у глибокому смутку дружину Фльоренц, сина Вілліямса Дана, дочку Тамару і внуків Михаїла, Адама і Сару. Похорон відбувся 17 березня 1999 р. на цвинтарі св. Марії в Евегрін Парк, Ілл.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ПРОКОПОВИЧ член УНС Відд. 161 в Ambridge, PA. Померла 8 лютого 1999 р. на 74-му році життя. Нар. в 1924 р. в Ambridge, PA. Членом УНС стала в 1958 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Йосифа, дочку Франліс, синів Сема і Давида, шість внуків і одного правнука. Похорон відбувся 11 лютого 1999 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Harmony Township, PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

СТЕФАН ШАГАЛА член УНС Відд. 83 Т-ва ім. Івана Франка у Філядельфії, Па. Помер 2 лютого 1999 р. на 84-му році життя. Нар. в 1914 р. в Україні. Залишив у глибокомує смутку дружину Марію. Похорон відбувся 6 лютого 1999 р. на цвинтарі Saint Mary's в Abington, PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ДІОНІЗІЯ ХОРКАВА-КАШОВСЬКА член УНС Відд. 399 Т-ва „Леви" в Чикаго, Ілл. Померла 5 березня 1999 р. на 77-му році життя. Нар. в 1921 р. в Станиславові, Україна Членом УНС стала в 1977 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Дмитра, доньку Оксану, сина Марка, внуків Христину, Марка, Таню, Олександра і правнучку Ангелину. Похорон відбувся 13 березня 1999 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ПАЛАГНА ІВАНОНКІВ член УНС Відд. 96 Т-ва св. Івана в Піттсбурзі, Па. Померла 20 березня 1999 р. на 90-му році життя. Нар. в 1908р. в с. Ріпунці, Тернопіль, Україна. Членом УНС стала в 1949 р. Залишила у глибокому смутку дочку Ірену, 5 внуків і 13 правнуків. Похорон відбувся 23 березня 1999 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Піттсбургу, Па.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ГРИЦАЙ член УНС Відд. 94 Т-ва ім. М. Шашкевича в Гемтремк. Помер 24 березня 1999 р. на 75-му році життя. Нар. в Україні. Членом УНС став в 1960 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, сина Богдана, доню Марічку та ближчу і дальшу родину в Америці і Україні. Похорон відбувся на цвинтарі Воскресіння в Клінтон Клеменс.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІРЕНА МАКСИМЮК член УНС Відд. 397 Т-ва св. Ольги у Філядельфії, Па. Померла 11 лютого 1999 р. на 75-му році життя. Нар. в 1923 р. в Чорткові, Україна. Членом УНС стала в 1962 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Станіслава, сина Ігора, внука Сергія, племінника Станіслава і його родину. Похорон відбувся 15 лютого 1999 р. на Lawnview cemetery у Rockledee, PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ІВАН ГАВРИЛЕНКО член УНС Відд. 114 т-ва св. Володимира в Чикаго, Ілл. Помер 2 березня 1999 р. на 76-му році життя. Нар. в 1923 р. в Україні. Членом УНС став в 1994 р. Залишив у глибокому смутку дружину Петронеллу. Похорон відбувся 5 березня 1999 р. на цвинтарі св. Андрія в Bloomingdale, IL.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МІЛДРЕД ГРІКА член УНС Відд. 170 Т-ва „Українська Січ" в Джерзі Сити, Н.Дж. Померла 17 квітня 1999 р. на 89-му році життя. Нар. в Клівленді. Членом УНС стала в 1940 р. Залишила у глибокому смутку дочку Елейн, двох внуків і одного правнука. Похорон відбувся 20 квітня 1999 р. на цвинтарі Holy Cross у North Arlington.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ІВАН ФІК член УНС Відд. 240 Т-ва ім. Євгена Коновальця в Пармі, Огайо. Помер 22 березня 1999 р. на 79-му році життя. Нар. в 1919 р. Членом УНС став в 1961 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, сина Романа, дочку Анастазію і внуків. Похорон відбувся 27 березня 1999 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ОРИСЯ ШЕВЧУК член УНС Відд. 42 Т-ва ім. Т. Шевченка в Пассейку, Н.Дж. Померла 22 лютого 1999 р. на 46-му році життя. Нар. в 1952 р. в Пассейку. Членом УНС стала в 1970 р. Залишила у глибокому смутку родичів Тихона і Софію, брата Михайла, сестер Ірену і Олену. Похорон відбувся 25 лютого 1999 р. на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЕВА БАТ член УНС Відд. 282 у Вілкс Беррі, Па. Померла 14 квітня 1999 р. на 101-му році життя. Нар. в 1898 р. в Австрії. Членом УНС стала в 1925 р. Залишила у глибокому смутку сина Михайла, дочку Ольгу, вісім внуків, шість правнуків, племінниць і племінників. Похорон відбувся на Parish Cemetery у Plymouth Township.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

СТЕЛЛА КОСТЕР член УНС Відд. 287 Т-ва "Сини України". Померла 25 березня 1999 р. на 79-му році життя. Нар. в 1920 р. в Джерзі Сити, Н.Дж. Членом УНС стала в 1940 р. Залишила в глибокому смутку сестру Тессі і кузинів Маргарет і Френсис. Похорон відбувся на Holy Cross Chapel Mausoleum в North Arlington, N.J.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ-АННА ЗАПУХЛЯК член УНС Відд. 379 Т-ва св. Юрія в Чикаго. Померла 5 квітня 1999 р. на 45-му році життя. Нар. в 1953 р. в Чикаго. Членом УНС стала в 1959 р. Залишила у глибокому смутку батька Івана, маму Анну, братів Роберта і Юрія, дітей Біянку, Миколу і Ричарда. Похорон відбувся 9 квітня 1999 р. на Lake Delton Cemetery в Lake Delton, WI.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ОЛЬГА АННА МАРКО член УНС Відд.221 св. Стефана в Чикаго, Ілл. Померла 3 квітня 1999 р. на 47-му році життя. Нар. в 1951 р. в Чикаго, Ілл. Членом УНС стала в 1958 р. Залишила у глибоком смутку батьків та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ІВАН ШВЕЦЬ член УНС Відд. 163 Т-ва „Єдність" у Філядельфії, Па. Помер 17 березня 1999 р. на 89-му році життя. Нар. в 1910 р. в селі Шегди, повіт Ярослав. Членом УНС став в 1943 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, дочок Ненсі з родиною і Джанет, 5 внуків, 2 правнуки. Похорон відбувся 20 березня 1999 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Bromell, PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН КОСТЬ член УНС Відд. 387 Т-ва „Любов" у Willimantic, CT. Помер 5 квітня 1999 р. на 87-му році життя. Нар. в 1911 р. у Віслок Великій, Україна. Членом УНС став в 1972 р. Залишив у глибокому смутку дружину Христину, сина Івана, двох внуків, двох племінників та дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 7 квітня 1999 р. на цвинтарі св. Йосифа у Windham, CT.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МАРТІН МАЦІБОРКА член УНС Відд. 200 Т-ва „Вільна Україна" в Кергонксон, Н.Й. Помер 3 березня 1998 р. на 94-му році життя. Нар. в 1903 р. в Україні. Членом УНС став в 1941 р. Залишив у глибокому смутку дочку Барбару. Похорон відбувся 6 березня 1998 р. на Cypruss Hills Cemetery, N.Y.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ГРИГОРІЙ БЕДІК член УНС Відд. 358 Т-ва „Львів". Помер 26 листопада 1998 р. на 71-му році життя. Нар. в 1928 р. в Україні. Залишив у глибокому смутку дружину Дусю. Похорон відбувся 30 листопада 1998 р. на Sunset Memorial Park Cemetery в North Olmstead, OH.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СІМОН КУШНЕР член УНС Відд. 282 у Wilkes-Barre, PA. Помер 27 лютого 1999 р. на 82-му році життя. Нар. в 1917 р. у Wilkes-Barre, PA. Членом УНС став в 1935 р. Залишив у глибокому смутку дружину Агнес. Похорон відбувся на Tri-County Cemetery.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ТХІР член УНС Відд. 88 Т-ва „Союзівка" в Кергонксон, Н.Й. Померла 16 серпня 1998 р. на 86-му році життя. Нар. в 1912 р. в Chicopee, MA. Членом УНС стала в 1968 р. Залишила у глибокому смутку сестру Анну і її родину, брата Михайла і його родину. Похорон відбувся 19 серпня 1998 р. на Holy Spirit Cemetery у Hamptonburgh, N.Y.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ОЛЕНА АРТІШЕНКО член УНС Відд. 114 Т-ва св. Володимира в Чикаго, Ілл. Померла 13 лютого 1999 р. на 87-му році життя. Нар. в 1911 р. в Україні Членом УНС стала в 1959 р. Залишила у глибокому смутку Роберта Артішенка. Похорон відбувся 16 лютого 1999 р. на Елмвуд цвинтарі у River Grove, Il.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ОСТАП ЗАХАРКІВ член УНС Відд. 94 Т-ва ім. Маркіяна Шашкевича в Гемтремк. Помер 15 березня 1999 р. на 83-му році життя. Нар. в Україні. Залишив у глибокому смутку дружину Ірину, ближчу і дальшу родину.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АННА ТАДЖИНСЬКА член УНС Відд. 45 Т-ва „Любов" у Філядельфії. Померла 14 жовтня 1999 р. на 74-му році життя. Нар. в 1924 р.у Філядельфії. Членом УНС стала в 1942 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Честера, сина Стефана, дочок Лесю і Карол. Похорон відбувся 19 жовтня 1998 р. на Oakland Cemetery у Філядельфії, Па.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ГЕЛЕН ШІЛЄР член УНС Відд. 78 Т-ва св. Миколая. Померла 24 квітня 1999 р. на 83-му році життя. Нар. в 1916 р. в Coatesville, PA. Членом УНС стала в 1953 р. Залишила у глибокому смутку дочку Евгенію, зятя і внука. Похорон відбувся 29 квітня 1999 р. в Tenersville, PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ФРАНК ВОЛФЕ член УНС Відд. 63 Т-ва „Січ" у Форд Сити, Па. Помер 16 квітня 1999 р. на 87-му році життя. Нар. в 1912 р. у Форд Сити, Па. Членом УНСоюзу став в 1948 р. Залишив у глибокому смутку дружину Джулію. Похорон відбувся 20 квітня 1999 р. на цвинтарі св. Марії у Ford City, PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АННА ЧУБЕЙ член УНС Відд. 206 Т-ва „Запорозька Січ". Померла 25 квітня 1999 р. на 78-му році життя. Нар. в 1920 р. в Woonsocket, PA. Залишила у глибокому смутку двох синів Фредерика і Томаса, двох сестер, Ольгу і Марію, чотирьох внуків. Похорон відбувся 27 квітня 1999 р. на Veterans Memorial Cemetery.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЙОСИФ ГОДЯК член УНС Відд. 20 в Мишиген. Помер 18 червня 1991 р. на 68-му році життя. Нар. в 1922 р. в Millville, N.J. Залишив у глибокому смутку сестер Неллі і Елеонору, брата Миколая. Похорон відбувся на United Memorial Gardens Cemetery в Superior Township Michigan.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЗОЯ ЗЕЛЕХОВСЬКА член УНС Відд. 222 Т-ва ім. „Сірого Лева" в Клівленді, Ог. Померла 20 квітня 1999 р. на 78-му році життя. Нар. в 1921 р. в Україні. Членом УНС стала в 1973 р. Залишила у глибокому смутку дочок Ларису і Вероніку. Похорон відбувся 23 квітня 1999 р. на St. Theodiosus Cemetery в Brooklyn, OH.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ГЕЛЕН ШУЛЬЦ член УНС Відд. 349 Т-ва ім. Т. Шевченка. Померла 18 березня 1999 р. на 82-му році життя. Нар. в 1916 р. в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Членом УНС стала в 1933 р. Залишила у глибокому смутку сина Миколая. Похорон відбувся 22 березня 1999 р. в Homobassag FL.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АННА КРАВЧУК член УНС Відд. 358 Т-ва „Львів" в Пармі, Огайо. Померла 21 березня 1999 р. на 80-му році життя. Нар. в 1919 р. в Україні. Залишила у глибокому смутку чоловіка Ярослава і сина Омельяна. Похорон відбувся 24 березня 1999 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Ог.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ОРЕСІК член УНС Відд. 63 Т-ва „Січ". Помер 24 квітня 1999 р. на 85-му році життя. Нар. в 1913 р. у Ford City, PA. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, синів Роберта, Ларрі і Петра. Похорон відбувся 26 квітня 1999 р. на цвитарі св. Марії у Ford City, PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

Пам'яті д-ра Івана Макаревича

Св. п. д-р Іван Макаревич

Бл. п. д-р Іван Макаревич, лікар-хірург, прийнявши св. Тайни, помер 10 липня 1999 року, маючи 85 років.

Народився д-р І. Макаревич в Україні, в селі Покрівці, Стрийського повіту на Львівщині. Походив зі священичого роду, що проявилося у його житті любов'ю до церкви, замилуванням до духовних справ та любов'ю до України. Середню школу він закінчив в Івано-Франківському (Станіславів), а медичну – в Грацу, Австрія.

Служив лікарем при Українській Дивізії під час війни. По війні працював у хірургічній лікарні американської армії у Віцбургу, Німеччина. А в 1949 році з родиною – дружиною Наталею, з Галущинських, та дітьми Оксаною і Богданом еміґрував до Америки. Після шпитальної практики і нострифікації далі працював лікарем.

Будучи доброю людиною і талановитим лікарем, він мав багато пацієнтів. Люди горнулися до нього. Він мав приватну канцелярію в Нью-Йорку і в Асторії. Д-р І. Макаревич був особливо турботливим до наших отців, нерідко сам, а то й як лікар відвідував о. Ю. Катрія, о. М. Ваврика.

Д-р І. Макаревич був не тільки успішним лікарем, але й активним учасником церковного і культурного життя. Він був ініціятором чи радше фундатором церкви Івана Хрестителя в Гантері. Подарувавши площу на якій побудовано усі будівлі церковної обителі, – церкву, дзвіницю, дім української культури – „Гражду" і приходство т. зв. „Хижу". Сам особисто брав активну участь у цій будові. Бувало декілька разів в тижні, зібравши деяких охотників-помічників, їздив туди до праці. Крім цього він був членом, прихильником і жертводавцем багатьох українських громадських і культурно-освітних установ; НТШ, Пласту, Українського Музею та інших. За визначні дії й особисті заслуги для Української Католицької Церкви він був нагороджений в 1984 році Золотим Хрестом Заслуги та почесною грамотою за жертвенну працю для парафії св. Івана Хрестителя в Гантері, Н.Й.

Він закінчив свою туземну мандрівку. За словами св. ап. Павла (1. Тим.4:6) можна сказати про нього: „Я боровся доброю борнею, скінчив біг, – віру зберіг. Тепер же приготований мені вінок справедливости, що його мені дасть того дня Господь, справедливий Суддя: та не лише мені, але всім тим, що з любов'ю чекали на Його появу".

Складаю щире співчуття його дружині Наталії, дочці Оксані з чоловіком д-ром Ярославом Сидораком і дітьми: Андрієм і д-ром Романом, синові Богданові з дружиною Лідою і дітьми: Александером, Константином, Мотрею і Юстином та ближчій і дальшій родині.

Похорон відбувся з церкви Чесного Хреста в Асторії Н. Й. 15 липня 1999 року. Тлінні останки спочивають на цвинтарі св. Андрія Первозванного у Бавнд-Бруку, Н. Дж. Нехай Господь Бог прийме душу бл. п. д-ра Івана Макаревича до свого царства Небесного. Вічна йому пам'ять!

о. Христофор Войтина, ЧСВВ, протоігумен

Ділимось сумною вісткою, що в неділю, 8 серпня 1999 р. у Poughkeepsie, N.Y., відійшов у вічність

бл. п.

інж. МИКОЛА ІЛЬЯШЕНКО

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – четвер, 12 серпня 1999 р., в церкві св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ЄВГЕН РУДАКЕВИЧ з родиною

УКРАЇНСЬКЕ СПОРТОВО-ВИХОВНЕ ТОВАРИСТВО „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ", Нюарк, Н. Дж. з великим жалем повідомляє, що 9 липня 1999 р. відійшов у вічність на 86 році свого працелюбного життя

бл. п.

ДМИТРО БОБЕЛЯК

довголітній член, а від 1986 р. фінансовий референт УСВТ „Чорноморської Січі", громадський діяч і меценат українських культурно-наукових інституцій.

ПАНАХИДА відбулася 13 липня 1999 р. в похоронному заведенні Lytwyn & Lytwyn Funeral Home, Union, N.J.

ПОХОРОН – 14 липня 1999 р. після Служби Божої з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибитій родині в Україні і всім його друзям складаємо наші найщиріші співчуття.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НЬЮ-ЙОРКУ, НЬЮЙОРКСЬКИЙ ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ та УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА

влаштовують відзначення

8-ої РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

яке відбудеться

у неділю, 22 серпня 1999 року о 2:30 по пол.

в Українському Народному Домі, за адресою: 142 Second Avenue, New York

ПРОСИМО ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТИ

Ділимося сумною вісткою, що 4 серпня 1999 р. з волі Всевишнього, нагло відійшла у вічність в Норт Порті, Фльорида

бл. п.

їмость НАТАЛІЯ ПАНАСЮК

з дому БЛЮЙ

нар. 30 вересня 1918 р. в Бродах

ПОХОРОННІ відправи відбудуться в Рамзі, Н.Дж. 14 серпня 1999 р.

В смутку і жалю залишені:

чоловік	– о. протоієрей ОСИП
син	– ЛЮБОМИР з дружиною ХРИСТИНОЮ
дочка	– МАРТА з чоловіком ОСИПОМ ДЕЛЬҐОББО
внуки	– АНДРІЙ, ЛЕСЯ і АДРІЯН
брат	– АДРІЯН з дружиною ЛЮБОЮ
братова	– ЛІДА БЛЮЙ
братанок	– БОРИС БЛЮЙ з дружиною д-р АННОЮ і сином АНДРІЄМ
братанниця	– НАДЯ СТАСІВ-БЛЮЙ з чоловіком СТЕФАНОМ і дітьми РОМЦЬОМ і ДАНЦЬОМ
свати	– ВАСИЛЬ КАМІНСЬКИЙ з дружиною ПАВЛИНОЮ
	– ОСИП ДЕЛЬҐОББО з дружиною ВЕРНОЮ
дальша і ближча родина	– ГУМЕНЮКИ, НАКЛОВИЧІ, КИРИКИ, МЕЛЬНИКИ

У ДРУГУ ДУЖЕ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу від нас у вічність незабутнього і найдорожчого
МУЖА, ТАТА, ДІДА І ВУЙКА

бл. п.
ОМЕЛЯНА КОМАРНИЦЬКОГО

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

20 серпня 1999 р.
в таких церквах:

св. Івана Хрестителя, Синевідсько Вижне, Львівська обл., Україна;
св. Параскевії, Сколе, Львівська обл., Україна;
св. Тройці, Сілвер Спрінг, Мд.;
свв. Володимира і Ольги, Чикаго, Іл.

Про пам'ять і молитви за душу покійного
просять дружина ІРЕНА і вся родина

Подаємо приятелям і знайомим до відома, що 13 травня 1999 р.
відійшов у вічність

бл. п.
інж.
ОЛЕГ ВАХУТА

похоронений 17 травня 1999 р. на українському цвинтарі в Гемптонбургу.

Залишена в смутку
родина – ДИЧКОВСЬКИХ
і TINA McCARTHY

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
ніколи не віджалуваної дорогої нашої МАМИ та БАБУНІ

бл. п.
МАРІЇ ЄВСЕВСЬКОЇ

ЗАУПОКІЙНА ЛІТУРГІЯ

буде відправлена

21 серпня 1999 р. о год. 11-ій ранку
в Церкві Пам'ятнику в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

ПАНАХИДИ

за спокій душі Покійної будуть відправлені:

21 серпня 1999 р. о год. 9-ій ранку
в церкві св. Андрія Первозваного, в Норт-Порті, Фла.

22 серпня 1999 р. після Служби Божої
в церкві св. Миколая, в Купер-Сити, Фла.

29 серпня 1999 р. після Служби Божої
в церкві св. Покрови, у Філядельфії, Па.

Молитися за душу покійної просять:
дочка – ГАННУСЯ
син – ЮРА
внуки – МАКСИМ
– АЛЕКСАНДРА
– ВІКТОРІЯ

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 19 липня 1999 р. відійшла у вічність
на 101-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.
ВІКТОРІЯ КАРАВАН

ПАРАСТАС і ПАНАХИДА відбулися 21 липня 1999 р. в похоронному заведенні Музики.

ПОХОРОН відбувся 22 липня 1999 р. з українського греко-католицького собору свв. Володимира і Ольги на цвинтар св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Нехай приязна американська земля буде їй легкою!

Вічна її пам'ять!

Залишені в глибокому смутку:
дочка – ЛЮБА КОЛОМИЄЦЬ з чоловіком АНАТОЛІЄМ
син – ОЛЕГ з дружиною ІВАНКОЮ
внуки – МАРТА КОЛОМИЄЦЬ-ЯНЕВСЬКА з чоловіком ДАНИЛОМ
АНДРІЙ КОЛОМИЄЦЬ з дружиною ЗОРЯНОЮ
ТАНЯ КАРАВАН-КУРОПАСЬ з чоловіком РОМАНОМ
ГРИЦЬ КАРАВАН
правнуки – ДЕМ'ЯН, МАР'ЯНА, ІНЕСА і МАКСИМ КОЛОМИЄЦЬ,
ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Австралії і Україні.

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 2 липня 1999 р.,
відійшла у вічність наша СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.
ІВАННА ЧАРТОРИНСЬКА
з дому ПІДГОРОДЕЦЬКА

нар. 1 лютого 1906 р., в Глинянах, біля Львова,
вчителька народних шкіл в Польщі і Галичині.

ПАНАХИДА відбулася в неділю, 4 липня 1999 р. в похоронному заведенні Кардинала в Торонто.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в понеділок, 5 липня 1999 р. в церкві св. Димитрія в Етобіко на цвинтар „Sanctuary“, Етобіко, Онтаріо, Канада.

У глибокому смутку залишилися:
сестра – НУСЯ ЗІЛИНСЬКА
сестрінка – ЛІДІЯ (ЛЯЛЮСЯ) з родиною
братаниці – ОКСАНА (СЯНЯ)
– АРЕТА
– РОМАНА і ХРИСТЯ
братанки – ОЛЕСЬ
– МАЙКЕЛ (МИХАСЬ)
з родинами в Канаді, Америці і Австралії.

Вічна її пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що в четвер,
5 серпня 1999 р., відійшов у вічність

бл. п.
ІВАН БОГДАН СЕМЕН ЗАЯЦЬ

Нар. 6 жовтня 1910 р. у Львові, Україна.
До США приїхав у 1948 р., і став громадянином у 1955 р.

Студіював музику, право і архітектуру у Польщі, Україні, Франції та США. Одержав ступінь бакалавра з Cooper Union School of Architecture, NY, та магістра з Columbia University, NY. Працював архітектом для: I.M. Pei & Partners, Edward Durrell Stone, Mies van der Rohe, Philip C. Johnson, Edward Larrabee Barnes. Запроектував такі будинки, як IBM Building, Seagram Building, and GM Building, NYC; State University, Albany, NY; National Gallery of Art, JFK Center for Performing Arts and Kennedy Center, Washington, DC; John Hancock Building, Boston; Museum of Ukrainian Art, Hunter, NY; Ukrainian Cultural Center; та багато приватних домів.

У глибокому смутку залишилися:
дружина – СТЕФАНІЯ ДОРОШ ЗАЯЦЬ у Forest Hills, NY
донька – МАРІЯ ФАЛІНА ЗАЯЦЬ у Rome, Italy
пасербиці – ДАРІЯ ДОРОШ у Forest Hills, NY
– ХРИСТИНА ШЕЙФЕРС в Englewood, NJ
внуки, правнуки та ближча і дальша родина .

Відвідини відбулися у п'ятницю, 6 серпня 1999 р., від год. 4-ої до 9-ої веч.

ПАНАХИДА відбулася о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми, 129 E. 7th St., New York City.

Похорон відбувся в суботу, 7 серпня 1999 р., о год. 10:30 ранку, по Службі Божій з каплиці св. Андрія на український православний цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

Calls to UKRAINE $0.33 per/min
Any time

Great domestic rates. Great rates to other countries (Russia $0.29, Germany $0.12, ...). We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 25 c/min.

For information call Long Distance POST: **1-800-449-0445**
www.ldpost.com

МАГАЗИН ЄВРОПЕЙСЬКИХ ДЕЛІКАТЕСІВ
OPEN MON - SAT 8AM - 8PM SUN 10AM - 3PM

- *fresh european bread from Brooklyn*
- *smoked fish and herring from Baltic*
- *red & black caviar, dairy product*
- *european style kielbasy and cheese*
- *grocery from Europe*
- *homemade european style delicatessen*

76 MAIN ST., SOUTH BOUND BROOK NJ, 08880
Tel.: (732) 805-9664

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
VATRA
INTERNATIONAL
European Delicatessen, Sea & Air Shipping Service
Офіційний представник фірми Міст

ФІРМА МІСТ
Забираємо посилки з вашого дому
Україна – $ 0.59 lb.
(973) 340-0500 • 1-888-633-7853

ARKA Company
DEPARTMENT STORE

26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

ВСІ ШКІЛЬНІ КНИЖКИ
ПРОСИМО ЗАМОВЛЯТИ в АРЦІ.

На складі книжки ВСІХ видавництв. Одержите на слідуючий день після телефонічного замовлення.

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Веерер **(917) 491-6150**

• РОЗШУКИ •

Розшукую подружжя **ВАСИЛЯ І ГЕНЮ ЯБЛОНСЬКИХ**, або інших людей, з якими я працював в Німеччині у фільварку Гебрудердіпи Лянфіршафт в місті Гальберштат.
Іван Довганюк, 3719 E. Frankfort Stra.
Tucson, A. 85706
Tel.: 1-520-294-3187

Родина розшукує вояків УПА: **ЦИПАНА ГАЛАЯ СЕМЕНОВИЧА**, родом з Рівенської обл., **МОТЧУКА ГРИГОРІЯ ІВАНОВИЧА**, родом зі с. Великий Стидень, Костопільського р-ну, Рівенської обл. Хто знає про них просимо повідомити: Україна, 284000 Івано-Франківськ, вул. Довбуша 12, Ципан Богдан. **Тел.: 03422-42788**

• РІЗНЕ •

Реконструкція та ремонт приміщень, всі види малярських робіт в середині та назовні. Висока якість, помірковані ціни.
Тел.: (212) 387-0879 або
cell phone 1(917) 539-9445

• НА ПРОДАЖ •

Продається бандура з подвійними струнами, ключем та інструкцією і також книжка „Kyiv the home coming" автора Тамари Міллер.
Тел.: (901) 759-9543 (Тамара)

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ ІЗНАЙОМИМ ВИБЕРІТЬ "СВОБОДУ"!
НАЙСТАРШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 90 дол.

Фірма ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 1999 рік!
тел: 1-800-265-9858

• ПРАЦЯ •

Заопікуюся старшими людьми.
Тел.: (416) 521-9034

Шукаємо жінку для домашньої праці в домі, в гарній дільниці Вашінгтону. Хочемо, щоб ця людина була членом нашої родини. Вільні дні, платня після умови. Прошу дзвонити (колект) на
(202) 333-6369

Потрібна опікунка до двох дітей (без замешкання) від 30 серпня до Різдва 1999 р. в год. від 6:45 ранку до 3:00 по полудні – 325 дол. тижнево. Право їзди побажане. Близько поїзда й (Belmont Race Track).
Тел.: (516) 358-1606

KARPATY
Export Import Ltd.
Скора гарантована доставка • Fast guaranteed delivery

гроші, речові пачки, харчові пачки, листи та документи
до рук адресата в Україну та інші держави
без мита

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road, Toronto
Ontario, Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
КВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВІЗИ

Пам'ятайте - як посилати чи літати, то через КАРПАТИ!

EURO DIRECT – НАЙКРАЩИЙ МІЖНАРОДНИЙ ПЛЯН
ТЕЛЕФОНУЙТЕ В УКРАЇНУ ТІЛЬКИ ЗА 34.9 ц. за хв.
24 години на добу, 7 днів на тиждень
Виберіть один із двох плянів:

1. Телефон із кодом доступу.
Код доступу **1-800-964-5110**, почекайте на сигнал, тоді наберіть число телефону
Ціни: з Україною – 34.9 ц/хв.; з Росією – 40 ц./хв.; із Польщею – 29 ц/хв.; із Ізраїлем – 21 ц/хв., із Німеччиною – 24 ц/хв.; з Англією – 10 ц/хв., із Угорщиною – 22 ц/хв.
Додаткова місячна оплата – тільки 99 ц.!

2. Прямий набір (без коду доступу)
Тільки 8.9 ц/хв. в США
Ціни: з Україною – 39 ц/хв.; із Росією – 49 ц/хв., із Польщею – 33 ц/хв., із Ізраїлем – 21 ц/хв. із Німеччиною – 16 ц/хв., з Англією – 9 ц/хв., із Угорщиною – 24 ц/хв.
Додаткова місячна оплата – тільки 1.50 дол

Телефонуйте безкоштовно: 1-877-569-3876. Ми говоримо українською мовою щодня від 9-ої рано до 9-ої вечора.

Internet: www.eurodirect1.com. Шукаємо також агентів для розповсюдження нашої програми у вашій громаді. Високі заробітки та безплатний вишкіл.
Крім того, за 100 дол. заплачених заздалегідь можна отримати телефонічну картку на 180 хвилин телефонічних розмов з України до США!

Ваше улюблене авто чекає на Вас...

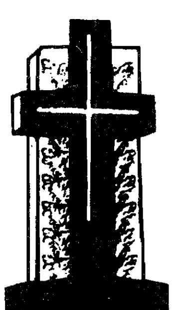
Кредитівка САМОПОМІЧ В НЮ ЙОРКУ ПОЗИЧАЄ ГРОШІ...

Фінансування до 95% ціни авта!

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
E-Mail: SRNYFCU@aol.com
Branch Office: 23 Main Street Kerhonkson, NY 12446 Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL

VISIT OUR WEBSITE AT: http://www.selfrelianceny.org

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059
РАЇСА ХЕЙЛИК. власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГАМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568